

**BULETINUL
INFORMATIV
AL UNIUNII
ARHITECȚILOR
DIN ROMANIA**

1-2/2022

IANUARIE
IUNIE
2022

Cuprins:

CONFERINȚA NAȚIONALĂ MAI 2022

- 2 Ordinea de zi
- 3 Raport - extras
- 18 Raport Cenzori - extras
- 20 Noul Senat UAR
- 21 Structura teritorială UAR

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

- 22 Premiul Pritzker 2022 - Francis Kéré
- 26 BIENALA DE ARHITECTURĂ DE LA VENEȚIA 2023 | Gabriela PETRESCU

EVENIMENTUL VERII - UAR LA ART SAFARI

- 28 Este arhitectura artă? „Da da!” este răspunsul nostru | Ileana TUREANU
- 30 Janco Unchained - Making Of | Andy ARIF

IAȘI CULTURAL

- 36 R.C.W | Dragoș CIOLACU
- 40 La Iași, Moda nu are vârstă ! | Ioana CIOLACU
- 42 INTEGRAT 1.0 | Simona CERCEL și Ana-Sabina DRINCEANU

EVENIMENTE CALDERON

- 44 Din dragoste pentru acuarelă | Vlad BRĂTULEANU
- 48 „Ecouri Regale” | Alexandra TEACĂ
- 52 Vârsta Spațiului Sacru | Augustin IDAN
- 55 Desene libere de reguli | Adina RENTEA

INIȚIATIVE

- 58 VIITORII profesioniști de succes | Ion ANDRIU

PATRIMONIUL ARHITECTURAL EUROPEAN

- 60 Palatul C.E.D. Marcă a patrimoniului european | Doina Eleonora MARIN

STRUCTURILE TERITORIALE UAR

- 64 Suceava - EVENIMENTELE PRIMĂVERII | Adrian SEMENIUC

FEMEILE DIN ARHITECTURĂ

- 68 O expoziție străbătută de fluviul arhitecturii | Javier Peña IBAÑEZ
- 70 1+21. FEMEILE EXCEPȚIONALE ÎN ARHITECTURĂ | Ileana TUREANU
- 76 Ambasadoare ale excelenței - Femeile din arhitectura românească

ARHITECTURA SE-NAȚĂ DE MIC

- 82 Erasmus connecting students | Adrian SEMENIUC
- 83 Religie, cultură și spiritualitate | Adrian SEMENIUC
- 84 De trei ori 1 IUNIE | Silvia NICULAE

ARHIVA UAR

- 86 Frați de arhitectură Nicolae Georgescu (1892-1987),
Pascal Georgescu (1905-1975) | Sidonia TEODORESCU

IN MEMORIAM

- 92 Călin HOINĂRESCU (1944-2022)

**ARH. IOANA ALEXE
NOUL REDACTOR-ȘEF
AL REVISTEI ARHITECTURA**

SUMAR

Echipa redacțională:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR
Răzvan Hatea - tehnoredactare și fotografie
arh. Ioana Alexe - redactor
Andy Arif - redactor
Claudia Ștefănescu - corectură

coordonator:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR

www.uniuneearhitectilor.ro/BIUAR
ISSN 1582-2117

arh. Marina Macarie - sigla BIUAR

Se distribuie gratuit.

Contact

Centrul de Cultură Arhitecturală /
Secretariat /
Revista Arhitectura / Biblioteca
str. Jean Louis Calderon, nr. 48, București,
sectorul 2, cod 020038

Secretariat: tel. 021.315.60.73,
0737.017.785,
uar_contact@yahoo.com,
secretariat@uniuneearhitectilor.ro

Revista Arhitectura: tel. 0768.198.178,
0768.198.179,
office@arhitectura-1906.ro

Biblioteca (program cu publicul):
L-V - 10:00-16:00, tel. 021.310.91.94,
biblioteca@uniuneearhitectilor.ro

CONFERINȚA NAȚIONALĂ MAI 2022

- 2 Ordinea de zi
- 3 Raport - extras
- 18 Raport Cenzori - extras
- 20 Noul Senat UAR
- 21 Structura teritorială UAR

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

- 22 Premiul Pritzker 2022 - Francis Kéré
- 26 BIENALA DE ARHITECTURĂ DE LA VENEȚIA 2023 | Gabriela PETRESCU

EVENTIMENTUL VERII - UAR LA ART SAFARI

- 28 Este arhitectura artă? „Da da!” este răspunsul nostru | Ileana TUREANU
- 30 Janco Unchained - Making Of | Andy ARIF

IAȘI CULTURAL

- 36 R.C.W | Dragoș CIOLACU
- 40 La Iași, Moda nu are vârstă! | Ioana CIOLACU
- 42 INTEGRAT 1.0 | Simona CERCEL și Ana-Sabina DRINCEANU

EVENIMENTE CALDERON

- 44 Din dragoste pentru acuarelă | Vlad BRĂTULEANU
- 48 „Ecouri Regale” | Alexandra TEACĂ
- 52 Vârsta Spațiului Sacru | Augustin IOAN
- 55 Desene libere de reguli | Adina RENTEA

INIȚIATIVE

- 58 VIITORII profesioniști de succes | Ion ANDRIU

PATRIMONIUL ARHITECTURAL EUROPEAN

- 60 Palatul C.E.D. Marcă a patrimoniului european | Doina Eleonora MARIN

STRUCTURILE TERITORIALE UAR

- 64 Suceava - EVENIMENTELE PRIMĂVERII | Adrian SEMENIUC

FEMEILE DIN ARHITECTURĂ

- 68 O expoziție străbătută de fluviul arhitecturii | Javier Peña IBAÑEZ
- 70 1+21. FEMEILE EXCEPȚIONALE ÎN ARHITECTURĂ | Ileana TUREANU
- 76 Ambasadoare ale excelenței - Femeile din arhitectura românească

ARHITECTURA SE-NVAȚĂ DE MIC

- 82 Erasmus connecting students | Adrian SEMENIUC
- 83 Religie, cultură și spiritualitate | Adrian SEMENIUC
- 84 De trei ori 1 Iunie | Silvia NICULAE

ARHIVA UAR

- 86 Frați de arhitectură Nicolae Georgescu (1892-1987),
Pascal Georgescu (1905-1975) | Sidonia TEODORESCU

IN MEMORIAM

- 92 Călin HOINĂRESCU (1944-2022)

**CONFERINȚA NAȚIONALĂ
A UNIUNII ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA
9 MAI 2022
Teatrul Național din București**

ORDINEA DE ZI

Înscrierea participanților pe listele de delegați și înmânarea buletinelor de vot.

Constatarea cvorumului.

Activități tehnice:

Formarea prezidiului - președintele în exercițiu și membrii Colegiului Director

Formarea secretariatului.

Alegerea membrilor comisiei de numărare a voturilor (vot deschis)

Deschiderea lucrărilor Conferinței naționale de către președintele în exercițiu.

Sesiunea I - moderator Ileana TUREANU

Prezentarea rapoartelor de activitate:

Raportul forurilor de conducere - Ileana Tureanu, președinte.

Raportul Comisiei de Cenzori - Gabriela Mircea, președinte.

Dezbateri privind rapoartele de activitate.

Vot rapoarte pentru eliberarea din funcție (vot deschis).

Sesiunea a II-a: Alegerea președintelui, a membrilor Senatului și a membrilor Comisiei de Cenzori - moderator Dan CINCU.

Prezentarea candidaților.

Completarea buletinelor de vot și introducerea în urne.

Sesiunea a III-a: Statutul Uniunii Arhitecților din România și înființarea unor structuri teritoriale - moderator Anton STAICU

Prezentarea proiectului de Statut.

Votarea Statutului (vot deschis).

Prezentare și argumente pentru înființarea unor structuri teritoriale ale UAR.

Anunțarea rezultatelor alegerilor.

Cuvântul de închidere a lucrărilor Conferinței Naționale (președintele ales).

**ACTIVITATEA FORURILOR DE CONDUCERE ALE UNIUNII
ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA ÎN PERIOADA
IUNIE 2016 - 31 DECEMBRIE 2021
(extras din raport)**

Principalele obiective strategice ale mandatului au fost:

- Susținerea arhitecturii și excelenței în arhitectură, ca act de creație artistică.
- Promovarea rolului și calității culturale a arhitecturii.
- Educarea publicului și difuzarea informației de arhitectură, urbanism, restaurare și protecția patrimoniului arhitectural în mediile din țară și străinătate.
- Îmbogățirea permanentă a patrimoniului documentar propriu, conservarea și punerea în valoare a acestuia.
- Inițierea, organizarea și desfășurarea de programe/proiecte culturale, editoriale și sociale proprii și susținerea unor programe/proiecte culturale valoroase inițiate și organizate de terți.
- Susținerea unei bresle unite și coerente care să se bucure de respectul public.

În această perioadă, numărul membrilor UAR a crescut cu aproximativ 25% - de la 2.021 în 2016, la 2.648 în 2022.

Principalele direcții de acțiune au fost:

- Reglementarea activității forurilor de conducere și a structurilor centrale și teritoriale prin:

organizarea sistemului propriu financiar-contabil al Uniunii și alinierea acestuia la reglementările naționale și europene; elaborarea regulamentelor de organizare și funcționare a comisiilor permanente ale Senatului; ale structurilor teritoriale cu și fără personalitate juridică, în acord cu legislația națională;

reglementări pentru asigurarea coerenței activității și relațiilor dintre UAR central și structurile sale teritoriale în domeniile cultural, economic, social și de colaborare cu alte entități.

- Îmbunătățirea activității centrelor culturale prin dezvoltare permanentă de activități culturale.

Casa cu Blazoane, sat Chiojdu. Prin contractul de finanțare, în perioada 2015-2020, investiția a fost supusă anual verificării și evaluării de către autoritățile cu atribuții în gestionarea fondurilor europene.

Centrul de Cultură Arhitecturală din J. L. Calderon - s-au organizat peste 120 de evenimente, în perioada analizată.

Centrul de Cultură Arhitecturală Sinaia - s-au luat măsuri pentru eficientizarea activității.

S-a înființat **Centrul de Cultură Arhitecturală Sibiu** într-o clădire-monument, în octombrie 2019.

- Organizarea, dezvoltarea și valorificarea **Arhivei** cu cele 3 compartimente - arhiva foto, arhiva de proiecte și arhiva documentar-istorică, **Biblioteca și revista ARHITECTURA.** s-au editat **20 de numere ale revistei ARHITECTURA.**

s-au editat **17 numere ale BIUAR**, publicație distribuită gratuit.

- S-a adoptat o nouă strategie de organizare a Bienalei Naționale de Arhitectură, singura competiție profesională

cu acoperire națională din țară. UAR nu a mai mandatat, ci a preluat organizarea manifestării.

- S-a inițiat un program nou de **organizare de expoziții și editare de carte**, valorificând arhiva proprie și promovarea în țară și în străinătate.

- S-au continuat **programele sociale.**

În perioada iunie 2016 - decembrie 2021, s-au acordat 239 ajutoare sociale trimestriale; 100 ajutoare ocazionale/de urgență; 27 ajutoare de naștere; 194 ajutoare de deces.

- S-a inventariat, conservat, gestionat și pus în valoare **patrimoniul cultural mobil** aflat în proprietatea UAR:

transferarea arhivei de proiecte în J. L. Calderon; digitalizarea fondului de carte și documente bibliotecare economice, a proiectelor de arhitectură, a fotografiilor, a filmelor, a documentelor din istoria organizației și a membrilor; aplicarea măsurilor de conservare specifică; achiziția de publicații, donații de proiecte sau colecții, alte modalități.

- Conservarea și punerea în valoare a **patrimoniului cultural imobil**, reprezentat de cele 4 imobile-monument aflate în proprietatea UAR, prin efectuarea unor lucrări de reparații

și luarea măsurilor de păstrare a statutului de monument.

Activitatea forurilor de conducere și comisiilor alese

Președintele, Senatul și Colegiul Director reprezintă forurile de conducere ale Uniunii. **Președintele Uniunii Arhitecților** din România, arh. Ileana Tureanu, a adoptat un număr de 350 decizii.

Senatul Uniunii, format din 17 membrii: arh. Victor Ionescu Kikero (Sector 1), arh. Nicolae Lascu (Sector 2), arh. Aurel Botez (Sector 3), înlocuit în urma demisiei, din motive de sănătate, cu arh. Gabriela Petrescu, arh. Sorin Doru Ciomârtan (Sector 4), arh. Casandra Roșu (Sector 5), arh. Mihai Dan Coșurbă (Sector 5), arh. Dorina Ciobanu (Sector 6), arh. Anton Staicu (Argeș), arh. Daniel Cincu (Brașov), arh. Călin Hoinărescu (Prahova), arh. Pavel Popescu (Oltenia), arh. Vasile Mitrea (Cluj), arh. Mircea Țibuleac (Sibiu), arh. Constantin Gorcea (Suceava), arh. Smaranda Bica (Timiș), s-a întrunit în 28 ședințe.

Colegiul Director format din: arh. Anton Staicu, vicepreședinte organizatoric, arh. Nicolae Lascu, vicepreședinte cultură, a demisionat din motive de

sănătate și a fost înlocuit cu arh. Vasile Mitrea, arh. Aurel Botez, vicepreședinte economic, a demisionat din motive de sănătate și a fost înlocuit cu arh. Daniel Cincu, arh. Doina Eleonora Marin, vicepreședinte pentru domeniul social, arh. Mircea Țibuleac, membru, Sorin Doru Ciomârtan, trezorer, s-a întrunit în 46 ședințe în care s-au adoptat un număr de 78 de dispoziții.

Comisiile permanente au fost numite de Senat.

- **Comisia organizatorică** s-a întrunit în 16 ședințe

- **Comisia economică** s-a întrunit în 13 ședințe

- **Comisia culturală** s-a întrunit în 11 ședințe

- **Comisia socială** s-a întrunit în 41 ședințe

Comisiile temporare numite prin hotărâre de Senat au desfășurat activitate pe perioadă determinată cu scop precis definit - analiza și evaluarea dosarelor de candidatură pentru indemnizația de merit, reorganizarea Centrului Cultural Sinaia, verificarea situației patrimoniale la Centrul Cultural Casa cu Blazoane.

Comisiile alese - Comisia de Cenzori a funcționat pe parcursul întregii perioade. Comisia de Arbitraj și Disciplină

nu a funcționat deoarece nu a existat nicio sesizare care să impună întrunirea.

Programe culturale strategice - Revista ARHITECTURA, Arhiva (foto, de proiecte, documentar-istorică)

Revista ARHITECTURA, fondată în 1906, are ca obiectiv promovarea celor mai importante și semnificative lucrări realizate în România. Tematica abordată a fost:

2016 - „S.A.R. ANIVERSARE 125” și „ARHITECTURA 110”

2017 - „Locuințe Pasive”, „Femei în arhitectura românească”, „Arheologie industrială”

2018 - „Post-Restaurarea”, „Arhitectura Participativă”, „De Patrimonio”, „Noua Paradigmă a Locuirii”

2019 - „Arhitectură. Film. Cinema”, „600 pentru viitor.

BNA 2018”, „Multiculturalia. Oradea”, „Concurs”

2020 - „EXOD”, „Universitatea de Arhitectură și Urbanism «ION MINCU» București”, „Cluj, Iași, Timișoara - 50”. „Arhitectura Sănătoasă. Foster + Partners”

2021 - „Green”, „Rural Revival”, „ACUM! - 1.556 Arhitecți, 600 Proiecte, 8 Orașe”

Arhiva UAR reunește colecții de fotografii, proiecte și alte materiale documentare, un suport solid pentru profesioniștii din domeniu.

Arhivei foto i s-a creat o platformă online care conține imagini scanate și prelucrate, texte și fișe descriptive. În 2016, s-a inițiat un program cu finanțare de la Ministerul Culturii, pentru DIGITALIZAREA arhivei foto. Platforma foto și-a triplat imaginile și textele aferente postate.

Arhiva de proiecte a UAR a fost mutată în condiții igienice corespunzătoare, întregul fond de manuscrise a fost transferat la Biblioteca Uniunii.

- S-a reglementat Arhiva JOJA prin semnarea actului de donație de către fiica arhitectului JOJA - doamna JOJA-MANAILĂ.

- Fondul arhivistic Ioana Grigorescu s-a bucurat de o atenție deosebită, iar în anul 2017 a fost desemnat de către UAR programul cultural al anului.
- În 2017, s-au primit donații pentru arhiva de proiecte a Uniunii:
 - Arh. Marius Smigelschi a donat proiectul clădirii din Brașov, str. Mareșal Prezan realizat în 1936 de Victor Smigelschi (19 planșe).
 - Ing. Cornel Lazăr a donat colecție de imagini - 1905-1914 - din activitatea ing. arh. Petrescu B. Ion și proiectul Bisericii din Piatra Olt (planșe pe hârtie și clac).
 - Arh. Marina Iliescu a donat Uniunii mai multe piese din arhiva Alfred Popper.
 - În 2018, arh. Nicolae Lascu a donat 9 desene.
 - Arh. Ioana Berceanu și arh. Andrei Florian au donat Uniunii arhiva arhitectului Mircea Alifanti.
 - În anul 2021, arh. Daniela Costin-Tutunea a donat Uniunii arhiva arh. Nicolae Cucu.

Arhiva cu documente privind istoria Uniunii și a activității membrilor a fost în continuare inventariată și scanată și s-au luat măsuri de depozitare corespunzătoare.

Arhiva Uniunii se constituie într-un program cultural strategic și un furnizor de servicii culturale pentru toți cei interesați.

Biblioteca UAR este cea mai mare bibliotecă specializată în sistem privat cu profil de arhitectură, urbanism și face parte din sistemul național de biblioteci și CASIDRO - Catalogul Structurilor Infodocumentare din România. Colecțiile de

documente au fost constituite, istoric, din donații și achiziții și includ circa 20.000 de volume (carte și publicații periodice, colecții speciale) și se dezvoltă permanent prin achiziții și prin donații.

S-au luat măsuri pentru ca Biblioteca să fie cu adevărat funcțională, deschisă pentru public. Principalele obiective asumate pentru au fost:

- transformarea într-un program cultural strategic;
- asigurarea accesibilității prin preservarea, conservarea și valorificarea fondului de carte, publicații seriale de specialitate;
- integrarea bibliotecii în circuitul cultural local, național și internațional.

Programe culturale naționale și internaționale

Bienala Națională de Arhitectură - singura competiție profesională la nivel național

Bienala Națională de Arhitectură 2016 cu tema „RECUPERAREA REPERELOR”, a avut **6 secțiuni**: Secțiunea Arhitectura locuinței, Secțiunea Arhitectura dotărilor comunitare și de producție, Secțiunea Arhitectura patrimoniului cultural, Secțiunea Arhitectura spațiului interior, Secțiunea Arhitectura spațiului public și urbanismului, Secțiunea Publicații de arhitectură.

Bienala a găzduit multe evenimente conexe - expuneri, prezentări, reuniuni informale, dezbateri profesionale, expoziții și evocări.

Premiul Opera Omnia a fost acordat arhitectului Niels Auner, cel care a salvat 100 de biserici din lemn.

Medalia Președintelui - Editurii Universitare „Ion Mincu”.

Bienala Națională de Arhitectură 2018 cu tema „100 de ani de Arhitectură în România” și-a dublat numărul secțiunilor, pentru a cuprinde întreaga complexitate a manifestărilor și a expresiilor contemporane ale arhitecturii. BNA 2018 a

avut **11 secțiuni**: Arhitectura rezidențială, Arhitectura construcțiilor publice, Restaurare. Consolidare. Clădiri restituite comunitaților, Design interior, Spațiul public incluziv, Rural, Arhitectura verde și energii alternative, Publicații de arhitectură, Fotografia de arhitectură, Evenimentul de arhitectură / Strada ca o scenă, Diplome - arhitecți în devenire și s-a organizat la: București, Brăila, Cluj, Iași, Oradea, Sibiu, Târgu-Mureș.

BNA 2018 a adus generația arhitecților tineri în competiția națională și a multiplicat evenimentele ce au însoțit secțiunile prin conferințe, dezbateri, expoziții și lansări de carte.

Premiul Opera Omnia a fost acordat arhitectului Dorin Ștefan.

Premiul Revistei Arhitectura a fost acordat lucrării „Arhitectul B. Ioanide. Viața și opera”, semnată de Mariana Celac.

Premiul Președintelui UAR a fost acordat arhitecților Ștefan Paskucz și Ildiko Mitru pentru Colonia Pictorilor, Baia Mare.

Bienala Națională de Arhitectură 2021 a avut ca temă „ACUM!”

Arhitectura cum?

Acum este nevoie de arhitecți care proiectează pentru oameni.

Acum se croiește Noul Bauhaus european.

Acum este nevoie de creativitate.

Acum trebuie să găsim calea de a lega arta, cultura, știința și tehnologia.

Acum salvăm patrimoniul care ne prezintă și reprezintă.

Acum imaginăm un viitor durabil, integrator, pentru minte și suflet.

Acum imaginăm spații publice incluzive, pentru toți.

Acum este momentul dialogului între identități diferite, asumând diversitatea ca pe un bun cultural inestimabil.

Acum aducem Pactul verde european în orașele și casele noastre.

Acum trebuie să scriem despre arhitectură, pentru a iniția o dezbatere largă cu privire la mediul construit.

Acum comunicăm poetica arhitecturii mai rapid și mai departe ca oricând.

Acum asumăm efemeritatea unei arhitecturi capabile de reconfigurări.

Acum studenții arhitecți imaginează viitoruri posibile.

Acum arhitectii redescoperă meșteșugurile tradiționale și le actualizează.

Acum este momentul arhitecturii și al arhitecților.

Acum este nevoie de unitate și solidaritate.

Acum este nevoie de noi toți.

Arhitectura cum?

Ediția 2021 s-a desfășurat în **7 orașe** - București, Cluj-Napoca, Iași, Timișoara, Sibiu, Târgoviște, Târgu-Mureș - și a avut **15 secțiuni**: Locuințe individuale, Locuințe colective, Clădiri industriale, administrative, turistice și sport/loisir, Clădiri socio-culturale (educație, sănătate, cult), Recuperarea patrimoniului și interpretarea identității, Arhitectură de interior, Spațiul public și comunitar, Revitalizare rurală, Arhitectura verde, sustenabilă, Publicații de arhitectură, Fotografie de arhitectură, Efemer, Diplome - arhitecți în afirmare, Școli de vară de arhitectură, tabere de creație, Proiecte vizionare.

La Bienala din 2021 au fost înscrise un număr record de **620 proiecte**, dintre care 55 au fost premiate și nominalizate.

Premiul Opera Omnia a fost acordat arhitectului Vladimir Arsene.

Marele Premiu al Bienalei 2021 a revenit activității Fundației Pro Patrimonio și arhitectului Șerban Sturdza pentru activitatea de conservare și restaurare a monumentelor.

Premiul Revistei Arhitectura a fost acordat publicației „Spații Sigure 2(m)-2020” .

Bienala de Arhitectură de la Veneția

UAR face parte din echipa care organizează acțiunile premergătoare Bienalei de Arhitectură de la Veneția alături de Ministerul Culturii, Ministerul Afacerilor Externe și Institutul Cultural Român și organizează concursul național pentru reprezentarea României.

În 2016, proiectul câștigător la ediția cu tema „Reporting from the Front” a fost **Selfie Automaton** - autori Tiberiu Bucșa, Gál Orsolya, Stathis Markopoulos, Adrian Arama, Oana Matei și Andrei Durloi.

În 2018, tema a fost „Freespace”. Proiectul românesc câștigător a fost **Mnemonics** - autori: Romeo Cuc, Raluca Sabău, Roxana Pop, Irina Gudană, Mihai Gheorghe, Vlad Tomei. Comisar național: Attila Kim.

În 2020 (organizată în 2021), tema a fost „How we will live together” . „**Fading Borders**”, proiectul declarat câștigător, a fost creat de Irina Meliță, Ștefan Simion, Ștefania Hîrleață, Cristian Andrei Bădescu și Radu Tîrcă.

Expoziția „100 de ani de prezență a femeilor în arhitectura românească” a fost prezentată la Londra, la Institutul Cultural Român, în cadrul London Architecture Festival.

Expoziția „Ioana Grigorescu - Povestea unei arhitecte vizionare” a prezentat, la Centrul Internațional pentru Cultură de la Cracovia, un material ilustrativ bogat, majoritatea lucrărilor provenind din arhiva UAR.

Cartea „Ioana Grigorescu - calea sincerității”, autor Alexandru Panaitescu, cuprinde o amplă prezentare monografică a activității Ioanei Grigorescu utilizând materialul documentar existent în Arhiva UAR.

Expoziția „7 Pionieri Evrei ai Arhitecturii Moderne din România” a fost lansată la Tel Aviv, la Galeria de Artă din Jaffa a Uniunii Arhitecților din Israel, în prezența și prezentarea președintelui acesteia, cunoscutul arhitect David Knafo, și la Institutul Cultural Român din Tel Aviv. Expoziția a reflectat activitatea arhitecților Marcel Iancu, Marcel Maller, Isac

Mahler, Rudolf Frenkel Jean Monda, Horia Herman Clejan, Boris Baruth Zilberstein.

Expoziția „Julius Doppelreiter - 1878-1954. Stilul neoromânesc al unui arhitect de origine austriacă” a fost prezentată la Institutul Cultural Român de la Viena.

Expoziția „ELEMENTE UITATE”, realizată la Palatul Știrbei din București de arh. Laurian Ghinițoiu și arh. Dorin Ștefan Adam, un omagiu adus creației arhitectului Nicolae Porumbescu, la aniversarea a 100 de ani de la naștere. A avut loc și un simpozion, legând evenimentul de centenarul marelui arhitect.

Bienala de Arhitectură Balcanică 2019 (BAB), de la Belgrad, cu tema „Decoding Balkans”. Ileana Tureanu a făcut parte din juriu și a asigurat participarea UAR cu o selecție de 20 de proiecte remarcate în cadrul BNA 2018. Premii au revenit arhitecților români Szabolcs Korodi, „Drumul Sării - de la Sovata la Praid” (premiat la BNA 2018), și ARCA STUDIO, pentru „Casă de Vacanță” în satul Garnic (premiat BNA 2018).

Bienala de Arhitectură Balcanică 2021 (BAB), de la Belgrad, cu tema „Nomadul emblematic în satul global”. România a participat cu 20 de proiecte selectate de comisarul Ileana Tureanu dintre proiectele distinse la BNA 2021. Un sfert dintre proiectele prezentate au fost remarcate la Gală. Tânărul arhitect Mihai ȘOM a primit Marele Premiu pentru Parcul Văcărești (premiat BNA 2021). Pot Stories (premiat BNA 2021), realizat de arh. Adrian Guțu și Viarchitecture, a primit Premiul III, iar proiectele Casa 1408 (premiat BNA 2021), realizat de arh. Lucian Bugnariu, arh. Diana Bugnariu, arh. Diana Jitariu, arh. Alin Stoica, Casa Dosoftei (proiect nominalizat BNA 2021), realizat de arh. Corneliu Ciobănașu, arh. Filip Ciobănașu, arh. Nicoleta Caba, arh. Alexandru Poiană, au primit Premii Speciale.

Publicații editate de UAR

Buletinului Informativ - BIUAR

Din mai 2016, s-a impus regula editării trimestriale a publicației - excepție sunt anii 2020 și 2021, marcați de o severă criză sanitară, cu efecte și asupra activității UAR. Publicația prezintă activitatea UAR, inclusiv activitatea structurilor sale teritoriale, realizări ale membrilor sau colaboratorilor Uniunii, activitatea forurilor de conducere și deciziile acestora.

Buletinul Informativ se publică pe suport de hârtie, cu distribuție gratuită și în format electronic, care se postează pe site-ul UAR.

Buletinul informativ de Sibiu are apariție lunară, în format online, difuzată către 3.000 de arhitecți și a devenit un instrument util pentru difuzarea informațiilor profesionale pentru arhitecți din toată țara.

Revista presei culturale. Publicație online realizată în mod sistematic din martie 2020.

Evenimente desfășurate la Centrele Culturale

Iunie-decembrie 2016:

- **Concert** „SONORO la Conac” la Chiojdu;
- **Forum Moldova Reper 2030**, realizat de UAR și OAR Bacău-Neamț cu participarea arhitecților din România, Republica Moldova, Ucraina;
- **Simpozion** „Ziua Arhitectului” organizat de arhitecții prahoveni;
- **Simpozion** „Omagiu arhitectului Ionescu-Berechet” la Câmpulung Muscel;
- **Simpozion** „Casa cu Blazoane - model de bune practici de restaurare și punere în valoare a unui monument istoric” cu participarea istoricilor din zonă. Casa cu Blazoane a primit Premiul I în cadrul BNA 2016 la Secțiunea MONUMENTE ORĂȘENEȘTI ȘI ȚĂRĂNEȘTI;
- **Simpozion** Zilele Culturii Urbane la Uzina de Apă cu tema „Patrimoniul construit între autorul anonim și personalitățile majore”.

2017

- Lansări de carte cu participarea autorilor „Proiecte și realizări”, Auner Niels; „My Modernism”, Dorin Ștefan; „Arhitectura Modernă Românească”; „Arhitectură și Urbanism în România anilor 1944-1960”, Irina Tulbure; „Călător prin țara lor”, Cristina Iliș; „Fata tatei și mama fetei”, Sanda Budiș; „Temenos”, Augustin Ioan.

- Expoziții fotografie

„Bucharest Photofest”.

-Expoziții de pictură / acuarelă / desen

„Geometrie și culoare” și „ArhiRug”, George Lucian Păiș; Expoziție de pictură, Mihai Eugen Marinescu;

„Vis” - arh. Mircea Corcodel;
„Povestea Nomadei din Calderon” cu Mariana Gordian (Marea Britanie);
„Lăcașe de cult”, Ion Bârlădeanu;
„Sufletul meu Murano”, Liviu Brandabur;
„Emografii”, Cristina Țurlea;
„Colette” - Colette Ciubotaru;
„Frenezii, feerie și culoare”, Aureliu Constantin;
„Trăiri în Acuarelă”, Ligia Podorean (Suedia);
„Expresia Sincerității - Ioana Grigorescu”, desene;
„Arhitectura în Acuarelă”, Alboi Șandru;
Expoziție de grafică, Corneliu Bărbuță.

- Poveștile caselor

„Caru cu BERE, de la legendă la realitate”;
„Text sau Context”, de Georgeta Gabrea;
„Catedrala Sf. Mihail Alba Iulia” - împreună cu Centrul Cultural Maghiar.

- Aniversări / Evocări

Arhitectul Gheorghe Leahu;
Arhitecta Silvia Păun;
Ștefan Balș.

- Conferințe / Dezbateri / Simpozioane

„Arhitectura Bauhaus în Tel-Aviv”. Impresii de Călătorie, Nicolae Lascu
„Eveniment Galați, Brăila, Medgidia” - proiecte culturale realizate
„Orașul inteligent”, Vasile Dogaru
„Arhitectura interbelică a Bucureștiului”
„Adevărul se găsește în arhive” - duplex București/Paris

2018

- Lansări de carte

„MAC 80 - Contribuții la dezvoltarea arhitecturii românești și a învățământului de specialitate”;
„Confluente Arhitecturale” - Seria de arhitectură a Editurii Paideia cu Ion BĂNȘOIU și Augustin IOAN.

- Expoziții de pictură / acuarelă / desen

„Primăvară, primăvară, înăuntru și afară”, a Marianei Gordan (Marea Britanie);
„Gânduri răslețe” - grafică satirică;
„Aur Cald” - Micaela Iatan;
Acuarelă - Mircea Corcodel, Dan Mihai Vucicovici, Vladimir Teodorescu;
Pictură, Grafică, Arhitectură - Andrei Amel.
„Centenarul Marii Uniri” - Ion Bârlădeanu;
„Haz de necaz” - Ioana Mamali (SUA);
„Tradiții Românești” - Lucian George Păiș;
„Priviri” - Cristina Țurlea;
„Simplicity” - Vladimir Păun-Vrapciu.

- Cursuri / Educație

Scoala formei și a culorii - cursuri de inițiere în arta acuarelei și desenului susținute pentru copii și tineri;

- Aniversări / Evocări

Clasicii arhitecturii maghiare - ISTVÁN MEDGYASZAY (1877-1959) în colaborare cu Institutul Cultural Maghiar.

„100 de ani de concursuri în România”

- Conferințe / Dezbateri / Simpozioane

„Patrimoniul românesc - Influențe europene”, în colaborarea cu Asociația Istoria Artei.
„De vorbă cu Mac Popescu la 1/2 secol de Club A”, cu ocazia a 50 de ani de la înființarea Club A - seară aniversară dedicată fondatorului Club A.
„Serata diplomelor” - program lunar care prezintă cele mai apreciate diplome ale studenților de la UAUIM, cu participarea autorilor, îndrumătorilor.
„Energy Day” - cu elevi, profesori, studenți de la UAUIM.
„Case unifamiliale din grupul de la Visegrad și România” în colaborare cu Institutul Cultural Maghiar.

2019

- Lansări de carte

„Bucureștii. Lumea” - Augustin Ioan
„Amintiri” - Arhitect Tiberiu Ricci
„Arhitectul curții ...de serviciu” - Aron Solari Grimberg.
Toma T. SOCOLESCU: „ION MINCU, ARHITECT 1851-1912”, volum realizat de Constantin Ilie și îngrijit de Sorin Vasilescu.

- Expoziții fotografice

„Bucureștii tăcut”

- Expoziții de pictură / acuarelă / desen

Acuarelă Toma Olteanu.

- Cursuri / Educație

„Bulevardul Ferdinand. LOCURI. POVEȘTI. PROIECTE” - Eveniment EFdeN Signature.
Ateliere ale studenților arhitecți (UAUIM) la Chiojdu.

- Conferințe / Dezbateri / Simpozioane

„Arhitectul Florea Stănculescu sau arhitectura interbelicului românesc între genius loci și Zeitgeist” - Gabriela TABACU.
„Case unifamiliale din Grupul de la Visegrad” în colaborare cu Institutul Cultural Maghiar.
„Bucureștii dispărut în perioada comunistă. Soarta orașului” și „Mănăstirea Văcărești, între admirație și indiferență” - Alexandru PANAITESCU.

- Aniversări / Evocări

Volumul dedicat arhitectului Dimitrie IONESCU-BERECHET.
„Restauratori Români - arhitectul Nicolae Ghika-Budești. 150 de ani de la naștere”.
Julius Doppelreiter (1878-1954), arhitectul care a înnobilit Gorjul.
Participarea Casei cu Blazoane la realizarea unor documentare de televiziune. legate de revitalizarea unor monumente de importanță națională aflate în mediul rural.

- **Programul „Recuperarea Reperelor”, la Baia Mare**, la Colonia Pictorilor, în colaborare cu Uniunea Artiștilor Plastici. Tematica programului a fost legată de valoroasa moștenire pe care o reprezintă bisericile din lemn maramureșene, dar și de realizările ultimilor ani în arhitectură - amenajarea Pieței Turnului Sfântul Ștefan și recuperarea pentru comunitate a Coloniei Pictorilor, proiect premiat în cadrul Bienalei Naționale de Arhitectură 2018 și, ulterior, proiect premiat de Academia Română.

Festival de arhitectură ieșean „MUST”, ediția a V-a. Evenimentul a fost prilejuit de centenarul nașterii arh. Nicolae Porumbescu. Evenimentele au debutat cu aniversarea a 100 de ani de la nașterea arhitectului Nicolae Porumbescu, creatorul Facultății de Arhitectură de la Iași, la Academia Română, Filiala Iași.

Dicționarul Arhitecților români din Transilvania în perioada dualismului austro-ungar (1867-1918), vol 2.

Promovarea și cunoașterea vieții și activității profesionale a arhitectului Iancu Atanasescu, la omagierea zilei sale de naștere - 125 ani.

ZILELE CULTURII URBANE la Uzina de Apă – Suceava, ediția a VIII-a, cu tema: „Patrimoniul de arhitectură - între tradiție și inovație”.

Simpozion „Rolul arhitectului și al arhitecturii în protecția patrimoniului cultural”, la Pitești, Argeș.

Simpozion „Revista ARHITECTURA 2019 și arhitectura românească”, la Galați.

Expoziția „Julius DOPPELREITER - arhitectul gorjean de origine austriacă care a înobilat Tg. Jiu”, București.

Expoziție „Restauratori Români - Arhitectul Nicolae Ghika-Budești (1869 -1943) - 150 de ani de la naștere”, la București, Sibiu, Iași.

2020

- **Aniversări / Evocări**

1891-2020 „ANIVERSAREA CONSTITUIRII SOCIETĂȚII ARHITECȚILOR ROMÂNII” - Alexandru Panaitescu.

NICOLAE GHIKA-BUDEȘTI (1869-1943), RESTAURATOR ȘI PROMOTOR AL ARTEI TRADIȚIONALE ROMÂNEȘTI - în cadrul „Recuperarea Reperelor”.

Maratonul de Arhitectură - Dan COMA, începând cu luna iunie, prin conferințe zilnice pe Zoom.

- **Conferințe / Dezbateri / Simpozioane**

„Case unifamiliale din Grupul de la Visegrad + România”. Începând cu anul 2019, România s-a alăturat acestei inițiative în colaborare cu Institutul Cultural Maghiar.

2021

- **Lansări de carte**

Revista Arhitectura (nr. 5-6/2021) - ACUM!

- **Aniversări / Evocări**

130 de ANI de la CONSTITUIREA SOCIETĂȚII ARHITECȚILOR ROMÂNII - prezentare a unui amplu material cu informații și imagini din istoria breslei.

- **Expoziții de pictură / acuarelă / desen**

„Doar un Tablou” și „Doar o formulă” - Lucian George Păiș. Tapiserie - Raveca Iacob.

- **Poveștile caselor**

Expoziția „Cotroceni - Inima Medicinii Românești” - Casandra Roșu.

- **Conferințe / Dezbateri / Simpozioane**

„Case unifamiliale din Grupul de la Visegrad + România”.

- **Concurs**

Concurs de idei pentru Piața Unirii din Râșnov.

RELAȚIA CU ALTE ORGANIZAȚII ȘI INSTITUȚII

ANUC - Uniunea Arhitecților din România este membră a Alianței Naționale a Uniunilor de Creatori, alături de Uniunea Teatrală din România, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Uniunea Cineaștilor din România, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România, Uniunea Scriitorilor din România. În anul 2016 și 2022, UAR a deținut președinția Alianței.

Ministerul Culturii - S-au organizat, pe bază de parteneriat, proiecte culturale (BNA 2016, Programul de digitalizare a arhivei foto din 2016, finanțarea anuală a Revistei Arhitectura prin Programul de subvenționare a revistelor culturale, finanțarea a premiilor BNA 2021).

Institutul Cultural Român - Organizare de evenimente și expoziții în Polonia, Spania, Austria, Israel, Marea Britanie.

UAR a avut o bună colaborare cu **Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București (ARCUB)** pentru organizarea BNA 2016, **Asociația Arta în dialog** - pentru promovarea revistei „Arhitectura”, **Ministerul Dezvoltării și Administrației Publice** pentru derularea proiectului „Dezvoltarea teritoriului, Platforma 1, Mediu profesional și științific” și realizarea unei abordări integrate și intersectoriale pentru dezvoltarea teritoriului național, cu **Ministerul Educației Naționale** pentru derularea Proiectului pilot pentru modernizarea infrastructurii educaționale preuniversitare din mediul rural din România și pentru implementarea proiectului pilot, **Uniunea Restauratorilor de Monumente Istorice** pentru colaborare în domeniul protejării monumentelor istorice, Asociația Pro Event, Uniunea Femeilor Arhitect din România, organizații profesionale (**OAR, A.P.U.R.**), Centrul de Creație, Artă și Tradiție al Municipiului București, cu organizații media (Agenția de Presă Agerpres, Radio France International, publicația „Arena Construcțiilor”), Camera de Comerț și Industrie a Municipiului București, asociații artistice (Asociația „SONORO”, Asociația Art Conservation Support),

cu universități de profil (Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, Facultatea de Arhitectura din Iași), asociații care promovează experimente în arhitectură (Fundatia Archaeus, Asociația De-a Arhitectura), primării și consilii locale ale administrației publice (Primăria Râșnov, Consiliul Județean Timiș), **Comisia Națională a României pentru UNESCO, Institutul Cultural Goethe, Institutul Cultural Maghiar etc.**

EVIDENȚA CONTABILĂ ȘI GESTIUNEA PATRIMONIULUI ÎN MANDATUL 2016 - 2022 (extras din raport)

Activitatea comisiei s-a materializat în Rapoarte trimestriale de informare, către Senatul UAR, precum și în Rapoarte anuale de certificare a Situațiilor financiare potrivit legislației în vigoare.

Prezentul Raport al Comisiei de Cenzori prezintă situația exercițiilor financiare anuale, în intervalul 01.01.2016 până în 31.12.2021. Asociația a desfășurat:

- Activități fără scop patrimonial - Activități ale organizațiilor profesionale, respectiv activități ale asociațiilor culturale de creatori în domeniul arhitecturii.
- Activități cu destinație specială - colectarea și utilizarea fondurilor constituite din aplicarea Timbrului de arhitectură.
- Activități economice de editare a revistelor și periodicelor de specialitate, de închiriere spațiu.

Bilanțul contabil reflectă o creștere semnificativă a activelor circulante, disponibilităților în casierie și în bancă, scăderea activelor imobilizate - imobilizările corporale, incluzând construcții, echipamente tehnologice, mijloace de transport, mobilier, echipamente IT etc. - au avut loc pe seama reflectării în contabilitate a cheltuielilor cu amortizarea activelor existente în patrimoniu, conform legislației fiscale în vigoare.

În ansamblu, capitalurile proprii au cunoscut, la finele anului 2021, o creștere cu 1.475.696 lei, față de anul 2016.

Contul de rezultat patrimonial - perioada 2016-2021 - la finele fiecărui an din perioada 2016-2021 reflectă veniturile, cheltuielile, și rezultatul activității din perioada menționată reflectă o creștere semnificativă a rezultatului net al fiecărui

exercițiu financiar, acesta evoluând de la Deficit în sumă de 939.804 lei, la finele anului 2016, până la Excedent total în valoare de 1.360.641 lei, la finele anului 2021.

Acest fapt a fost realizat pe seama creșterii veniturilor totale anuale și a reducerii cheltuielilor totale anuale cu cca 17%, lucru ce a presupus realizarea unui proces permanent de analizare susținută a necesității angajării unor tipuri de cheltuieli și de eficientizare a costurilor.

- La solicitarea UAR, au fost eliberate de către instituțiile statului Certificat de atestare fiscală privind impozitele și taxele locale și alte venituri datorate bugetului local care atestă faptul că UAR nu are obligații fiscale și alte obligații bugetare restante, către bugetul de stat și bugetele locale.

- Veniturile și cheltuielile UAR sunt evidențiate în bugetele anuale aprobate de Senatul UAR și au fost executate având la bază hotărâri, decizii și dispoziții ale forurilor de conducere UAR: Senatul, Colegiul Director și Președinte.

Comparativ cu 31.12.2016, se constată o creștere semnificativă a disponibilului, care se datorează unei foarte bune gestionări a acestuia în perioada analizată.

CONDUCEREA UNIUNII ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA MANDAT 2022 - 2026

PREȘEDINTE

Arh. Ileana TUREANU

VICEPREȘEDINȚI

Arh. Mirela DIDĂ

Arh. Gabriela PETRESCU

Arh. Silvia PINTEA

Arh. Dan NIȚESCU

MEMBRI SENAT

Arh. Adelin BĂLAN

Arh. Dorina CIOBANU

Arh. Sorin CIOMĂRTAN

Arh. Mihai COȘURBĂ

Arh. Doru COVRIG

Arh. Constantin GORCEA

Arh. Kikero Victor IONESCU

Arh. Ildiko MITRU

Arh. Doina MARIN

Arh. Pavel POPESCU

Arh. Casandra ROȘU

Arh. Mircea ȚIBULEAC

STRUCTURILE TERITORIALE ALE U.A.R.

UNITATEA SUD

Sucursala Argeș-Vâlcea - președinte Anton STAIKU

Sucursala Dâmbovița - președinte Dumitru BARBU

Filiala Muntenia - președinte Gabriela MIRCEA

UNITATEA SUD-EST

Sucursala Galați-Brăila-Buzău-Vrancea - președinte Doina MARIN

Sucursala Constanța-Tulcea - președinte Alexandru BĂLAN

UNITATEA NORD-EST

Filiala Bacău-Neamț - președinte Gelu TUDORACHE

Filiala Iași - președinte Dragoș CIOLACU

Sucursala Suceava-Botoșani - președinte Ion ANDRIU

UNITATEA CENTRU

Sucursala Mureș-Bistrița Năsăud - președinte Angela KOVACS

Sucursala Brașov-Covasna-Harghita - președinte Mircea GHEORGHIU

Sucursala Sibiu - președinte Mircea ȚIBULEAC

UNITATEA SUD-VEST

Filiala Sud-Vest Oltenia - președinte Pavel POPESCU

Sucursala Hunedoara-Gorj - președinte Ilie Ilisei POPA

UNITATEA VEST

Sucursala ARAD - președinte Elisabeta COZMA

Sucursala BIHOR –

Sucursala TIMIȘ-CARAȘ SEVERIN - președinte Doru COVRIG

UNITATEA NORD

Filiala ALBA - președinte Vlad STRĂJAN

Sucursala Cluj-Sălaj - președinte Mihai RACU

Sucursala Maramureș-Satu Mare - președinte Oksana FLORESCU

BUCUREȘTI-ILFOV

Sector 1 - președinte Victor IONESCU KIKERO

Sector 2 - președinte Silvia PINTEA

Sector 3 - președinte Gabriela PETRESCU

Sector 4 - președinte Iulian MORARU

Sector 5 - președinte Casandra ROȘU

Sector 6 + Ilfov - președinte Dorina CIOBANU

PREMIUL
PRITZKER
2022
FRANCIS KÉRE
PRIMUL
ARHITECT
AFRICAN

**ARHITECTURA,
UN SERVICIU PENTRU UMANITATE**

„Arhitectura este, în primul rând, un serviciu pentru umanitate, pentru a crea un mediu în care o ființă umană se poate dezvolta, poate fi fericită, poate avea ceea ce eu numesc bunăstare.”

„Filosofia mea este să spun că toată lumea merită lux în ceea ce privește calitatea.”

„Întotdeauna este vorba despre oameni, despre oameni cu venituri mici, dar și despre oamenii care câștigă mult.”

„Clădirile mele vreau să inspire și să-l facă fericit pe utilizator. Vreau ca el să înceapă să viseze la mai bine.”

Educatorul, activistul social și arhitectul Francis KÉRE, în vârstă de 56 de ani, cunoscut pentru școlile și unitățile medicale destinate Africii, a fost elogiat de juriul Premiului Pritzker pentru „frumusețea, modestia, îndrăzneala și inventivitatea” arhitecturii sale.

Juriul Premiului Pritzker a justificat alegerea lui KÉRE astfel: „Arhitectura sa de pionierat este sustenabilă pentru planeta noastră și locuitorii săi - pentru zone de extremă penurie. El este, în egală măsură, arhitect și slujitor, îmbunătățind

viețile și experiențele nenumăraților cetățeni dintr-o regiune a lumii care este uneori uitată. Prin clădiri care dovedesc frumusețe, modestie, îndrăzneală și invenție și prin integritatea arhitecturii și gestului său, Kéré susține cu grație misiunea acestui premiu.

Într-o lume aflată în criză, în mijlocul valorilor și generațiilor în schimbare, el ne reamintește ce a fost și, fără îndoială, va continua să fie o piatră de temelie a practicii arhitecturale: simțul comunității și al calității narative. El oferă o narațiune în care arhitectura poate deveni o sursă de fericire și bucurie continuă și durabilă”.

Juriul afirmă: „El știe, din interior, că arhitectura nu este despre obiect, ci despre obiectiv; nu produs, ci proces. Toate lucrările lui Francis Kéré ne arată puterea materialității înrădăcinate în loc. Clădirile sale, pentru și cu comunități, sunt direct legate de aceste comunități - în realizarea lor, materialele lor, programele lor și caracterele lor unice”.

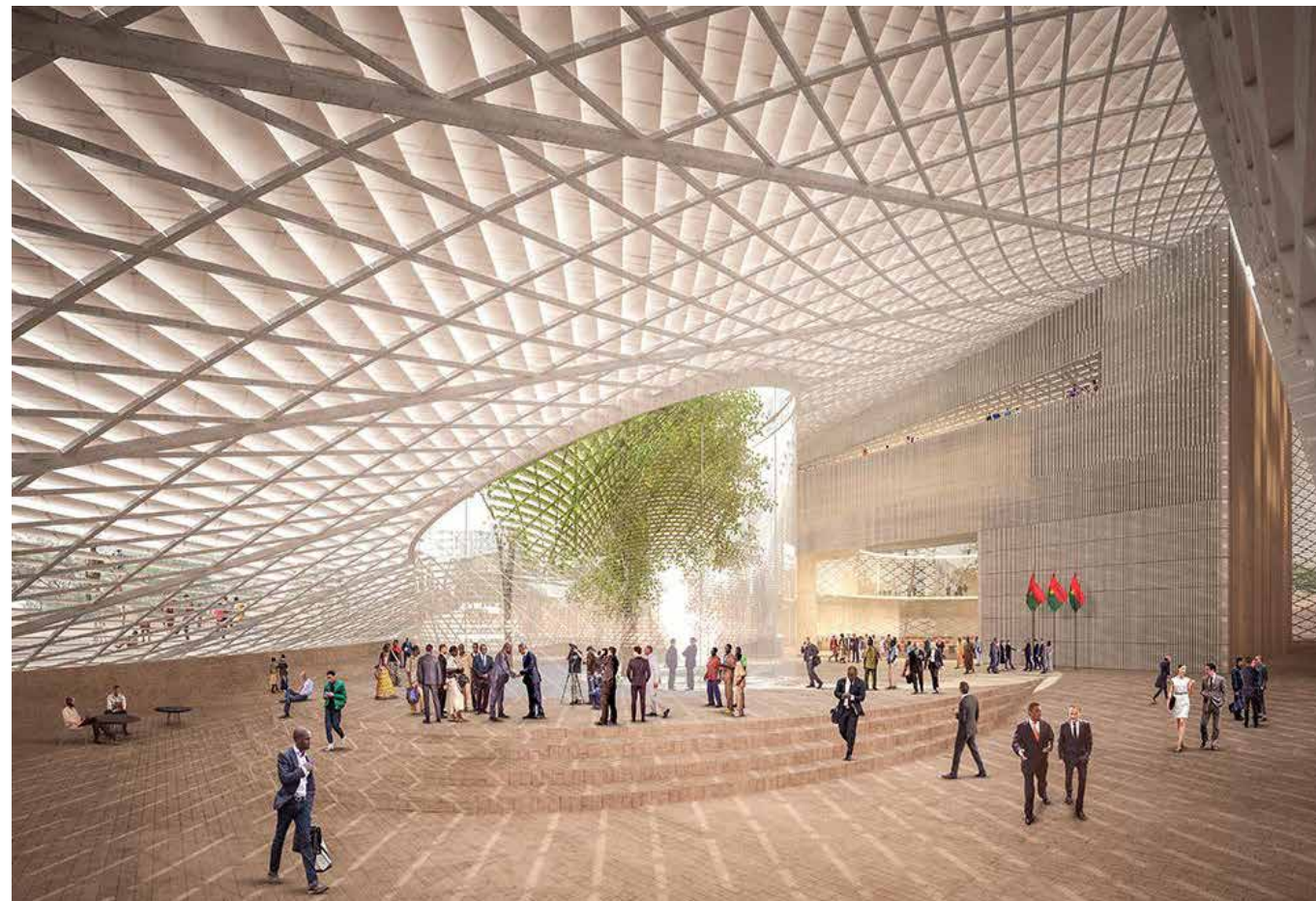
KÉRE este născut în Gando, Burkina Faso și profesează la Berlin. Dorința sa este să dea putere și să transforme comunitățile sărace prin procesul de arhitectură.

Prin angajamentul său față de dreptatea socială și utilizarea

inteligentă a materialelor locale pentru a răspunde condițiilor climatului natural, el lucrează în țări din lumea a treia, unde arhitectura și infrastructura sunt absente. Construiește instituții școlare contemporane, instituții de sănătate, locuințe, clădiri civice și spații publice, în zone în care resursele naturale sunt precare și comunitatea este esențială, astfel încât valoarea lucrărilor sale depășește canoanele profesionale ale unei clădiri în sine.

A ajuns în prim planul arhitecturii în 2004, când școala sa primară din Gando a primit premiul Aga Khan pentru arhitectură. Școala din satul natal a pus bazele ideologiei lui

Kéré - construirea unui izvor cu și pentru o comunitate care să răspundă unei nevoi esențiale și să compenseze inechitățile sociale. Răspunsul său a cuprins o soluție dublă - un concept de proiectare care ar putea combate căldura extremă și condițiile de iluminare slabă cu resurse limitate și o determinare socială de a depăși incertitudinea din interiorul comunității. A strâns fonduri internaționale, creând șanse pentru locuitorii satului, implicați în proiect de la concept până la dobândirea meșteșugului. Argila indigenă a fost întărită cu ciment pentru a forma cărămizi cu masă termică bioclimatică, care să rețină aerul mai rece în interior și să permită căldurii să fie eliminată prin tavanul de cărămidă și acoperișul larg, rezultând o ventilație fără intervenția mecanică. Succesul proiectului a sporit numărul elevilor de la 120 la 700 și a permis dezvoltarea ulterioară prin locuințe pentru profesori, o extindere și o bibliotecă. Kéré a primit proiectul pentru Adunarea Națională a Burkina Faso - o clădire piramidală în trepte și zăbrele, cu

o sală de întruniri pentru 127 de persoane, nerealizată. Lucrările construite de Kéré pot fi găsite în țări precum Republica Benin, Burkina Faso, Mali, Togo, Kenya, Mozambic și Sudan. A realizat pavilioane și instalații în Danemarca, Germania, Italia, Elveția și Statele Unite. Lucrările sale semnificative includ și Xylem la Tippet Rise Art Center (2019, Montana, Statele Unite), Léo Doctors' Housing (2019, Léo, Burkina Faso), Lycée Schorge Secondary School (2016, Koudougou, Burkina Faso), Parcul Național din Mali (2010, Bamako, Mali) și Opera Village (Faza I, 2010, Laongo, Burkina Faso).

Crezul lui Kéré este: „Sper să schimb paradigma, să împing oamenii să viseze și să-și asume riscul. Nu ar trebui să risipești materialul pentru că ești bogat. Nu ar trebui să renunți la calitate pentru că ești sărac. Toată lumea merită calitate, toată lumea merită lux și toată lumea merită confort. Suntem interconectați și preocupările legate de climă, democrație și penurie sunt

valabile pentru noi toți”.

Impactul muncii sale în școlile primare și gimnaziale a dus la înființarea multor instituții, fiecare demonstrând sensibilitate la mediile bioclimatice și durabilitate distinctă localității și având un impact asupra multor generații. Startup Lions Campus (2021, Turkana, Kenya), un campus pentru tehnologiile informației și comunicațiilor, utilizează piatră locală și turnuri pentru răcirea pasivă pentru a evita aerul condiționat necesar pentru a proteja echipamentele tehnologice. Institutul de Tehnologie Burkina (Faza I, 2020, Koudougou, Burkina Faso) este construit din pereți de lut turnați in situ pentru a accelera procesul de construcție. Arborii de eucalipt considerați ineficienți din cauza capacității minime de umbră au fost utilizați pentru a căptuși acoperișurile din metal ondulat.

O expresie poetică a luminii este consecventă în lucrările lui Kéré. Razele de soare se filtrează în clădiri, curți și spații intermediare, depășind condițiile dure de la amiază, pentru a oferi locuri de liniște sau de adunare. Acoperișul de beton al bibliotecii școlii primare Gando a fost turnat în jurul unei rețele de vase tradiționale de lut, care, odată extrase, au lăsat deschideri care permit căldurii să se evacueze, în timp ce fasciculele circulare de lumină naturală puteau rămâne și ilumina interioarele. O fațadă construită din lemn de eucalipt înconjoară clădirea eliptică, creând spații exterioare flexibile care emit lumină pe verticală. Școala Benga Riverside (2018, Tete, Mozambic) are pereți modelați cu mici goluri recurente, permițând luminii și transparenței să evoce sentimente de încredere din partea elevilor săi.

„Într-o lume în criză, în mijlocul valorilor și generațiilor în schimbare, Kéré ne reamintește ceea ce a fost și va continua, fără îndoială, să fie o piatră de temelie a practicii arhitecturale: un simț al comunității și al calității narative, care sunt atât de importante pentru el, despre care povestește cu compasiune și mândrie. Acesta ne oferă o narațiune în care arhitectura poate deveni o sursă de fericire și bucurie continuă.”

Proiectele lui sunt împletite cu simbolism, iar lucrările sale din afara Africii sunt influențate de educația și experiențele sale din Gando. Tradiția africană de a comunica sub un copac sacru pentru a face schimb de idei, a sta la povești,

a sărbători și a se aduna este recurentă. Sarbalé Ke la Coachella Valley Music and Arts Festival (2019, California, Statele Unite) se traduce prin „House of Celebration” în Bissa și face referire la forma arborelui de baobab scobit, venerat în patria sa pentru proprietățile lui medicinale. Adunarea Națională din Benin (Porto-Novo, Republica Benin), aflată în construcție și situată într-un parc public, este inspirată de arborele palaver. În timp ce parlamentul se întrunește în interior, cetățenii se pot aduna la umbra uriașă de la baza clădirii, inspirată de arborele palaver.

„Cred că este fundamental să te gândești la ceea ce există în locul în care vei construi și apoi să verifici care este contribuția ta ca arhitect”, spune Kéré.

AFRICA ESTE LABORATORUL VIITORULUI

„Bienala de la Veneția este ea însăși un fel de laborator al viitorului, un timp și un spațiu în care se ridică întrebări despre relevanța disciplinei pentru această lume - și pentru lumea viitoare.”

„Considerăm expoziția noastră ca un fel de atelier artizanal, un laborator, în care arhitecți și profesioniști dintr-un domeniu larg de discipline creative parcurg un drum alcătuit din exemple preluate din activitățile lor contemporane pe care publicul, format din participanți și vizitatori, va putea merge imaginându-și singur ce îi poate rezerva viitorul.”

Text: Gabriela PETRESCU

Curatorul Lesley Lokko

Roberto Cicutto și curatorul celei de-a 18-a Expoziții Internaționale de Arhitectură, Lesley Lokko - numită director al sectorului Arhitectură de către Consiliul de Administrație al Bienalei de la Veneția, au anunțat titlul și tema Bienalei de Arhitectură și a celei de a 18-a Expoziții Internaționale de Arhitectură - „**LABORATORUL VIITORULUI**”.

Președintele Bienalei de la Veneția, Roberto Cicutto, s-a referit la cea de-a 18-a Expoziție Internațională de Arhitectură curatoriată de Lesley Lokko, care, „pornind de la premise foarte concrete și puncte de vedere foarte precise, va privi drept în ochii reprezentanților țărilor participante și a tuturor celor care vor popula Giardini, Arsenale și orașul Veneția. Toate pentru a vorbi lumii, acesta este motivul real pentru care un curator își asumă responsabilitatea de a face o expoziție internațională a Bienalei”.

Toți suntem africani

Arhitecta și militanta ghaneză Lesley LOKKO, curatorul ediției 2023, a explicat opțiunea sa:

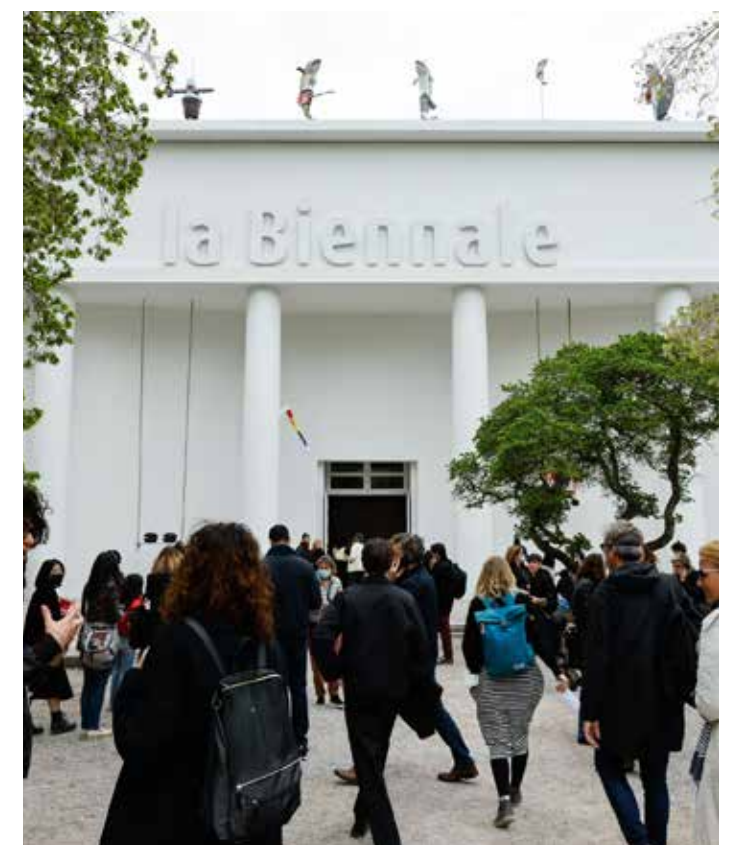
„În primul rând, Africa este laboratorul viitorului. Suntem cel mai tânăr continent din lume, cu o vârstă medie la jumătate față de cea a Europei și a Statelor Unite și cu un deceniu mai tânăr decât Asia. Suntem

continentul cu cea mai rapidă urbanizare din lume, cu o creștere de aproape 4% pe an. Această creștere rapidă și în mare parte neplanificată este, în general, în detrimentul mediului și ecosistemelor locale, ceea ce ne pune în fața schimbărilor climatice atât la nivel regional, cât și la nivel planetar. Rămânem cel mai slab vaccinat continent, cu doar 15%, dar am înregistrat cele mai puține decese și infecții cu o marjă semnificativă, pe care comunitatea științifică încă nu o poate explica. Istoria lungă și traumatizantă a migrației forțate prin comerțul transatlantic cu sclavi este terenul pe care se duc astăzi lupte succesive pentru drepturile civile. În toate discuțiile despre decarbonizare, este ușor de uitat că corpurile negre au fost primele unități de muncă care au alimentat expansiunea imperială europeană care a modelat lumea modernă. Echitatea rasială și justiția climatică sunt două fețe ale aceleiași monede.

Dar speranța este o monedă puternică. A avea speranță înseamnă a fi om. La un nivel profund personal, îmi datorez prezența la această masă astăzi cererilor neobosite pentru o lume mai dreaptă, mai incluzivă și mai echitabilă pentru care au luptat generațiile dinaintea mea. Viziunea unei societăți moderne, diverse și incluzive este seducătoare și persuasivă, dar atât timp cât rămâne o imagine, este un miraj. Este nevoie de ceva mai mult decât reprezentare, iar arhitecții sunt din punct de vedere istoric actori cheie în traducerea imaginilor în realitate.

În al doilea rând, La Biennale di Venezia în sine este, de asemenea, un fel de laborator al viitorului, un timp și un spațiu în care se fac speculații despre relevanța disciplinei în acest sens. Astăzi, cuvântul «laborator» este, în general, asociat cu experimentarea științifică și evocă imagini ale unui anumit tip de cameră sau clădire. Dar examinarea de către Richard Sennett a cuvântului «atelier», din care provine cuvântul «laborator», adâncește conceptul de eforturi de colaborare într-un mod diferit. În lumea antică, atât în China, cât și în Grecia, atelierul era cea mai

importantă instituție de ancorare a vieții civice. După războiul civil american, Booker T. Washington, un fost sclav, a conceput un proiect în care sclavii eliberați care se recuperează din sclavie să plece de acasă, să se antreneze la două instituții model, institutele Hampton și Tuskegee, și să se întoarcă în comunitățile lor natale. Important, în timpul acestei relocări temporare, cooperarea ar fi creată prin experiență directă și contactul zilnic unul cu celălalt, ca egali. Ne imaginăm expoziția ca pe un fel de atelier, un laborator în care arhitecții și practicienii dintr-un domeniu extins de discipline creative scot exemple din practicile lor contemporane care trasează o cale pentru audiență - participanți și vizitatori deopotrivă - să-și împlinescă, imaginându-și singuri, ce le poate rezerva viitorul”.

ESTE ARHITECTURA ARTĂ? „DA DA!” ESTE RĂSPUNSUL NOSTRU

Text: Ileana TUREANU

Frații Marcel și Iuliu Iancu s-au întors în București pe parcursul anului 1922. Urmaseră cursuri de arhitectură la Școala Politehnică Superioară din Zürich și au locuit câțiva ani în Franța și Belgia, unde au participat la reconstrucția unor clădiri afectate de război.

„Biroul de Studii Moderne” - firma de arhitectură creată și condusă de cei doi frați - a realizat peste 40 de clădiri semnate Marcel Iuliu Iancu, până la plecarea lor în Palestina, în 1941. Pentru Marcel Iancu, aceste două decenii de maturitate profesională înseamnă, pe de-o parte, o carieră de arhitect ai cărui principali clienți au fost familia (tatăl, cumnatul, sora etc.), prietenii din liceu și colaboratorii, dar și, pe de altă parte, consolidarea poziției sale de plastician și activ promotor al ideilor avangardiste în mediul creativ românesc. Câștigul din arhitectură i-a dat posibilitatea să creeze, anime și finanțeze revista *Contemporanul - tribuna avangardei românești*.

Janco a adus în România noul curent european și a deschis drumul arhitecturii moderniste, a contaminat tinerii arhitecți cu încărcătura ideologică a artelor „revoluționare” (cubism, abstractism, constructivism) și i-a pus în legătură cu cei mai prestigioși exponenți ai Mișcării Moderne europene.

Arhitectura nouă, promovată de Janco, a simplificat volumele arhitecturale și a renunțat la simetrie și legile sale, a reevaluat materialele de construcție și a negat ideea eclectică de „stil”. Volumul construit a fost redus la corpuri geometrice simple: cubul, sfera, cilindrul, prisma, piramida au devenit elementele de bază ale oricărei arhitecturi constrânse la claritate formală.

Abordarea revoluționară a arhitecturii, privită prin excelență ca artă socială, s-a

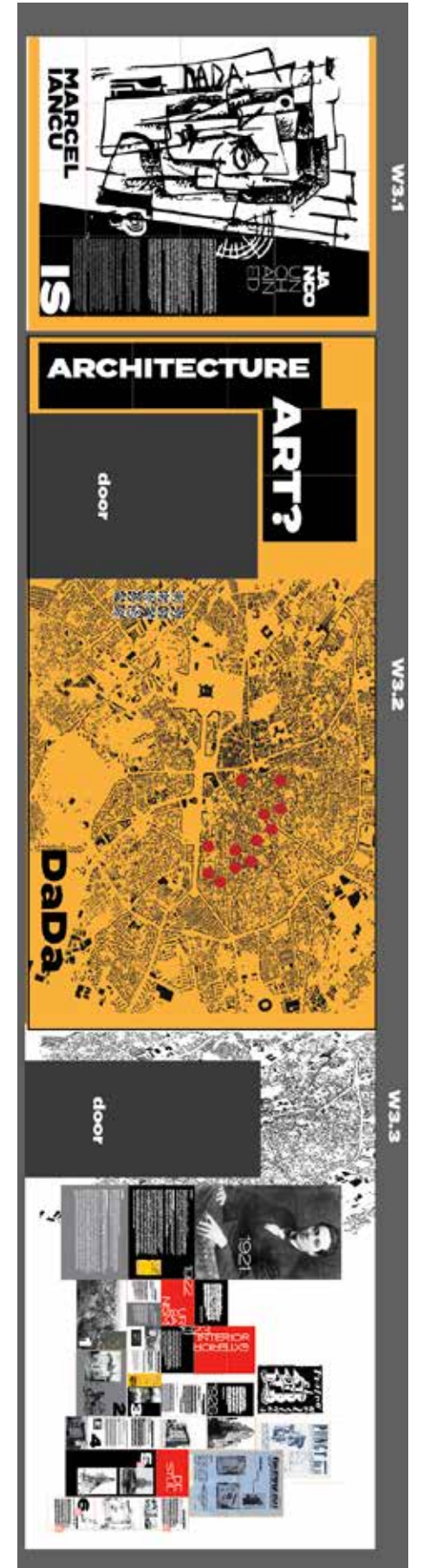
extins asupra întregului spațiu construit de la „interior” - scopul acțiunii de a clădi până la urbanism - scopul social al arhitecturii.

Janco a fost vehement și tranșant în promovarea noilor idealuri, profund implicat în susținerea socială a noii abordări și neiertător față de adoptarea mecanică și mondenă a noului stil.

Deși consacrat ca autor al primelor „reședințe moderniste” din București și România, Marcel Iancu este și autorul unuia dintre cele mai spectaculoase complexuri de loisir interbelic - Ștrandul Kiseleff, dar și al unui sanatoriu montan de o puritate și forță de talie internațională.

În aproape 20 de ani, Marcel Iancu a experimentat formule îndrăznețe și inovative, a animat viața artistică a Capitalei, a deschis uși și perspective pentru viitor și pentru tinerii creatori, a fost inconstant și inconsecvent, dar întotdeauna autentic, convingător, pozitiv, constructiv și constructivist.

Janco rămâne simbolul unui spirit descătușat și dezlănțuit.

**JANCO
UNCHAINED
MAKING OF**

Text și foto: Andy ARIF

...sau Marcel Iancu dezlănțuit. Acestea sunt subtitlul, imaginea și amprenta de arhitectură UAR ale expoziției „Marcel Iancu - Reconstruind Artele” din cadrul Art Safari. O analogie între două personaje, unul de film, altul de poveste, ambele având același numitor comun: libertate.

UAR loves Art Safari și invers

Când spui Ioana Ciocan, spui Art Safari. Când spui Art Safari, spui cel mai așteptat, apreciat și complex eveniment de artă din România. Când Ioana Ciocan te surprinde cu o vizită inopinată la sediul UAR, cu mai puțin de două luni înainte de deschiderea Art Safari ediția cu numărul nouă, speră într-o idilă între artă și arhitectură care se va consuma timp de trei luni la Palatul Dacia, între 12 mai și 7 august.

7 zile în două luni.

Cât spațiu avem la dispoziție?

Cât vreți

Aveam cu siguranță o problemă de timp și spațiu. Cu spațiul am rezolvat-o, Ioana punându-ne la dispoziție câteva camere generoase, cu timpul stăteam mai prost. În mai puțin de două luni trebuia să recreăm lumea lui Marcel Iancu, o lume de care UAR nu era străină, fiind implicată, de peste 30 de ani, în descoperirea și promovarea personalității lui Marcel Iancu. Expoziția „București, anii 1920-1940: între avangardă și modernism” - TNB, 1993 (comisari Alexandru Beldiman, Magda Cârnești și Mihai Oroveanu), a fost cea care a evidențiat rolul și importanța avangardei românești în cultura națională. Au urmat expoziția „Centenarul Marcel Iancu 1895-1995”, găzduită de MNAR în 1996 (curatori Anca Bocăneț și Dana Herbay), filmul „Construct” realizat, în 1995, de Sorin Ilieșiu și Mariana Celac, și lucrarea „Marcel Iancu, Biroul de Studii Moderne” împreună cu „Traseul Urban Marcel Iancu”, publicate de Editura Simetria în anul 2008, expoziția „7 pionieri evrei ai arhitecturii moderne din România”, Tel Aviv, 2019. De articolele din revista „Arhitectura” nu mai pomenim, cu siguranță le-ați citit cu toții.

Este arhitectura o artă? Da Da

După o scurtă trecere în revistă și aprofundare a materialelor pe care le deține Biblioteca Uniunii Arhitecților din România, cărți, articole, fotografii, planuri, schițe, pliante, panouri de expoziție etc., am pornit pe urmele adolescentului Marcel Iancu și a spiritului său liber dezlănțuit. Primul popas l-am făcut la prietenii de la Galeria Dada, colecționarul Cristinel Popa și George Ene, fini cunoscători ai mișcării Dada și exploziei manifestărilor artistice avangardiste în România.

Pe lângă lecția prețioasă primită despre cum a legat Marcel Iancu avangarda europeană de spațiul românesc, de la prietenii Dada am căpătat în custodie două manechine DaDa, copie fidelă a costumelor folosite în cabaretul Voltaire al anilor 1916 și un portativ cu poezii Dada. Prima achiziție pentru expoziție, prima piesă dintr-un puzzle extrem de incitant.

Către o arhitectură a Bucureștiului lui Marcel Iancu, 6 sesiuni foto,

40 de imobile, 5.000 de fotografii

Înarmați cu aparatul foto și adresele imobilelor din pliantul „Traseu Urban Marcel Iancu” și catalogul „Centenar Marcel Iancu 1895-1995”, am vizitat și fotografiat în mai multe sesiuni, atât la exterior, cât și în interior, toate imobilele proiectate de Marcel Iancu și fratele acestuia Iulius Iancu, în/sau la care am avut acces.

Chiar dacă o mare parte a imobilelor se află într-o stare deplorabilă sau au fost renovate fără a păstra fațadele inițiale, amprenta lui Marcel Iancu este recognoscibilă, încă prezentă pe fiecare în parte, exterior sau interior. Totodată, am reușit să povestim cu câțiva locatari sau proprietari ai imobilelor, cărora le mulțumim pe această cale pentru deschiderea la propriu și la figurat (am intrat în casele lor) și informațiile prețioase pe care unii dintre aceștia ni le-au dat despre Marcel Iancu și bazele arhitecturii moderniste în București. În fiecare locație pe care am vizitat-o am pus câte un *pin point* (adresă) în *Google*, urmând să le folosim în expoziția Art Safari prin intermediul unui cod QR.

Artă în toate și artă pentru toți

Înainte de a realiza conceptul expoziției ne-am dorit să îl cunoaștem cât mai bine pe omul Marcel Iancu, și cum cărțile sau expozițiile, în cazul nostru, din cărți se scriu, am citit și recitat toate materialele pe care le aveam la dispoziție: „Catalog Centenar Marcel Iancu 1895-1995”, Editura Simetria/Uniunea Arhitecților din România (Alexandru Beldiman, Ana Maria Zahariade, Anca Bocăneț, Geo Șerban, Nicolae Lascu), „Avangardistul

Marcel Iancu - arhitectul bine temperat”, revista „Arhitectura” nr. 1, 2015 (Anca Sandu Tomașevschi), „DaDa Est - Românii de la Cabaret Voltaire” (Tom Sandqvist), Biroul de studii moderne (Marcel Iancu), „Romanian Modernism, The Architecture of Bucharest, 1920-1940” (Luminița Machedon, Ernie Scoffham), „Întâlniri cu Marcel Iancu” (Geo Șerban). De la București la Zürich, de la Zürich la Paris, de la Paris la București, am urmărit libertatea absolută a artei lui Marcel Iancu, autorul moral al modernismului în România.

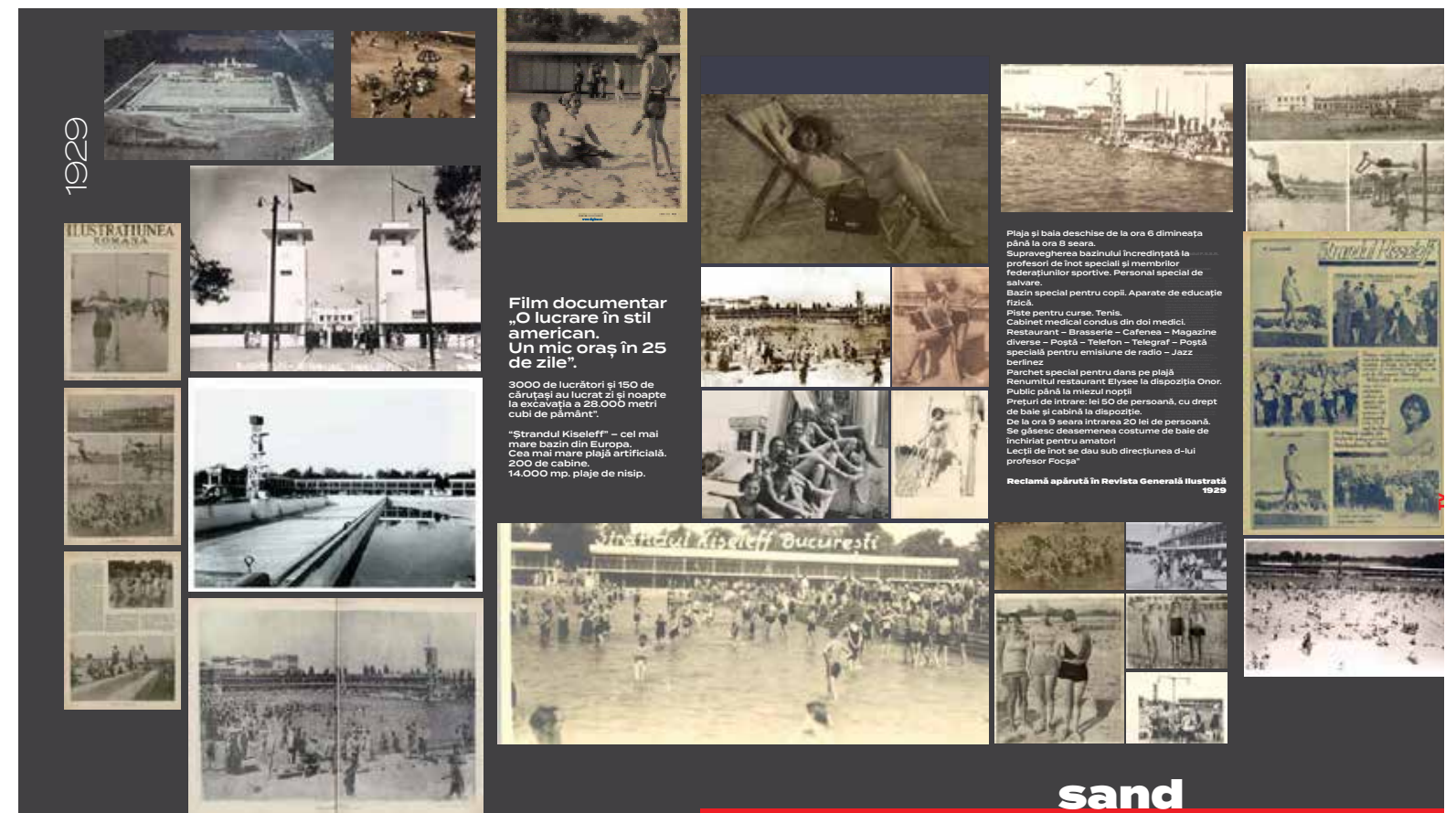
Dacă este vorba de artă, tablouri, de ce nu?

La expoziția de la Art Safari, UAR a fost responsabilă cu prezentarea arhitecturii artistului Marcel Iancu într-o periodizare a imobilelor proiectate și construite din 1922 până în 1938. Dar nu puteam face abstracție de contribuția acestuia ca pictor, grafician, publicist, prieten. Am hotărât să punem cap la cap toate aceste piese de puzzle adunate în căutările noastre exact cum le-am descoperit, perceput și aprofundat, altfel spus, așa cum ni s-a arătat Marcel. Un mix între vile, locuințe individuale și colective, ștranduri, sanatorii, planuri, construcții, fotografii vechi și recente, citate, declarații, pictură, grafică, sculptură, feronerie, artă la superlativ într-un timp atât de scurt, 16 ani. Un artist și un arhitect fenomen. Cum poți expune toate acestea într-o expoziție de artă unde sunt majoritare tablourile? Păi, tot cu tablouri.

Totuși, dacă este vorba despre arhitectură, machetele unde sunt?

Au fost și machete, trei la număr. Puteam mai mult, dar am preferat să expunem machetele a trei imobile peste care timpul se pare că nu a trecut încă: Vila Juster, vila Florica Chihăescu și celebra Solly Gold. Machetele noastre albe, pe un paralelipiped negru cu hublou, ridicate la nivelul vizual al vizitatorilor, luminate cu un reflector special, îndemneau la atingere.

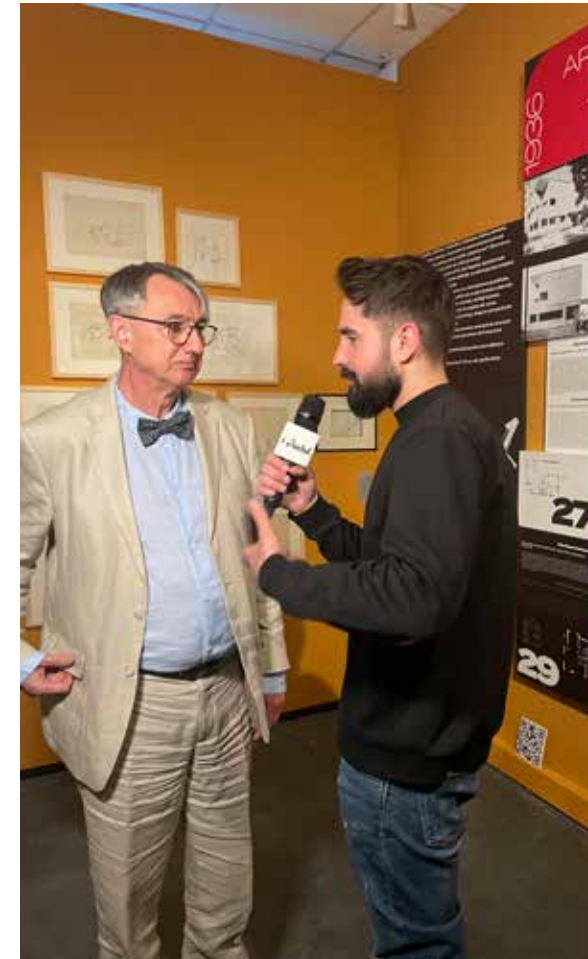

Cireșa de pe tort, Ștrandul Kiseleff

Schema periodizării era gata, aveam sala de proiecții și acustică pentru filme și poezii, aveam fotografiile, aveam machetele, lipsea ceva. Ne-a dat seama ce ne lipsea când am intrat în curtea de lumină a celei de-a doua camere. Soarele ce bătea prin luminator, căldura plăcută a unei zile de mai și aerul proaspăt ne-au dus cu gândul la ștrand. Cum care ștrand? Ștrandul Kiseleff proiectat și construit de frații Marcel și Iulius Iancu. Cum facem asta? Simplu, fotografiile și reclame vechi, informații despre construcția celui mai mare ștrand din Europa în acele vremuri, nisip, două șezlonguri pe care te poți relaxa după o tură de Art Safari. Și ce poate fi mai relaxant decât să te uiți și la un film? Un film pus la dispoziție de nepoata lui Iulius Iancu, Amit Janco, cu cadre video filmate la construcția Ștrandului Kiseleff, în anul 1929.

Are you looking for freedom?

Timp de trei luni, zeci de mii de vizitatori s-au bucurat așa cum ne-am bucurat și noi de moștenirea lăsată de Marcel Iancu artei și Bucureștiului. Fie că a fost vorba de picturi, schițe, gravuri sau arhitectură, toți am gustat din acel sentiment de libertate pe care Marcel a reușit să îl exprime în tot ceea ce a făcut de-a lungul vieții lui. Povestea nu se oprește aici, chiar dacă ediția Art Safari tocmai a luat sfârșit și, în puținul timp avut la dispoziție, nu am reușit să spunem totul despre Marcel Iancu.

Tabloul nu bate filmul. Și nici sunetul

La prima vizită în Palatul Dacia și implicit în spațiul pe care îl aveam la dispoziție pentru a reprezenta arhitectura lui Marcel Iancu, am descoperit o sală mică, întunecată, cu o acustică deosebită. Aici trebuie să proiectăm film! Și am proiectat. Nu unul, ci trei filme care rulau în buclă: filmul „Construct” realizat, în 1995, de Sorin Ilieșiu și Mariana Celac, o reproducere a spectacolelor Dada de la cabaretul Voltaire realizată de Greta Deses în 1969 și, nu în ultimul rând, un montaj de fotografii recente ale imobilelor lui Marcel Iancu pe coloana sonoră a poeziilor Dada recitate de artiști din Breasla Actorilor. Toate acestea într-un *infinity room* creat din doi pereți oglindă, străjuit de cele două manechine Dada din dotare.

Text: Dragoș CIOLACU

R.C.W.

Sub acest acronim, adică *Romanian Creative Week* sau, mai neaoș, Festivalul Industriilor Creative, avem la Iași o lună a prea-plinului cultural care, chiar dacă nu ține o lună, ne ocupă în mod fericit tot timpul. Aceasta este a doua ediție, deja intrată în tradiție, și tot orașul așteaptă, se pregătește și se bucură de acest eveniment.

Totul a început anul trecut, între două valuri ale pandemiei, cu mult curaj și determinare pentru a avea și primăvara o sărbătoare a spiritului care să se adauge celei de toamnă, cu o istorie mai veche. Festivalul s-a coagulat în jurul Fashion Week, cel mai important eveniment din industria modei coordonat de Irina Schroter și o echipă de designeri din București și Cluj. Dorința de comunicare nu a lăsat deoparte niciun domeniu creativ și continuă să apară noi potențiale ramuri ale creativității stimulate de emulația acestui eveniment. Evident, din concertul creativității nu putea lipsi arhitectura, care a avut un capitol consistent și variat, reunit sub denumirea de: **New Iași Architecture**, organizat de filialele locale ale UAR și OAR. Tema dezbătută la această ediție a fost patrimoniul arhitectural, eterna noastră problemă, dar nu în sensul perenității, ci al neputinței de a-l administra. Prin astfel de manifestări sau inițiative private, sprijiniți de instituții, încercăm să salvăm ce se mai poate dintr-un patrimoniu fabulos.

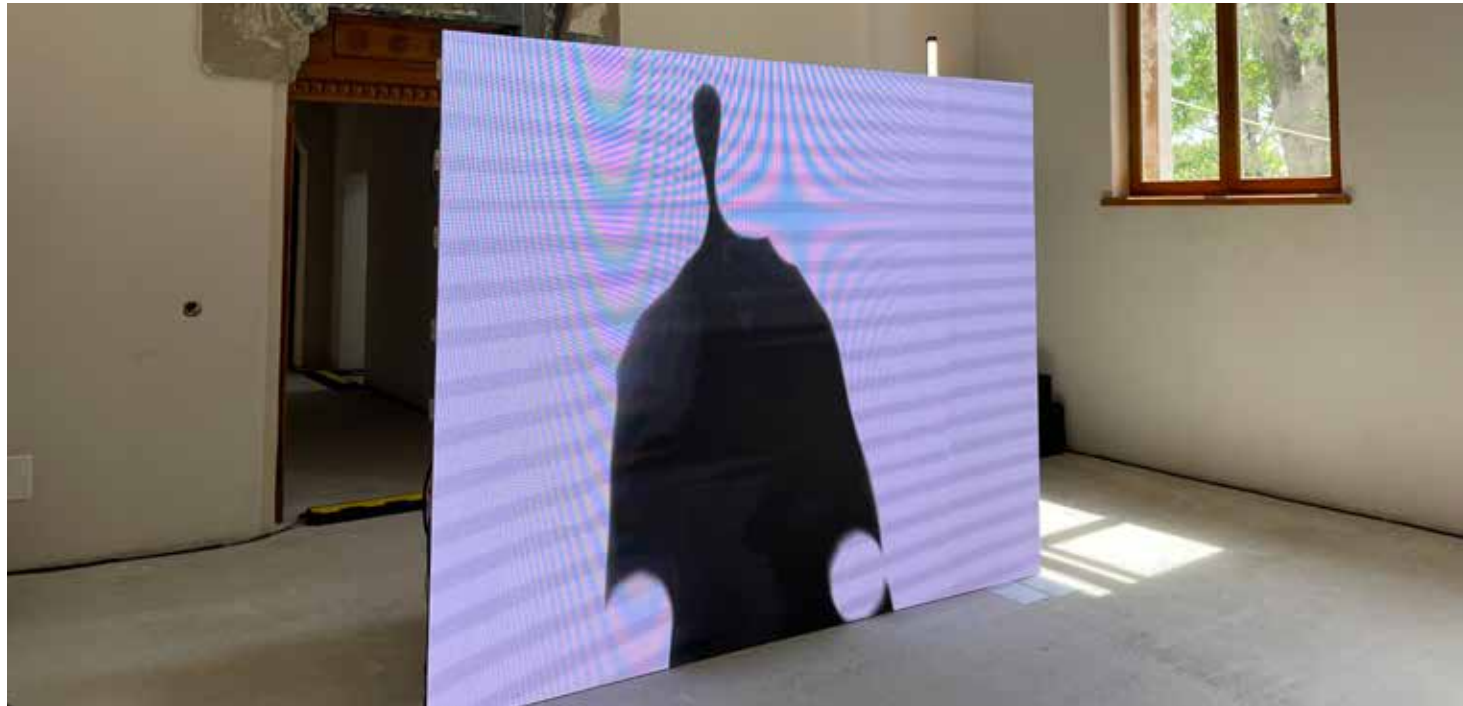
Startul evenimentului s-a dat luni, 23 mai, cu proiecția la Casa Pogor - Muzeul Literaturii Române, clădire aflată încă în renovare, a filmului „The Idea is Paramount”,

care evocă pasiunea lui Andrzej Wajda pentru arhitectură. Este o poveste despre fascinația marelui regizor pentru cultura japoneză care s-a materializat prin construirea unui centru cultural la Cracovia. Documentarul surprinde relația dintre Wajda și Ingarden, decanul Facultății de Arhitectură din Cracovia, prezent la Iași, un reputat arhitect cu o operă remarcabilă, la care se adaugă celebrul arhitect japonez Arata Isozaki. Cei trei sunt autorii Muzeului de Artă și Tehnologie Japoneză Mangha din Cracovia, un reper de arhitectură modernă integrată perfect în țesutul istoric al orașului. Cunoscând bine povestea, cât și locul, cu ocazia prezentării la Cracovia a expoziției „Ioana Grigorescu”, dna Ileana Tureanu, președinta UAR, a venit cu completări emoționante despre această simbioză fericită între făcătorii de frumos.

A doua zi a fost dedicată în întregime, pe parcursul a trei sesiuni, expunerilor și dezbaterilor pe tema patrimoniului arhitectural, desfășurate într-un cadru de excepție oferit de Palatul Culturii.

Cu această ocazie, am deschis în premieră la Iași expoziția cu proiectele câștigătoare de la Bienala Națională de Arhitectură, orașul care a găzduit două din secțiuni, printre care și cea dedicată patrimoniului. Au vorbit personalități marcante, arhitecți care, într-o formă sau alta se ocupă cu conservarea și valorificarea moștenirii arhitecturale. Dintre personalitățile invitate din Europa s-au remarcat prin prospețimea viziunii arhitecturii: Kristoff Ingarden din Polonia, de care am amintit mai devreme, și Andreas Vardas, din Cipru. O notă aparte prin exuberanță și pasiune a adus expunerea Gilmei Gylte din Lituania, o arhitectă care, în ciuda tinereții, are o experiență extrem de interesantă în domeniul reconversii, răsplătită cu numeroase premii și despre care vom mai auzi, cu siguranță. Cea de-a treia și ultima zi a fost rezervată R.A.M. - Regionala de Arhitectură Moldova, adică bienala locală. Expoziția de la Atrium Palas a găzduit lucrările a 133 de concurenți distribuite în cadrul a șase secțiuni, iar gala de premiere a celor mai buni a fost tot la Casa Pogor, urmată de un concert de jazz. În paralel, s-au desfășurat zeci de evenimente culturale din varii

domenii, în cele mai insolite locuri: de la muzee și clădiri de patrimoniu în restaurare, până la spațiu public al pietonalului Ștefan cel Mare sau Splaiul Bahluiului. Dintre toate voi aminti doar de expoziția de la Baia Turcescă, un monument de arhitectură cu accente orientale convertit funcțional în Centru Cultural aflat încă în șantier, deoarece ne-a produs o revelație de zile mari.

Iașiul este un oraș cultural dens, dar conservator în ale artei care își cultivă statutul său provincial. Episodul următor vine să răstoarne această percepție pe care nu o mai credeam posibilă. După iureșul zilei a doua, cea plină de evenimente, stăteam cu două distinsse doamne, Tureanu și Aldea, de la UAR, la o cafea pe pietonal, plănuiind ce să vizităm în centru și sorții au căzut, firește, pe Trei Ierahi și Golia, care au mereu ceva de adăugat.

Ne-am hotărât totuși, mai întâi, să ne încercăm norocul la expoziția de la Baia Turcescă, ce avea vernisajul peste câteva oare, prea târziu pentru oaspeții din București. Clădirea fiind încă în șantier, era împachetată cu schele, iar un banner uriaș trăda conținutul.

Încă de la intrare ne-am întâlnit cu o seamă de cunoștințe, începând cu Elena Viziteu, curatorul expoziției, o mai veche cunoștință de la Bienală, până la exponanții din țară și din afară care aranjau ultimele detalii.

Genul de lucrări expuse, adică predominant instalații, se potrivește perfect cu decorul în lucru, arta aceea care se extrage verdictului definitiv și care te lasă să participi adăugând un plus de neverosimil.

Exponatele se citesc și dezvăluie doar împreună, revelându-se într-un parcurs inițiativ.

Exponanții, la fel ca exponatele, subsumate vectorului alterității, sunt exponenți ai diversității și ai noului val: V. Țenu, A. Ivan, M. Cherciu, V. Nancă, S. Lupu, A. Khaan, M. Pălie. Expoziția a avut viață scurtă, dar impactul în mediul stăzut, cu mici excepții, al urbei este unul al speranței.

După o asemenea experiență, vezi cu alți ochi și Trei Ierahi, și Golia, și toate celelalte vestigii ale unui trecut activ și prezent.

ROMANIAN CREATIVE WEEK 2022

Text: Ioana CIOLACU

LA IAȘI, MODA NU ARE VÂRSTĂ!

Romanian Creative Week a devenit, fără îndoială, cel mai relevant eveniment creativ din țara. Deși este doar la a doua ediție, RCW a reușit să adune laolaltă spuma creativă, fie ei artiști, creativi, antreprenori, muzicieni, oamenii de media și, nu în ultimul rând, designeri vestimentari, subiect asupra căruia mă voi opri.

Într-o industrie locală nu foarte dezvoltată - nici bine înțeleasă, însă individualistă, ce se bazează pe deziderabilitate și nimic mai mult, Irina Schrotter, inițiatorul RCW, a reușit să adune la Iași partea de menționat și admirat a modei. Acea parte pentru care estetica, ideea și echilibrul sunt status quo.

Timp de trei zile, la Iași s-a simțit efervescența unei capitale a modei, având loc peste 50 de prezentări de modă. De la tinerii designeri ai Innovative Future Platform - coordonați de Lucian Broscățean - ce au deschis fiecare zi și s-au lansat astfel cu o primă prezentare, până la designerii consacrați ce au închis fiecare seară, evenimentul a acoperit direcții creative pe cât de diferite, pe atât de spectaculoase. Subtilitatea brandului Scapadona, sensibilitatea Axente, profunzimea Raluc, melancolia Abuburuzan, contemporaneitatea Prosper Center, sustenabilitatea Atelier Resolved sunt doar câteva direcții ale tinerilor designeri ce merită amintite și urmărite.

Într-un cadru absolut fascinant ce umbrește multe dintre podiumurile europene pe care le-am văzut, designerii consacrați ai Romanian Designers, coordonați de Ovidiu Buta au luminat la propriu grădinile Palas. De la doamna Ioana Constantinescu, modelul care a debutat pe scenă la vârsta de 75 de ani pentru colecția ermetică a designerului Lucian Broscățean, trecând prin particularitățile brandurilor precum Borbala, Murmur, Crina Bulprich, Octavia Chiru ce ne-au transpus în lumi complet diferite însă toate relevante și, culminând cu forța brandului Irina Schrotter, acest periplu creativ este, pe cât de surprinzător, pe atât de natural în contextul european.

Dincolo de sfera modei ce a cuprins și evenimente și expoziții precum „RE:CUT”, curatoriată de Ovidiu Buta, sau aspectele comerciale ce au fost conduse de Ada Teslaru, am fost transpusă în perfecțiunea detaliului și ideii la fascinantă Baie Turcească, edificiu acum cu o nouă față, unde KraftMade împreună cu Elena Viziteu și Marian Palie au curat impecabil expozițiile „Incantatio Mundi”, respectiv „Sincronia”. Și asta ca să amintesc doar câteva dintre cele 74 de evenimente găzduite de RCW.

În concluzie, ce este cel mai important - Iași este locul unde se întâlnesc firesc tinerii cu artiștii emergenți și cei consacrați, împingând această experiență la niveluri care provoacă și stimulează creativitatea accelerat.

EXPOZIȚIA
INTEGRAT 1.0Text: Simona CERCEL și
Ana-Sabina DRINCEANUVIITORUL
ÎN TRE ARHITECTURĂ ȘI ILUSTRATIE

INTEGRAT - interferența arhitecturii cu artele vizuale
 INTEGRAT - contextualizarea arhitecturii într-un demers sociocultural
 INTEGRAT - materializarea viziunii beneficiarilor
 INTEGRAT - imersiunea clientului în universul arhitectului
 INTEGRAT - team-work
 INTEGRAT - aspecte multidisciplinare în arhitectură
 INTEGRAT 1.0 - ediții multiple

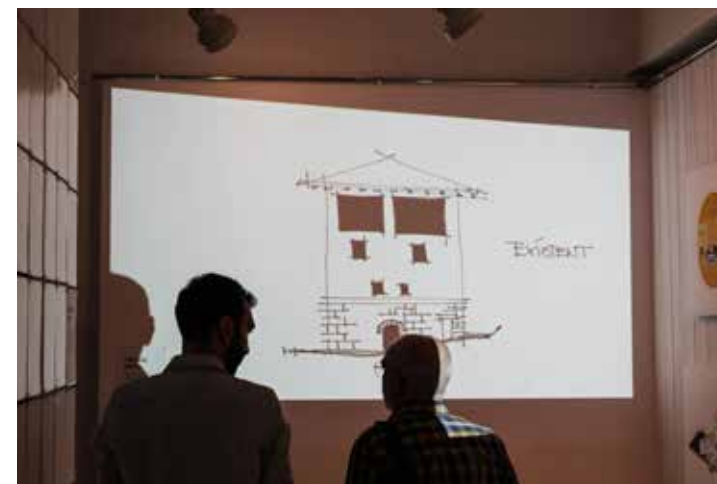
Proiectul expozițional integrează două domenii creative, arhitectura și ilustrația, pentru a crea un domeniu nou și inedit: ilustrația arhitecturală. Având deja o tradiție în Marea Britanie, ilustrația arhitecturală are scopul de a prezenta rigurozitatea proiectelor de arhitectură într-o manieră creativă, dinamică, decorativă - elemente asociate cu ilustrația, mai ales ilustrația editorială sau corporatistă.

Proiectele ilustrative sunt menite să prezinte un aspect al proiectelor propuse de Kreativ Studio Architects (KSA) dincolo de planurile arhitecturale. Ele comunică un stil de viață, filosofia optimistă și ușor ludică din spatele echipei de proiect, o atmosferă cu infinite posibilități. Ca și ilustrația de modă sau corporatistă, ilustrația arhitecturală are scopul de a atrage spectatorul, clientul, îl introduce într-un anumit stil de viață și în universul acelor proiecte - un univers unde natura și intervenția umană coexistă într-un mod armonios.

Într-un proiect de arhitectură există mai multe faze. Partea birocratică necesită alocarea unui timp destul de îndelungat, astfel momentul conceperii unei ilustrații reprezintă modul nostru de a ne reechilibra din punct de vedere creativ.

Ilustrațiile reprezintă pentru noi transpunerea într-un mod grafic a conceptului fiecărui proiect. La finalul unui proiect realizăm câte o ilustrație care reflectă sensibilitatea noastră față de acesta și, totodată, speranța că toți participanții implicați au înțeles viziunea noastră.

Integrat 1.0 aduce arhitectura și ilustrația în galeria de artă, propunând un tip de eveniment care nu se rezumă doar la panotarea lucrărilor, în mod convențional. Spațiul devine o lucrare - utilizarea elementelor de tipografie, a liniei, a punctului

și petei sunt repere de bază ale limbajului artistic, ale graficii tradiționale și, bineînțeles, ale ilustrației. Se păstrează elementele tehnice din proiectul arhitectural: proporția clădirilor, estetica fațadelor și tehnicile de reprezentare 2D, 3D, însă se intervine cu elemente artistice, precum pata de culoare, elemente vegetale, elemente de fundal.

Două domenii inovative prin excelență, proiectul arhitectural poate fi experimentat prin tehnologia VR, iar ilustrația în sine se transformă în animații de tip GIF. Astfel, aceste imagini au capacitatea de a exista în medii diverse, de la print la formatul digital. În cele din urmă, scopul unei ilustrații este de a spune o poveste, fie că este însoțită sau nu de text, iar ilustrația arhitecturală duce spectatorul dincolo de reprezentarea fizică a unei clădiri.

Integrat 1.0 continuă în mediul virtual. Expoziția poate fi experimentată prin tehnologia scanării 3D, astfel, vă invităm să accesați <https://www.k-sa.eu/integrat10>

Workshopuri de ilustrație arhitecturală
INTEGRAT 1.0 - GENIALLIS

În paralel cu expoziția **Integrat 1.0**, echipa formată din arh. Simona Cercel, asist. univ. dr. Ana-Sabina Drinceanu, ilustrator Maria Căruntu și stud. arh. Florin Olariu a organizat o serie de workshopuri de ilustrație arhitecturală destinate studenților de la Secția de Grafică a Facultății de Arte Vizuale și Design și de la Facultatea de Arhitectură „G. M. Cantacuzino” din Iași. Scopul a fost promovarea unui domeniu multidisciplinar care reunește tehnicile de grafică tradițională și digitală, limbajul tehnic de reprezentare arhitectural și metode de comunicare cu publicul larg. Acestea oferă noi perspective/viziuni de abordare a domeniului specific ales de către viitorii artiști și arhitecți.

Locul workshopurilor a fost prilejul pentru a promova fondul cultural construit al orașului Iași, astfel am folosit ca model de studiu clădirea în care ne aflăm, cu o importanță

valoare istorică și arhitecturală, Casa Istrati-Drossu, de pe str. Al. Lăpușneanu, care datează din sec. al XIX-lea. Clădirea găzduiește în prezent sediul Uniunii Artiștilor Plastici, o parte din atelierelor artiștilor și cele două galerii de artă, Th. Pallady și N. Tonitza.

Workshopurile se vor concretiza cu o expoziție cu ilustrații realizate de cele două grupuri de studenți. Expoziția va marca finalizarea proiectului actual și lansarea proiectului Integrat 2.0.

Echipa proiectului INTEGRAT 1.0:

Curatorul expoziției: asist. univ. dr. Sabina Drinceanu.

Echipa KSA: arh. Simona Cercel, arh. Ionuț-Emanuel Diaconu, stud. Florin Olariu, Cristina Chioncu, Cezara Iuliana Susanu, Ecaterina Ungureanu.

Concept grafic media: Ema-Isabela Ivan.

CONCURSUL „GHEORGHE LEAHU” pentru tineri arhitecți acuareliști

Text: Vlad BRĂTULEANU

Foto: Răzvan HATEA

Viorica LEAHU

DIN DRAGOSTE PENTRU ACUARELĂ

Proiectele care îmbină arta cu arhitectura au un susținător devotat în Uniunea Arhitecților din România. Prin urmare, nu ar trebui să mire pe nimeni faptul că, în aceasta primăvară, s-a organizat concursul de acuarelă „Gheorghe Leahu”, în memoria cunoscutului arhitect și acuarelist Gheorghe Leahu (1932-2022).

Competiția s-a adresat tinerilor studenți sau absolvenți ai facultăților de Arhitectură și Urbanism din țară, dornici să își expună lucrările.

Organizatorii au plecat de la premisele că tinerii talentați trebuie încurajați și că lor trebuie să li se ofere șansa de a fi descoperiți de un public cât mai larg, format, în acest caz, din arhitecți și cunoscători ai artei plastice.

Concursul a avut o etapă de jurizare și premiere, dar și una expozițională - lucrările participanților fiind găzduite de simezele Centrului de Cultură Arhitecturală mai bine de două săptămâni.

Arhitectul Gheorghe Leahu s-a născut la Chișinău, dar cariera sa este strâns legată de București: absolvind studiile Universității de Arhitectură „Ion Mincu”, a lucrat o lungă perioadă (1957-1991) la cel mai mare institut de proiectare din țară - Proiect București; a coordonat clădiri emblematice ale Capitalei - a proiectat ansambluri de locuințe pe Calea Văcărești, Bd. Brâncoveanu, Bd. Metalurgiei, Șos. Olteniței, Șos. Giurgiului, cât și magazinul universal Unirea; mai mult, s-a ocupat de sistematizarea cartierului Berceni.

Foarte legată de București este și acuarela sa. Astfel, el este autorul albumelor de acuarele „București - Arhitectură și Culoare”, „Lipscani - centrul istoric al Bucureștilor”, „Bucureștiul Dispărut”, „Distrugearea Mănăstirii Văcărești”, „București - portretul unui oraș”, „București - Micul Paris”. După cum sugerează și titlurile, prin pictură, Gheorghe Leahu a încercat de multe ori să recupereze ceva din Bucureștiul vechi, al epocilor trecute. Acest lucru devine evident dacă observăm că toate acuarelele sale nu înfățișează doar case și străzi, ci încearcă să redea o întreagă atmosferă a unor locuri cunoscute din oraș. În total, după propriile sale declarații, Gheorghe Leahu a pictat în jur de 800 de peisaje citadine. Efortul și talentul i-au fost recunoscute inclusiv la nivel internațional, căci după revoluție a avut expoziții la New York, Viena, Paris, Veneția. În țară, a avut expoziții, în 2018, la Făgăraș și, în 2019, la Muzeul Municipiului București.

Concursul „Gheorghe Leahu” a avut parte de un juriu de elită, format din arh. Mircea Corcodeș (președintele Asociației Arhitecților Acuareliști), cunoscutul artist plastic Gabriela Drăghici și arh. Ovidiu-Ion Iovănel, (președintele Asociației Pictorilor Acuareliști din România). Juriul a trebuit să aleagă dintre 69 de lucrări, înscrise de nu mai puțin de 40 de participanți.

Au fost trei nominalizări. Ana-Teodora Necula a fost desemnată câștigătoare, Ioana Boghian-Nistor și Maria Tănase fiind celelalte două nominalizate. Toate trei sunt studente. Festivitatea de premiere și vernisajul expoziției lucrărilor participante au avut loc în data de 10 mai, ziua de naștere a arhitectului Gheorghe Leahu. La eveniment a participat soția venerabilului arhitect și finanțatoarea concursului, doamna Viorica Leahu, care a înmănat domnișoarei Necula premiul, în valoare de 5.000 de lei.

Vizibil emoționată de participarea atât de multor tineri, Viorica Leahu a concentrat toată energia momentului, descriind personalitatea lui Gheorghe Leahu și vorbind despre talentul

și dragostea lui pentru acuarelă. Inițiatore a concursului, doamna Leahu și-a exprimat dorința să se desfășoare anual această competiție și pe data de 10 mai, în amintirea datei de naștere a soțului său, să premieze câte un tânăr talentat.

Lucrarea câștigătoare - Ana-Teodora Necula - Bulevard după ploaie

Nominalizare (I) - Ioana Boghian-Nistor - O să fie bine

Nominalizare (II) - Maria Tănase - Peisaj citadin

EXPOZIȚIE DE PICTURĂ

Adina MOLDOVA ȚITREA

Alexandra TEACĂ

Doina MARAVELA MOSS

Livia GEAMBAȘU

Paula CRAIOVEANU

Vasilica STAMATE

Text: Alexandra TEACĂ

Foto: Răzvan HATEA

„ECOURI REGALE” În amintirea Reginei Maria

Expoziția de pictură „*Ecouri regale*” reprezintă o incursiune în timp, un transfer de emoție pentru tot ceea ce a făcut și a simțit Regina Maria pentru țara sa adoptivă, dar atât de îndrăgită, România. Prin această expoziție am încercat să mergem pe urmele istoriei, să pășim acolo unde a pășit Regia Maria, preamărind frumusețile pe care ea mai întâi le-a văzut, de care s-a îndrăgostit sau frumusețile pe care le-a făcut chiar ea, după visele și închipuirea sa.

Expoziția reunește lucrări ce surprind locurile de suflet ale Reginei Maria, fie că este vorba de grădinile și castelul de la Balcic, împrejurimile Peleşului sau portrete ale Majestății Sale. Emoția revederii acestor țărâmurii încărcate de istorie ne-a cuprins și pe noi, ne-a făcut să căutam noi peisaje, noi colțuri de Rai, mărturii condensate ale acelor vremuri, pentru a le etala pe pânze care să exprime același sentiment de frumusețe și admirație față de natură.

Balcicul, orașul lui Dionysos (zeul sărbătorilor), orașul de pietre albe, salutat cândva de Ovidiu pentru frumusețea sa nemaivăzută, a cunoscut o istorie tumultuoasă, devenind colonie grecească (între secolele al IV-lea î.Hr. și sec. I î.Hr.), apoi colonie a imperiului roman (sec. I î.Hr.), a fost cucerit de Burebista și integrat marelui său regat, pentru ca în 1918-1940 să intre sub administrație românească și să devină unul din locurile preferate ale Reginei Maria. Balcic, denumit și „Mecca pictorilor” și caracterizat de Lucian Boia ca fiind „inițial un oraș presărat de gropi, câțiva pictori și o regină”, răspândea întotdeauna un aer boem, cosmopolit. Se spune că pictorii Balcicului „nu se lăsau intimidăți de gropi. Prea erau îmbătați de culorile și exotismul locului. Ei sunt, de fapt, cei care au creat sau au recreat Balcicul, l-au transformat în asemenea măsură încât ne e greu să mai distingem între realitate și imaginar. Oare privim Balcicul cu ochii noștri sau îl vedem cu ochii lor?”¹.

„Balcicul anilor 1930-1940 a însemnat un moment de grație, un paradis al artelor și arhitecturii în armonie cu natura, oamenii locului și cei din alte părți, atrași de farmecul lor neasemuit. Această atmosferă unică a fost posibilă prin mecenatul Reginei Maria, prin existența unei pleiade de artiști - pictori, literați, oameni de cultură, și al unor administratori îndrăgostiți de parohia lor, asemeni lui Octavian Moșescu, ultimul primar al Balcicului.” „Puterea simbolică are la Balcic o dominantă feminină. Regina e spiritul tutelar al locului, regina rămasă fără regat, care și-a plăsmuit aici micul său regat ideal. La granița dintre pământul oamenilor și paradis. Cecilia Cuțescu Storck sau Eliza Brătianu, fiecare în felul său, sunt și ele prezențe feminine de vârf și Cella Delavrancea, desigur. Și cu atât mai mult sora ei, Henrieta Delavrancea Gibory, arhitecta care a inventat noul Balcic cu grija

constantă de a nu-l deranja, în fapt, de a-l continua pe cel vechi.”²

Picturile acestei expoziții pun în lumină un anumit spațiu și un anumit timp al unei epoci efervescente a României Mari, o perioadă de domnie a Reginei Maria.

Artiștii care expun în această expoziție sunt:

Doina MARAVELA MOSS, o artistă cu dublă cetățenie, româno-engleză, al cărei talent este dublat de patriotism, impresionează prin surprinderea unor peisaje insolite, accentuând fiecare element al percepției, dând naștere unor lucrări rafinate, ce vibrează prin juxtapunerea tonurilor de culoare. Experiența de a picta împreună cu Doina Moss sub soarele Balcicului m-a făcut să descopăr nu numai talent, dar și prețiozitatea cu care observă fiecare detaliu, ambiția de a

picta mereu în picioare, cu paleta în mâna stângă, pentru a nu pierde ceva din imaginea realității, privirea mereu neobosită și dedicată în totalitate experienței en plein air.

Alexandra TEACĂ - am împărtășit bucuria de a realiza această expoziție cu mult timp în urmă, când colindam Balcicul pentru a găsi locurile care mi le imaginam ca fiind preferate ale Reginei Maria. Apoi, uitându-mă la pânzele realizate de pictorii interbelici, Ion Teodorescu Sion, Cecilia Cuțescu Storck, Steriadi, Dărăscu, Mutzner, Tonitza ș.a., am descoperit alte locuri și chiar am pictat din aceleași unghiuri, doar ca să mă alătur, în timp, prezenței lor. Unele picturi le-am realizat sub un soare puternic, epuizant. Dar mă acaparaseră culorile vii și mi-am spus că dacă ei, pictorii dinaintea noastră, au rezistat aceluși soare, trebuie să rezist și eu, să meditez asupra nuanțelor scânteietoare ale mării sau asupra tonurilor calde de culoare ale cerului. Întâlnirea

cu Doina Moss și zilele de pictură petrecute împreună au sporit prețuirea față de acest oraș și admirația pentru Regina Maria, al cărei portret l-am început în prima zi a anului, în mod special pentru această expoziție.

Livia GEAMBAȘU, o artistă cu lucrări expuse în țară și străinătate, ne impresionează de fiecare dată printr-un limbaj ermetic, suprareal, atrăgând atenția asupra dinamismului din zilele noastre, iar prin tabloul expus exprimă contrastul lumii contemporane, lumea actuală, atât de diversă, fiind posibilă numai pe moștenirea lăsată de cei dinaintea noastră, de efortul lor necondiționat.

Paula CRAIOVEANU, artistă cu multe expoziții în țară și străinătate, realizează compoziții elaborate cu înalte calități plastice, în care jocul de culori și forme impresionează prin spontaneitate și în care finețea execuției este dublată de modul de transmitere a mesajului artistic. Lucrările sale tind să înfățișeze crâmpie sau elemente valoroase

din arhitectură, fie că este vorba de un detaliu de poartă într-o biserică gotică, de interioare cu elemente rafinate de decorații și mobilier sau de reprezentarea unor grădini, ca în cazul tabloului ce surprinde arcadele din curtea palatului Regina Maria de la Balcic.

Adina MOLDOVA ȚITREA este o artistă a cărei pasiune pentru pictură este dublată de talent, vigoare, expresivitate și simț rațional, abandonând totul în favoarea artei, inclusiv prima sa profesie, legată de științele exacte și urmând studii la Academia de Arte Frumoase din Florența. Toate etapele carierei sale sunt trepte ale ascensiunii, sunt experiențele necesare pentru dedicarea totală în artă și clădirea unui limbaj artistic propriu, de o plasticitate deosebită. Talentul și seriozitatea Adinei Moldova Țitrea se observă în fiecare lucrare, pe tot parcursul carierei sale, rod al ambiției, perseverenței și fidelității față de artă și față de tot ceea ce o înconjoară.

Vasilica STAMATE, un artist desăvârșit din punct de vedere compozițional, cromatic, și cu un rafinament deosebit al detaliului, prezintă în această expoziție trei portrete ale Reginei Maria, toate de o sensibilitate aparte, care pun în lumină nu doar trăsăturile delicate ale Reginei, ci și parte din sufletul său.

NOTE

1 Lucian Boia, Balcic - *Micul paradis al României Mari*, Editura Humanitas, București, 2014.

2 Lucian Boia, Balcic - *Micul paradis al României Mari*, Editura Humanitas, București, 2014.

„SPAȚIUL
SACRU
REVIZITAT”

Text: Augustin IOAN
Foto: Răzvan HATEA

VÂRSTA SPAȚIULUI SACRU?
250.000 DE ANI

Ionel Iștoc este sculptor și predă studenților de la UAUIM tainele artelor frumoase și, în primul rând, abilitatea de a modela și de a macheta gândurile pe care, eventual, le au. Cu ani în urmă, Ionel mi-a propus să facem o școală de vară dedicată spațiului sacru la Dealu Frumos, chiar în biserica fortificată de care are grijă universitatea noastră. Acolo, din vreme în vreme, merg studenții și deprind, sper, din tainele acestei profesii, mai cu seamă în conjuncție cu tema conservării și restaurării.

Zis și făcut. Ne-am dus acolo și, vreme de câteva zile, eu i-am școlit pe partea conceptuală, iar Ionel îi învăța să gândească în ipsos formele. Îngrijitorii locului s-au și supărat pe noi, că au făcut studenții prea multă mizerie (ipsos pe jos, adică). Apoi, studenții lui Ionel au făcut și o expoziție pe coridoarele de la „Mincu”, cu proiectele lor. Unii au mers mai departe, am avut și vreo două diplome pornind de la acea școală de vară și, dacă totul merge bine, va fi și un doctorat.

Important este că Ionel a continuat studiul început atunci și care, acum, s-a concretizat într-o expoziție de sfârșit de mai 2022, la sediul UAR. Câteva machete reunite sub aceeași temă, a spațiului sacru. Neobișnuit pentru un sculptor să gândească la negativul formelor, adică la spațiu. Ionel nu numai că a făcut-o, dar și atrage atenția asupra acestuia, luminând cavernele rezultate din formele sale, eminamente curbe, sferice chiar, care par să se agrege după nevăzute diagrame Voronoi, formând pronaosuri, naosuri și altare - care de care mai ciudate. Unul dintre primele exemple de ceea ce credem că ar fi putut fi un spațiu sacru

e reprezentat, într-o peșteră franceză, de două incinte ovale făcute din stalactite și stalagmite, un prim spațiu mai mic, pregătit, să îi zicem pronaos, și unul mai amplu, unde pesemne se vor fi desfășurat ritualuri, cel mai probabil asociate morții (există urme de foc și, cel mai probabil, de cremație, nu de canibalism, cum s-a presupus inițial). Vârsta? 250.000 de ani. A fost prima asociere care mi-a venit în minte, văzând lucrările lui Ionel Iștoc.

A doua a fost lava: bule negre de lavă răcită, în care se mai văd sâmburi de foc. În fine, a treia asociere a fost bio-mimetică: fragmente de țesut, celule angrenate una în cealaltă.

Nu foarte multă lume a văzut expoziția: e pierderea ei. Eu nu am niciun merit, altul decât acela de a fi transmis doamnei președintă a UAR, Ileana Tureanu, rugămintea de a găzdui această expoziție în elegantul sediu al Uniunii, ceea ce dânsa a și acceptat pe loc și îi mulțumesc pentru asta. Promisesem să particip la vernisaj, dar abia ieșisem din spital, după o operație grea, așa că scriu aici ceea ce aș fi spus atunci. Am reușit să ajung și fizic la expoziție, dar nu la vernisaj, ci la finisaj, împreună cu profesorul Lino Bianco, de la Facultatea de Arhitectură a Universității din Malta, La Valletta. Malta, de fapt insula Gozo, este locul unde sunt de găsit, de altfel, câteva temple preistorice absolut stupefiante (megalithic-temples-in-malta-the-oldest-in-the-world). Dar despre asta, cu altă ocazie.

„DIMENSIUNEA PRIMARĂ”

Text: Adina RENTEA

Foto: Răzvan HATEA

„Desenul nu înseamnă pur și simplu reproducerea conturilor; desenul nu constă pur și simplu în idee; desenul este chiar expresia, forma interioară, planul, modelul. Uite ce rămâne după aceea! Desenul este trei pătrimi și jumătate din ceea ce constituie pictura. Dacă ar fi trebuit să pun un semn peste ușa mea [la atelier], aș scrie: Școală de desen și sunt sigur că voi crea pictori. Desenul este onestitatea artei.”

Jean Auguste Dominique Ingres

Arhitect de meserie, pictor prin vocație, un apreciat designer de interior, dar și baterist de jazz, făcând parte acum mulți ani din trupa Triptic, Lucian George Păiș este un susținător fără rezerve al sincretismului artelor, iar perenitatea desenului ca formă și expresie în arta contemporană este, cu precădere, ilustrată în expoziția DIMENSIUNE PRIMARĂ, prima expoziție de desene a arhitectului-artist.

Legătura dintre pictor și arhitect este veche. Ceea ce-i unește, de la început, este desenul. Mare admirator al curentelor moderne, mereu în căutarea unui limbaj plastic original, în lucrările lui Păiș, desenul se reafirmă, se redefiniște, fiind mai mult legat de gândire, de simțire, de inteligență, de inovație, de concepție, de tridimensional. Figurativ sau abstract, desenul lui este imagine, un desen liber de reguli. O imagine artistică, prin care artistul își conturează propria viziune asupra realității, cu mijloacele de exprimare specifice acestuia. Linia, gestul, codurile liniare, urmele și tehnica instrumentelor folosite, aptitudinile desenatorului, expresivitatea, subiectul și forma alcătuiesc o constelație complexă în corpul desenului.

Desenul este o senzație, un sentiment, o atitudine, afirmă Anne Ellegood, directorul Institutului de Artă Contemporană din Los Angeles. A desena înseamnă pentru Lucian George Păiș a intra într-un teritoriu neatins, a deschide spații interioare, fără a le ocupa, însă, în totalitate. Astfel, desenul nu reprezintă doar o realitate statică, ci este încărcat de emoție și trăiri interioare intense.

Expoziția cuprinde 53 de lucrări, realizate în tuș, acrilice, cărbune. Parte dintre ele stau la baza unor picturi, care au fost prezente de-a lungul timpului în numeroase expoziții. Nici temele desenelor sale nu sunt alese întâmplător! Pictorul arhitect își alege inspirații de moment - o plimbare prin parc, la piscină sau la terasă sunt tot atâtea motive să folosească desenul ca mijloc de a comunica, povesti, educa sau distra. Este convins că desenele pot face lucruri uimitoare. Pentru că desenul înseamnă punerea unei linii în jurul unei idei. Ele descriu aparențe, oferă comentarii, transmit stări și relatează, de multe ori, istoria. O altă serie de lucrări din expoziție tratează temele din seriile care l-au consacrat ca pictor. Nu în cele din urmă, omul Lucian George Păiș are propriile gânduri, visuri, idei, care nu-i dau pace de ceva timp sau care se nasc instantaneu și pe care le încredințează hârtiei, prin desene. Este ce-a de-a treia categorie a desenelor din expoziție.

Aranjamentele și dispunerea liniei, tributară formării sale arhitecturale, vorbesc despre faptul că desenul este ca o

meditație interioară, care se dezvoltă pe măsură ce creionul alunecă pe hârtie, o meditație gândită, nu căutată.

Desenul reprezintă o nevoie general umană, un element de clarificare a omului cu el însuși, un mod de a înțelege propriile nevoi, o modalitate de autoechilibrare interioară. Desenul este copilăria fiecăruia dintre noi... o oglindă a propriului nostru echilibru. Hârtia este oglinda, iar creionul bisturiul cu care artistul execută tăieturi precise în interiorul său! Cu fiecare linie, cu fiecare incizie, află ceva despre tine!

O expoziție cât o călătorie, prin labirintul de gândire și simțire al artistului Lucian George Păiș!

ZILELE ELEVULUI ARHITECT Ediția 2022

Text și foto: Ion ANDRIU

VIITORI PROFESIONIȘTI DE SUCCES

Finalul anului școlar al procesului de învățământ vocațional din partea de nord-est a țării a fost marcat de evenimentul „ZILELE ELEVULUI ARHITECT”, manifestare devenită tradițională, aflată la ediția a IV-a și care are ca loc de desfășurare fosta Uzină de Apă Suceava, sediul organizațiilor breslei arhitecților din zonă.

Vernisajul expoziției care a cuprins cele mai reușite proiecte, desene și machete ale elevilor de la Colegiul de artă „Ciprian Porumbescu”, din Suceava, și Liceul de artă „Ștefan Luchian”, din Botoșani, a avut loc vineri, 20 mai. Expoziția cu lucrări ale elevilor a putut fi văzută de public, părinți și colegi timp de o săptămână, perioadă în care lucrările au fost expuse în sălile de la parterul Centrului de Arhitectură, Cultură Urbană și Peisaj din Suceava, str. Apeductului nr. 4. La vernisajul expoziției au participat peste 70 de persoane, pe lângă elevii din Suceava și Botoșani fiind prezenți membrii juriului, conducerea Sucursalei Suceava-Botoșani a Uniunii Arhitecților din România, a Filialei Nord-Est a Ordinului Arhitecților din România și reprezentanți ai Filialei Suceava a Uniunii Artiștilor Plastici, cadre didactice de specialitate, elevi și părinți, public interesat.

Cuvântul de deschidere l-a avut președintele organizațiilor zonale ale breslei, arhitectul Ion Andriu, care i-a felicitat pe participanți și concurenți pentru implicare și calitatea lucrărilor expuse, încurajându-i să-și continue eforturilor de pregătire pentru a deveni viitori profesioniști de succes. Au vorbit apoi membrii juriului, arh. prof. Corina Roncea, dr. arh. prof. Larisa Georgiana Popa, arh. prof. Alexandru Agavriiloae. Aprecieri și încurajări au fost adresate elevilor

și de ceilalți membri ai juriului, arhitectii Mihai Tulbure, Alexandru Oltean, Iulia Cosovanu și prof. Nicolai Moroșan.

Expoziția a cuprins lucrări de atestate de competență profesională elaborate de elevii claselor a XII-a la sfârșitul ciclului de învățământ, precum și proiecte, desene și machete executate de elevii claselor terminale de la specialitatea arte vizuale. Elevii din Botoșani au venit și cu desene care au fost expuse în centrul municipiului, în cadrul expoziției „Arhitectura locală”, eveniment, desfășurat la începutul lunii mai, care s-a bucurat de aprecierea publicului larg și de participarea autorităților locale, municipale și județene. Proiectele expuse cuprindeau o varietate de programe, de la locuințe colective și individuale, birouri, construcții turistice, la muzee, reproduceri după lucrări ale marilor arhitecți români, dar și machete expresive și atent elaborate. Comisia de jurizare, specializată pe domenii, a acordat următoarele premii:

La disciplina arhitectură:

- PREMIUL ANUAL - PROMOȚIA 2022 - elevei Andreea Bianca Cărăușu (clasa a XII-a de la Colegiul de Artă „Ciprian Porumbescu” Suceava);

- PREMIUL PREȘEDINTELUI FILIALEI - elevului Abel Gabrielle Lache (clasa a XII-a de la Colegiul de Artă „Ciprian Porumbescu” Suceava);

- PREMIUL SUCURSALEI SUCEAVA-BOTOȘANI a UAR - elevei Cărbunescu Mirian/m (clasa a X-a de la Liceul de Artă „Ștefan Luchian” Botoșani);

- PREMIUL SUCURSALEI BOTOȘANI a OAR - elevei Molocea Anastasia (clasa a X-a de la Liceul de Artă „Ștefan Luchian” Botoșani);

- PREMIUL TINERILOR ARHITECȚI - elevei Teodora Varvaroi (clasa a XI- a de la Colegiul de Artă „Ciprian Porumbescu” Suceava).

La disciplina arte vizuale:

- PREMIUL FILIALEI SUCEAVA a UAP - elevei Iosub Alesia Elena (clasa a X-a de la Liceul de Artă „Ștefan Luchian” Botoșani).

Au fost acordate și mențiuni pentru fiecare specialitate, iar elevii care au expus lucrări au primit diplomă de participare. Manifestarea s-a încheiat la etajul locației unde a avut loc un util schimb de experiență, impresii și opinii, atât între elevii din Suceava și Botoșani, dar și cu implicarea interactivă a cadrelor didactice participante. S-au făcut fotografii și s-a promis, din partea tuturor, că și anul viitor manifestarea va continua cu aceeași implicare și succes.

Am promis că vom invita participanți și din alte filiale, apropiate sau nu geografic, pentru a putea avea un termen de comparație mai concret, un schimb de experiență mai amplu, cu intenția realizării unei manifestări la nivel național.

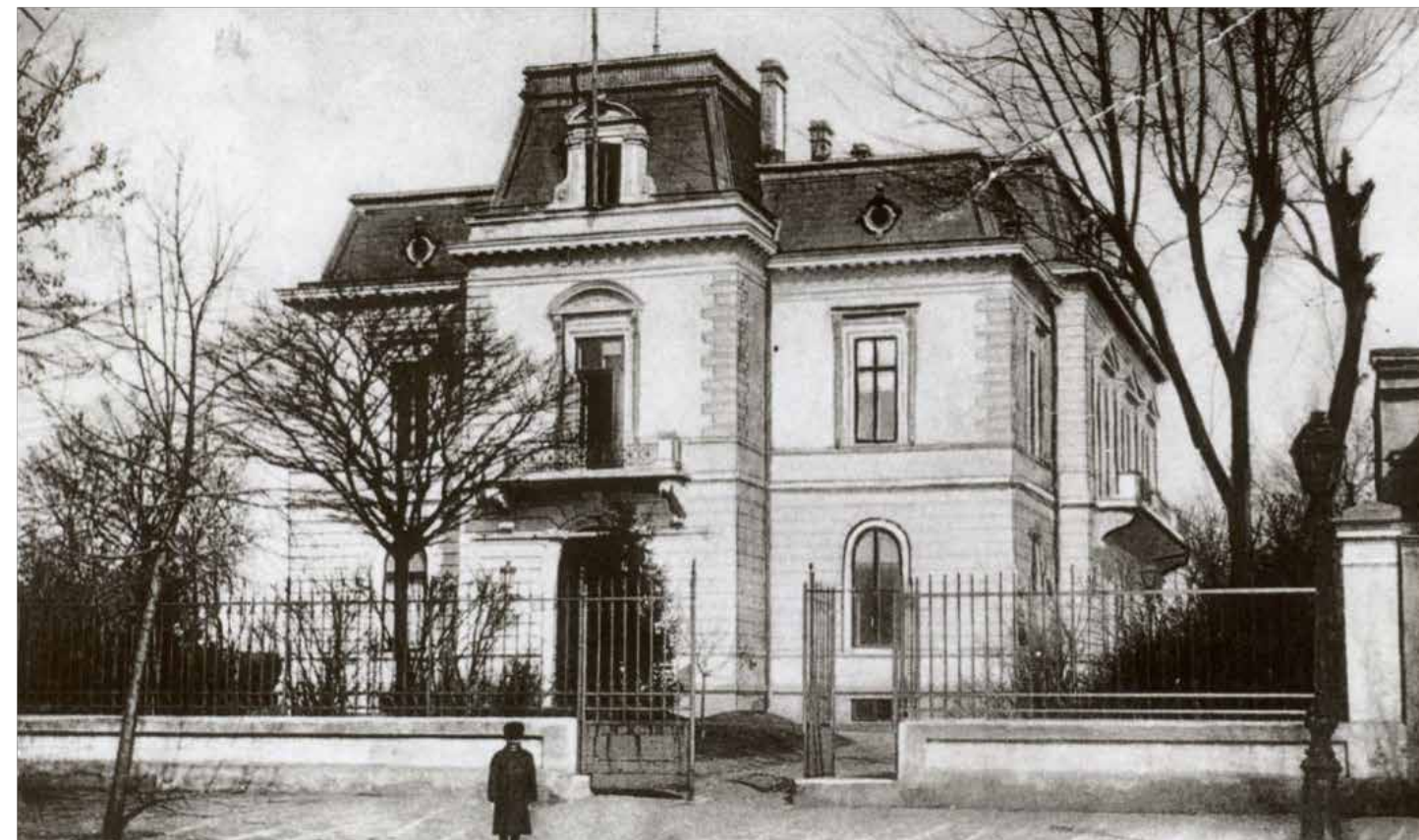
ISTORIA
ȘI VALORILE
EUROPEI
DE ASTĂZI

Text: Eleonora Doina MARIN

PALATUL
COMISIEI EUROPENE A DUNĂRII
MARCA PATRIMONIULUI EUROPEAN

Palatul Comisiei Europene a Dunării, actualul sediu al Bibliotecii Județene „V. A. Urechia” din Galați, este unul dintre cele 12 situri distinse, anul acesta, cu Marca Patrimoniului European. Este a doua construcție din România care primește acest titlu, după Memorialul Victimelor Comunismului și ale Rezistenței, din Sighetu Marmației, premiat în anul 2017 pentru rolul său în păstrarea memoriei victimelor comunismului și regimurilor totalitare. Marca Patrimoniului European se acordă o dată la 2 ani, de către Comisia Europeană și reprezintă o formă de recunoaștere pentru acele monumente, locuri comemorative, peisaje culturale sau obiecte de patrimoniu care reflectă istoria și valorile Europei de astăzi. Din 2013, aceste situri au fost selectate pentru valoarea lor simbolică, pentru rolul pe care l-au jucat în istoria europeană și pentru activitățile pe care le oferă. Ele apropie mai mult Uniunea Europeană de cetățenii săi. Se concentrează pe promovarea valorilor simbolice europene și pe rolul semnificativ pe care aceste situri l-au jucat în istoria și cultura Europei. Siturile oferă și activități educaționale valoroase, în special pentru tineri.

„Suntem prima instituție din Galați care candidează pentru acest titlu și ne bucură nespus acest câștig, care nu este doar al Bibliotecii, al Consiliului Județean sau al partenerilor noștri, ci, înainte de toate, este un câștig pentru comunitatea gălățeană și pentru România”, a declarat Corina Emanuela Dobre, managerul Bibliotecii Județene „V. A. Urechia”.

Palatul a fost înscris în competiție cu un proiect prin care au fost prezentate istoria și semnificația sa la nivelul Uniunii Europene, dar și o serie de activități de promovare a valorilor europene pe care le poate găzdui.

„Este o onoare și o imensă bucurie această distincție. Este o recunoaștere a rolului deosebit pe care Palatul Comisiei Europene a Dunării l-a avut în construcția Europei de astăzi, precum și a implicării deosebite în rândul comunității și promovarea valorilor europene de către bibliotecă. În viitorul apropiat, Palatul Comisiei Europene a Dunării va fi reabilitat de către CJ și astfel va fi și mai bine pus în valoare”, a declarat președintele CJ Galați, Costel Fotea.

Scurt istoric al Palatului Comisiei Europene a Dunării (C.E.D.)

În urma Congresului de pace de la Paris (1856), Marile Puteri au decis constituirea Comisiei Europene a Dunării, având ca scop reglementarea regimului navigației pe Dunăre care a luat ființă, la Galați, odată cu ședința de constituire, în ziua de 4 noiembrie 1856. La întâlnire au luat parte reprezentanții Marilor Puteri: Austria, Franța, Anglia, Prusia, Imperiul Țarist, Sardinia și Imperiul Otoman.

Existența Comisiei a fost prelungită din an în an până la 1865, apoi până la 1871, 1883, 1904 până la desființarea sa, în 1948. În anul 1893, membrii C.E.D. au hotărât să achiziționeze un teren pentru a ridica un palat, cu rol de hotel administrativ pentru membrii Comisiei. Astfel, consulul și delegatul Germaniei, Artur Rafauf, lucrând în calitate de membru în Comitetul Executiv al C.E.D., a achiziționat de la N. V. Theodoru cu suma de 28.000 lei, la data de 22 martie 1893, terenul pe care s-a construit palatul.

O sursă din anul 1895, menționează că palatul C.E.D. este o construcție efectuată de către „Societatea Română de Construcții și Lucrări Publice”, având ca președinte pe prințul D. Ghika. Se presupune că doi ingineri, C. F. Robesco și R. Effingham Grant au întocmit planurile după care s-a construit palatul. În data de 29 aprilie 1896 a avut loc recepția definitivă a clădirii, în prezența inginerului șef al C.E.D., Carl Kuhl. În palatul C.E.D. funcționau Secretariatul General, se păstra arhiva, biblioteca și se țineau ședințele plene.

Palatul C.E.D. a fost bombardat în timpul Primului Război

Mondial de armatele bulgaro-germane, incendiul ducând la completa sa distrugere. Între 23 iunie 1922-mai 1923 a fost proiectat noul Palat C.E.D., de care s-a ocupat Societatea Română de Întreprinderi din București, prin delegatul său la Galați, Teissier. Palatul Administrativ arăta astfel: o construcție cu două etaje, cu subsol și mansardă, solid construit din zidărie de cărămidă cu fundația de piatră. În zona centrală se află un hol pe mijloc, 9 camere unde sunt instalate birourile și două grupuri sanitare. Accesul la primul etaj se face printr-o scară de marmură. La primul etaj se află un hol central, o sală de conferințe, o sală de biliard, fumaar, 4 dormitoare, sală de baie, două grupuri sanitare și bucătărie, o terasă. La etajul al doilea se aflau 4 camere.

La 13 noiembrie 1923 avea loc recepția provizorie a Palatului C.E.D., în prezența lui M. Manea, arhitect, reprezentant al C.E.D., și M. Vincent, director al Societății Române de Întreprinderi din București.

Comisia Europeană a Dunării a funcționat în acest spațiu până la desființarea sa. După desființarea Comisiei, în 1948, Palatul a adăpostit mai multe instituții locale, iar din

1968 a devenit sediul Bibliotecii Județene „V. A. Urechia” din Galați, înființate încă din 1889 printr-un Decret Regal semnat de Carol I.

Monumentul păstrează multe dintre elementele arhitecturale originale: frontonul în arc de cerc, bogat ornamentat, susținut de două coloane înfășurate în parâme, ușa în stil francez, cu geamuri de cristal, de la intrarea în holul principal, stucatura de pe pereții interiori, coloanele de la etajul I, ornamentate cu motive vegetale și simboluri specifice: ancora, tridentul, cornul abundenței, balustradele cu feronerie, scările de marmură, luminatorul de la etajul I, din sticlă transparentă împodobit cu frunze de laur, lambriuri de lemn din diferite esențe rare, cu feronerie din bronz. La demisol există încă seiful ce adăpostește valorile CED și un lift, funcțional și astăzi, folosit de membrii comisiei pentru legătura subsolului clădirii cu etajul al doilea.

În 2004, clădirea a fost introdusă pe Lista monumentelor istorice din județul Galați.

UZINA DE APĂ SUCEAVA

Text și foto: Adrian SEMENIUC

EVENIMENTELE PRIMĂVERII

Încetarea restricțiilor, determinate de urâcioasa pandemie care ne-a afectat în ultimii doi ani, a oferit prilejul reluării activităților culturale la Centrul de Arhitectură, Cultură Urbană și Peisaj (fosta Uzină de Apă).

„PEACEFUL SKY FOR UKRAINE”

Unul din primele evenimente ale primăverii, găzduit de sediul Sucursalei Suceava-Botoșani a UAR, a fost expoziția româno-ucraineană „Peaceful Sky For Ukraine”, vernisată pe 13 aprilie, organizată împreună cu Colegiului de Artă „Ciprian Porumbescu”, Organizația publică ucraineană „Mișcarea Tineretului” - Ucraina sănătoasă și ONG-ul „Scutul Ucrainei”. Expoziția a avut ca scop și finalitate ajutorul și asistența acordată refugiaților ucraineni în cadrul unui proiect media - expoziție internațională de artă.

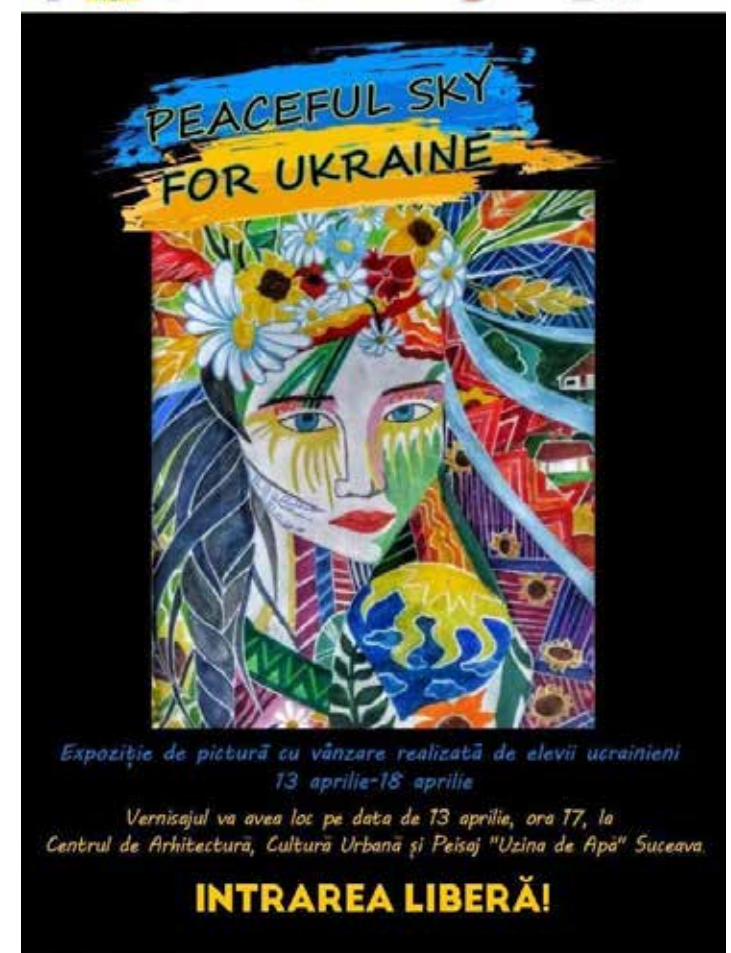
Expoziția prezintă o serie de desene realizate de copii și adolescenți ucraineni, aduse în România de unul dintre refugiații alungați de război, respectiv profesorul Stanislav Lypovsky, care face parte dintr-o asociație de ajutorare a copiilor afectați de conflictul armat din Crimeea și, apoi, din toată Ucraina. Acesta a fugit din Kiev cu familia, direct dintr-un buncăr, „iar pe lângă puținele haine pe care apucase să le ia din casă, a avut grijă să salveze desene realizate de copii, în cadrul programului pe care îl coordona până de curând”. Profesorul nu-i poate uita pe copiii pe care i-a lăsat în urmă și care au în continuare nevoie de ajutor, de încurajări, de bani poate chiar mai mult acum, când un alt război le zguduie viețile. Tocmai de aceea, atunci când a fugit din Kiev, a luat în bagaj mai multe desene pe care vrea să le valorizeze, în așa fel încât să le poată trimite copiilor bani din România, cu care să își cumpere cele necesare pentru a continua să deseneze, pentru a continua să-și urmeze visul. „Am luat decizia să părăsesc țara atunci când în blocul vecin efectiv a intrat o rachetă. A fost bombardat aproape tot blocul, iar noi, pentru două zile, ne-am refugiat într-un buncăr. Am luat tot ce am putut să salvăm și am plecat. În timpul în care am stat în buncăr, orașul Kiev a fost înconjurat. În același timp, autoritățile ucrainene formaseră un scut, dar știam că nu va rezista mult. Nu ne-am mai întors acasă

din buncăr, ci pur și simplu am plecat cu ce aveam la noi. Am mers pe drumurile din sate spre România”, a povestit Stanislav, în vârstă de 62 de ani, pentru publicațiile din Sibiu, unde a avut loc o expoziție cu lucrările elevilor din Ucraina. El consideră că: „Cei mari pleacă la război și sunt mai conștienți de situație. Copiii sunt viitorul și iată că trebuie acum să treacă prin cele mai urâte momente. Moare tână generație”.

La vernisaj au participat: arh. Ion Andriu - președintele organizațiilor locale ale breslei, protopopul de Suceava - preotul Doru Ionel Budeanu, prof. Daniela Cereveev, inspector școlar prof. Gabriela Hisem, precum și arhitectul Constantin Gorcea - membru în Senatul UAR, care a găzduit în locuința personală refugiați ucraineni. La organizarea expoziției au contribuit și Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților, împreună cu Inspectoratul Școlar Județean Suceava.

Expoziția s-a bucurat de un real succes din partea publicului vizitator format din elevi și părinți, cadre didactice, membri ai comunității de refugiați. Cei interesați au putut cumpăra unele dintre desenele expuse contribuind astfel direct la ajutorarea micilor ucraineni aflați în necaz.

FESTIVALUL DE TEATRU „MATEI VIȘNIEC”

Alt eveniment care s-a putut relua, după doi ani de pauză, a fost desfășurarea unei secvențe din cadrul Festivalului de teatru „Matei Vișniec”, găzduit de municipiul Suceava la teatrul cu același nume, prin prezentarea la fosta Uzină de Apă din municipiu a două spectacole inedite și originale prezentate de actorii instituției. Configurația specială, atât ca formă, dimensiune și iluminare, specifică locației, a constituit un prilej de adaptare inspirată a două spectacole de teatru, prezentate de către un singur actor, dar care au avut fiecare un impact deosebit, stârnind interesul și comentariile apreciative ale spectatorilor de elită.

Primul spectacol, prezentat în seara de 25 mai, s-a numit „Voices”, după Samuel Beckett, un spectacol conceput de regizoarea Dumitriana Condurache și actorul Andrei Grigore Sava, de la Teatrul Național Iași. Spectacolul, aparent ermetic, s-a dovedit a fi plin de întrebări și mesaje referitoare la sensul vieții și filosofia existențială, specifice cunoscutului autor dramatic. A impresionat virtuozitatea

tânărului actor care a reușit să țină în tensiune sala pe tot parcursul spectacolului. În seara următoare am avut parte de un regal susținut de actorul Cătălin Ștefan Mîndru de la Teatrul „Matei Vișniec”, care a interpretat, cu energia și harul atât de apreciat de spectatori, piesa în regie proprie „Cum am mâncat un câine”, de Evghenii Griskoveț. Piesa s-a dovedit deosebit de actuală în aceste zile marcate de invazia rusă a Ucrainei, dezvăluind mentalitatea și universul psihic și comportamental al soldatului mării țări de la răsărit, caracteristici cunoscute și intrate deja în istorie. Scrisă chiar de un rus, cu mult umor și tente de autoironie, spectacolul a entuziasmat asistența formată din circa 40 de spectatori amatori de teatru de calitate. După finalizarea spectacolelor, actorii și regizorii s-au întâlni cu gazdele și unii spectatori în sala de la etaj, unde au avut loc interesante discuții și analize care au radiografiat spectacolele, reușitele artistice și mesajele subliminale transmise. S-au făcut cunoștințe și s-au legat viitoare prietenii interdisciplinare, cu promisiuni ferme de continuare a acestor manifestări.

„ALIANȚA FRANCEZĂ SUCEAVA”

Luna mai s-a dovedit deosebit de activă pentru breasla arhitecților din zona de nord-est a țării, care pe lângă Conferințele teritoriale sau naționale ale organizațiilor profesiei s-a remarcat și în plan extraprofesional prin participarea la acțiuni ale „Alianței Franceze Suceava”, ai cărei membri fondatori sunt și Filiala Nord-Est a OAR, și Uniunea Arhitecților din România. Pe lângă cursuri de limba franceză, expoziții de carte și publicații periodice, conferințe, festivalul filmului francofon, organizate împreună cu Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, la care au participat și reprezentanții breslei noastre, Suceava a găzduit, la Teatrul „Matei Vișniec”, chiar în zilele desfășurării festivalului, ceremonia de acordare Excelenței Sale doamnei ambasador Laurence Auer a titlului de Cetățean de Onoare al Sucevei de către primarul municipiului, dl Ion Lungu. Au participat și reprezentanții arhitecților suceveni, membri fondatori ai organizației. În seara de 27 mai, Excelența Sa doamna Laurence Auer a organizat un cocktail cu prilejul aniversării unui an de la constituirea Alianței Franceze Suceava, la care au fost invitate personalități de marcă ale vieții culturale și administrative ale județului, alături de reprezentanții breslei, respectiv arhitecții Ion Andriu - membru în Colegiul Director, și Constantin Gorcea -

reprezentant al Uniunii Arhitecților din România. A fost o întâlnire agreabilă, pigmentată cu un miniconcert susținut de îndrăgita interpretă Sofia Vicoveanca, care a delectat invitații cu vocea, harul și spontaneitatea spectaculos de tinerească. Arhitecții invitați au avut convorbiri interesante și sperăm utile cu doamna ambasador, cu apreciatul dramaturg Matei Vișniec, cu rectorul Universității „Ștefan cel Mare” și cu alți invitați de marcă.

LA MUJER QUE SOY LOGRONO

Text: Javier Peña IBAÑEZ

O EXPOZIȚIE STRĂBĂTUTĂ DE FLUVIUL ARHITECTURII

Dezvăluirea conținutului arhitectural îți permite să pătrunzi în istorie cu scopul de a înțelege prezentul. Profesiunea noastră este grăitoare din mai multe puncte de vedere - economic, social, ecologic, emoțional, identitar - și, astfel, studiindu-i evoluția, reușești să faci față provocărilor viitorului. Este un adevăr pe care l-am simțit direct, cu ocazia expoziției „Femeia care sunt. 7 femei arhitect din România și opera lor”, un dialog între generații ce evidențiază schimbări profunde, sociale, educaționale și estetice ale unei țări: România.

Legătura dintre culturi, prilejuită de practica arhitecturală, este elocventă pentru înțelegerea fizionomiei unei națiuni. Acest lucru s-a întâmplat cu prilejul bucuriei pe care ne-a prilejuit-o expoziția de la Colegiul Arhitecților din La Rioja, un amestec inteligent al diferitelor fațete al unui anume context, care ne-a deschis porți spre înțelegerea unor direcții din artă, construcții, designul de mobilier, practică socială sau restaurare, domenii în care au activat remarcabilele arhitecte din România.

Prin urmare, este necesar ca arhitectura să fie abordată ca fapt cultural de sine stătător pe care trebuie să-l prezentăm publicului larg în formule bine alese, care să-i permită înțelegerea. O societate conștientă de acest adevăr ne poate ajuta să făurim un viitor comun.

EXPOZIȚIE LA
 BUCUREȘTI
 TIMIȘOARA
 IAȘI
 SIBIU

Text: Ileana TUREANU

1+21

FEMEILE EXCEPȚIONALE ÎN ARHITECTURĂ

În această primăvară, Uniunea Arhitecților din România împreună cu Institutul Goethe din București au organizat, la Sediul Institutului Goethe din București, la Timișoara, la Facultatea de Arhitectură „G. M. Cantacuzino” din Iași și la Primăria din Sibiu, expoziția „FRAU ARCHITEKT. Peste 100 de ani de creativitate feminină - Arhitecte de excepție din Germania și România”.

La vernisaje au participat personalități marcante ale administrației, mediului academic, specialiști recunoscuți în domeniul arhitecturii, dar și nume sonore ale peisajului cultural local.

Secțiunea germană a expoziției aparține Muzeului German de Arhitectură (Deutsches Architekturmuseum).

Secțiunea română a expoziției aparține Uniunii Arhitecților din România.

(Curator arh. Ileana Tureanu. Identitate grafică - arh. Andra Panait)

 BUCUREȘTI
 INSTITUTUL GOETHE

În comunicatul Institutului Goethe se spune: „Istoria construcțiilor din ultimii 100 de ani este și o istorie a femeilor arhitect. Expoziția prezintă 22 de femei din Germania și 22 din România, care au influențat în mod semnificativ arhitectura sau care o modelează și astăzi. De la pionierii BAUHAUS la femeile arhitect de succes din prezent: prin portrete, exemple de lucrări și povești foarte personale, rolul femeilor în arhitectură primește, în sfârșit, vizibilitatea pe care o merită de mult timp.

În expoziție sunt prezentate arhitecte importante din Germania și România: realizările lor extraordinare, poveștile lor, realitățile lor de viață și, de asemenea, lupta lor pentru existență. Sunt profesioniste puternice și personalități fascinante. Ele au pledat activ pentru diferite cauze sociale, cum ar fi: protecția mediului, conservarea și restaurarea monumentelor, egalitatea în educație.

În portrete individuale, imaginile și textele prezentate spun povestea unor femei care au modelat în mod semnificativ arhitectura din ambele țări, în ultimul secol, și care continuă să o influențeze și în prezent.

Prezentările descriu un arc impresionant peste ultimele decenii: de la primele femei care au studiat arhitectura, la începutul secolului trecut, și au făcut încercarea de pionierat de a se impune în această profesie masculină, până la construcția epocii postcomuniste și a celei contemporane.

Acest lucru arată foarte clar că istoria arhitecturii din ultimii o sută de ani este și o istorie a femeilor arhitect. Inițiativa acestei expoziții este, de fapt, un semn că rolul femeii în arhitectură a câștigat vizibilitatea pe care o merită”.

Evenimentul din București a fost realizat împreună cu Stardust Architects și Atelier Terrapia.

FACULTATEA DE ARHITECTURĂ

Text: Ana Cristina TUDORA

IAȘI

La Iași, Vernisajul expoziției a avut loc vineri, 8 aprilie 2022, în cadrul Facultății de Arhitectură, bucurându-se de un real interes atât din partea studenților, cât și cea a reprezentanților Universității „Gheorghe Asachi”.

A fost o bucurie și o onoare să fiu implicată în organizarea acestui eveniment alături de domnul conferențiar dr. arh. Dragoș Ciolacu, ce a prezentat contextul organizării expoziției, apreciind inițiativa ca fiind un semn că prezența femeii pe scena creației arhitecturale a dobândit recunoașterea și vizibilitatea bine-meritate.

Decanul Facultății de Arhitectură „G. M. Cantacuzino”, doamna conferențiar dr. ing. Tania Mariana Hapurne, a remarcat că, în ciuda prejudecăților ce guvernează încă politica mondială, tot mai multe femei aleg să studieze arhitectura și să se dedice acestui domeniu, evidențiind succesul acestora în exercitarea profesiei de arhitect și nu numai.

Expunerile au fost susținute de directorul Centrului Cultural German Iași, domnul dr. Alexander Rubel; de prorectorul Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” din Iași, dl prof. dr. ing. Neculai Eugen Seghedin, și de doamna Oana Lazăr, jurnalistă a TVR Iași. Aceștia au evidențiat lupta extraordinară a femeilor, în general, și a femeilor arhitect, în particular, pentru consolidarea poziției în domenii puternic impregnate de prezența masculină.

Invitatul de onoare al evenimentului, doamna arhitect Andreea Movilă, absolventă a Facultății de Arhitectură „G. M. Cantacuzino”, al cărei portret este o parte a expoziției, a împărtășit câteva gânduri legate de experiența

personală în ceea ce privește rolul femeii în sfera creației de arhitectură, în zilele noastre.

Dl prof. dr. arh. Mihai Drișcu, președinte OAR - Filiala Iași, a subliniat relevanța mișcărilor de emancipare a femeilor și mai ales a politicii privind egalitatea de gen, adevărate forțe motrice care au marcat ultimii 100 de ani. Acestea au permis femeilor să pună la îndoială standardele convenționale și clișeele care stabileau ce le poate fi sau nu accesibil, reușind astfel să cucerească profesii refuzate până atunci și să-și construiască un statut extrem de important și în domeniul arhitecturii.

Ampla expoziție este gândită pe două paliere distincte, dezvoltate în contexte diferite: atât în cadrul Muzeului German de Arhitectură (Deutsches Architekturmuseum), cât și sub curatoriatul arhitectei Ileana Tureanu - președintele UAR - însă strâns legate de obiectivul comun al dezvăluirii vieții unor arhitecte de excepție din România și Germania, urmărind parcursul a o sută de ani, de la începutul secolului trecut până în perioada contemporană. Portretele individuale ce au putut fi vizualizate la parterul și etajul Facultății de Arhitectură „G. M. Cantacuzino”, până pe 8 mai 2022, au permis vizitatorilor să descopere, prin imaginile și textele prezentate, povestea unor femei care au avut un cuvânt important de spus, influențând în mod semnificativ creația de arhitectură a ultimului secol.

Cu acest prilej, a fost lansată broșura expoziției, o sinteză sugestivă, într-un format de buzunar, a întregii colecții de portrete, însoțite de textele biografice.

PRIMĂRIA
 MUNICIPIULUI
 SIBIU
 CENTRUL
 DE
 INFORMARE
 TURISTICĂ

Text și foto: Mircea ȚIBULEAC

SIBIU

La Sibiu, în prezența și cu participarea doamnei primar, Astrid FODOR, s-a vernisat expoziția dedicată femeilor arhitect din România și Germania. Rodul colaborării Uniunii Arhitecților din România cu Centrul Cultural Goethe, sunt prezentate figurile emblematice ale arhitecturii românești dar și tinere arhitecte cu performanțe deosebite. Au vorbit, alături de doamna primar, Iris Ordean, referent cultural al Centrului Cultural German Sibiu, arh. Mircea Țibuleac, arh. Doru Boilă și arh. Georgeta Gabrea - una dintre prezențele omagiate de expoziție.

În expoziție sunt prezentate arhitecte importante din Germania și România: realizările lor extraordinare, povestea lor, realitățile lor de viață și, de asemenea, lupta lor pentru existență. Sunt profesioniste puternice și personalități fascinante. Ele au pledat activ pentru diferite cauze sociale, cum ar fi: protecția mediului, conservarea și restaurarea monumentelor, egalitatea în educație.

În portrete individuale, imaginile și textele prezentate spun povestea unor femei care au modelat în mod semnificativ arhitectura din ambele țări, în ultimul secol, și care continuă să o influențeze și în prezent.

Prezentările descriu un arc impresionant peste ultimele decenii: de la primele femei care au studiat arhitectura, la începutul secolului trecut și au făcut încercarea de pionierat de a se impune în această profesie masculină, până la construcția epocii postcomuniste și a celei contemporane.

Acest lucru arată foarte clar că istoria arhitecturii din ultimii o sută de ani este și o istorie a femeilor arhitect. Inițiativa acestei expoziții este, de fapt, un semn că rolul femeii în arhitectură a câștigat vizibilitatea pe care o merită.

AMBASADOARE ALE EXCELENȚEI FEMEILE DIN ARHITECTURA ROMÂNEASCĂ

desen Ioana GRIGORESCU

Expoziția se înscrie în acțiunea mondială de a asigura vizibilitate și de a face dreptate femeilor creatoare. Efortul UAR s-a concentrat pentru a face cunoscute, pe plan internațional, profesionistele remarcabile din arhitectura românească.

Cu ocazia împlinirii a 100+3 ani de prezență a femeilor în arhitectura românească, am prezentat marile etape de evoluție profesională prin câteva portrete: *Pionierele* perioadei interbelice (Virginia Andreescu-Haret și Henrieta Delavrancea-Gibory), restauratoarele de marcă (Ioana Grigorescu și Rodica Mănciulescu), arhitecte cu realizări excepționale din *epoca socialistă* (Elena Voinescu, Cleopatra Alifanti, Georgeta Voia, Militza Sion) și certitudini și tendințe ale *perioadei contemporane*, premiate de Bienalele de Arhitectură (Georgeta Gabrea, Ildiko Mitru, Eliza Yokina, Silvia Demeter, Irina Filofi, Xenia Furu), dar și arhitecte care au marcat prin implicare civică și educațională tendințe originale ale arhitecturii contemporane românești (Eliza Yokina, Mina Sava și Ilinca Păun Constantinescu).

„PIONIERELE” (perioada interbelică):

Virginia ANDREESCU-HARET (1894-1962), prima femeie arhitect din România cu diploma obținută în anul 1919, la Școala Superioară de Arhitectură din București. Activitatea sa de peste 40 de ani, care cuprinde peste 130 de construcții ce acoperă programe variate, de la locuințe particulare la imobile de raport, construcții publice și, mai ales, construcții de învățământ - gimnazii, licee etc. A fost prima femeie din lume care a ajuns inspector general și a primit, de-a lungul vieții, numeroase premii care i-au confirmat valoarea. A fost cea care a reprezentat România la forumurile internaționale de arhitectură de la Roma, Paris, Moscova și Bruxelles din perioada interbelică.

„Virginia a spart zidul, a pătruns pe ușa mare, natura ei a învins și a croit drumul femeilor în arhitectură. Convinsă, demnă și foarte sigură, atât de naturală la locul ei, nimeni n-a îndrăznit s-o conteste...” (Henrieta Delavrancea-Gibory - alocuțiune la Academia R. S. România)

Henrieta DELAVRANCEA-GIBORY (1897-1987) a fost una dintre primele arhitecte din România și a făcut parte din generația care a creat școala de arhitectură modernă românească. Deși dintre primele femei admise la Școala Superioară de Arhitectură, și-a suspendat studiile când a servit ca infirmieră în Primul Război Mondial. Prima construcție a realizat-o înainte de a-și încheia studiile. La un an după absolvire, și-a făcut propria casă, în care a locuit până la sfârșitul vieții. A proiectat zeci de clădiri private, 28 de vile în toată țara și 22 de reședințe pe Malul Mării Negre, a proiectat pentru Regina Maria a României și pentru Prințul Nicolae, a construit și restaurat biserici, a conceput unele dintre cele mai mari și moderne spitale din țară etc. A studiat și s-a inspirat din arhitectura tradițională și a reinterpretat-o într-un limbaj funcțional și modern. În perioada comunistă, a fost singurul arhitect care l-a înfruntat pe Nicolae Ceaușescu.

Perioada socialistă:

Ioana GRIGORESCU (1915-2006) - un destin dramatic.

A contribuit hotărâtor la salvarea și cunoașterea patrimoniului României pe plan internațional. În deceniul 1960-1970, a readus la strălucirea inițială mai multe monumente istorice de prim rang, cu precădere bisericile pictate din Bucovina, astfel încât 7 dintre ele au fost incluse în patrimoniul universal UNESCO. Recunoscută pe plan internațional, metoda ei de restaurare creativă este similară reconstrucției vaselor sparte de lut, la refacerea cărora se adaugă un material contrast pentru a reda întregul, în lipsa unor bucăți. La 57 de ani, cariera ei, aflată la apogeu, s-a încheiat brutal. Mediocritatea, sub toate formele sale, a învins-o. Anii rămași (34!), i-a petrecut în garsoniera sa, desenând și pictând: „*Creionul meu nu a stat nicio clipă*”. Prin linii puține și nervoase, desenele sale sunt lapidare și tema, aproape exclusivă, a lucrărilor sale este figura umană. Cele aproape 100 de autoportrete constituie un jurnal, cu bucuriile și tristețile sale.

Echipa proiectului

Curator

arh. Ileana TUREANU

Identitate grafică

arh. Andra PANAIT

Rodica MĂNCIULESCU (1917-1977) și-a consacrat 30 de ani din viață restaurării. A făcut parte din atelierul unui mare nume al protecției monumentelor istorice: arhitectul restaurator Ștefan Balș, de la înființarea Direcției Monumentelor Istorice, în anul 1960, până la dispariția sa, în anul 1977.

Solange d'HERBEZ DE LA TOUR (n. 1921) a fondat Uniunea Franceză a Femeilor Arhitect, începând din anul 1960, iar, după trei ani, a devenit președinte fondator al Uniunii Internaționale a Femeilor Arhitect (UIFA). Absolventă a Facultății de Arhitectură și a Politehnicii din București, a lucrat mult în Franța și are o carieră impresionantă cuprinzând peste 5.000 de apartamente, clădiri sociale, sportive și de învățământ.

Cleopatra ALIFANTI (1916-2000). Imediat după terminarea, în 1945, a Facultății de Arhitectură din București s-a afirmat foarte repede participând, între 1945-1948, alături de câțiva tineri arhitecți, Ascanio Damian, Pompiliu Macovei, Mircea Alifanti, Nicolae Bădescu ș.a., la realizarea Aerogării Băneasa. Cadru didactic al Facultății de Arhitectură, Cleopatra Alifanti se impune ca o profesionistă de prestigiu prin construcțiile cu o arhitectură modern-funcționalistă de bună factură realizate în București, mai ales în anii 1960. Policlinica Vitan (1963), Institutul de Studii și Cercetări Agricole din Bdul Expoziției (1966), extinderea Academiei de Științe Economice - ASE (1967-1970) au fost recunoscute prin premii ale Uniunii Arhitecților.

Elena VOINESCU (1931-2013) este singura femeie arhitect distinsă cu Premiul Opera Omnia, în anul 2008. S-a lansat câștigând concursul pentru Ateneul Popular din Brașov și a fost cunoscută, în special, pentru realizarea corpului nou al Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”. În 27 de ani de carieră în cadrul Institutului Proiect București (IPB), a reușit să elaboreze proiecte moderne și reprezentative.

Mariana Celac (1936-2018) este legată de scrieri profesionale (cărți, articole, rapoarte de cercetare) publicate în România și în străinătate. A scris și a produs filme documentare memorabile despre arhitectură. A organizat expoziții și conferințe despre arhitectură, ideologie, artă și modul în care acestea se raportează la realitățile politice.
„Eu m-am auto-extras dintr-un spațiu public care se vede că devine din ce în ce mai puțin onorabil, în viziunea mea....”

Militza SION (n. 1938) profesează din 1961 și, în primii trezeci de ani, a proiectat dotări social culturale - case de cultură, blocuri de locuințe și proiecte de urbanism. Activitatea i-a fost recompensată cu premii și notorietate națională. În paralel, s-a ocupat cu desenul și pictura, realizând, de-a lungul timpului, multe expoziții personale și de grup, fiind recunoscută de critica de specialitate nu ca o arhitectă cu hobby pictura, ci ca un artist plastic autentic și valoros, o prezență autentică și puternică în arta plastică națională.

Georgeta VOIA (n. 1938) Arhitectă, artist plastic, automobilistă de performanță, este absolventă a Institutul de Arhitectura „ION MINCU” (promoția 1961), a activat, timp de 30 de ani, în cadrul complexelor institute de proiectare DSAPC Banat-Timișoara și DSAPC Oltenia - Craiova și IPJ Dolj. A luat parte la elaborarea unor importante proiecte de urbanism la Arad, Băile Herculane, Târgu Jiu, Timișoara și, mai ales, la Craiova, pentru amenajarea unor zone centrale sau amplasarea unor dotări culturale și sportive.

Perioada contemporană

Ildiko MITRU (n. 1955) este arhitectă din Baia Mare, excelează în domeniul restaurării monumentelor istorice și managementul protejării acestora. A fost multiplu premiată pentru *Revitalizarea Centrului istoric al orașului Baia Mare, Reabilitarea și promovarea identității culturale și istorice a Pieței Cetății și Turn Sf. Ștefan, Restaurarea și Reabilitarea Coloniei Pictorilor - Baia Mare.*

Georgeta GABREA (n. 1953) este deținătoare a numeroase premii pentru lucrări de arhitectură și restaurare pentru *imobilul din str. Caimatei 11; Restaurare, conversie, reabilitare str. Câmpineanu 2; Restaurare Cărturești Carusel; Lucrări de conservare și restaurare a fațadelor imobilului din strada Grigore Alexandrescu, nr. 89-97.*

Raluca VIȘINESCU (n. 1970) continuă tradiția arhitecților cu activități multiple, este o prezență remarcată și premiată pentru calitatea deosebită a integrării construcțiilor realizate în mediul natural, pentru propunerile de mare sensibilitate de amenajare peisagistă. De aproape 10 ani, este nominalizată și premiată la toate competițiile la care participă.

Silvia DEMETER-LOWE (n. 1973) fostă schioare de performanță și campioană de snowboard, a absolvit Institutul de Arhitectura și Urbanism „Ion Mincu” din București în anul 1997, a urmat cursuri la Institutul Tehnic Regal din Stockholm și la Oxford. Și-a descoperit pasiunea pentru patrimoniul construit în calitate de bursieră a *Society for the Protection of Ancient Buildings* în Marea Britanie. A adus și dezvoltat ample programe de salvare și valorizare a patrimoniului transilvan, face școli de vară și meserii. A debutat ca *architecta* Prințului Charles, care i-a încredințat o parte din proiectele de restaurare ale proprietăților sale din România, de la Viscri și până la Valea Zălanului.

Eliza YOKINA (n. 1979) are o sensibilitate aparte care, pe lângă proiecte la scară mare, multe premiate la concursurile naționale de profil, se implică în educația de arhitectură a copiilor, desenează, povestește. După ce a studiat pictura, a absolvit Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București, în anul 2004. Este membră fondatoare a asociației „*De-a Arhitectura*”. Cartea sa „*Vise despre case*” a câștigat premiul pentru Cea mai bună carte pentru copii și tineret. Eliza este preocupată de design, arhitectură și educație pentru copii.

Irina FILOFI (n. 1982) este favorita publicului în materie de vizualizări pe social media gestionată de UAR, datorită lucrărilor de remodelare și reconversie a unor construcții industriale, a proiectelor rezidențiale și de amenajare interioară. Restaurantul WERK de la Hunedoara a ajuns unul dintre cele mai de succes și mai mediatizate experiențe de reconversie din țară.

Xenia FURU (n. 1977) s-a remarcat prin proiectele de restaurare și reabilitare începute cu Castelul Bánffy din Bonțida și Primăria din Rimetea. A lucrat pentru Fundația Transylvania Trust, a coordonat lucrări de reabilitare a imobilelor din proprietatea comunității unitariene, 54 de imobile de cult unitarian listate ca monumente istorice din șase județe. Lucrările sale sunt nominalizate și premiate de aproape 20 de ani.

Andra PANAIT (n. 1975) este cadru didactic și una dintre cele mai apreciate prezențe din grafică și identitatea grafică. A fost distinsă cu premii naționale și internaționale pentru ilustrare de carte, expoziții și evenimente culturale. Prin măiestria ei, a reușit să transforme o activitate îndeobște apreciată ca „acompaniament” într-o creație și prezență de anvergură, de sine stătătoare.

Ilinca PĂUN-CONSTANTINESCU (n. 1982) a absolvit Universitatea de Arhitectură și Urbanism din București în anul 2007, este doctor în arhitectură, cu o cercetare asupra fenomenelor urbane contemporane și predă Teoria arhitecturii. Activează și conduce, împreună cu soțul ei, Tudor, firma *Ideogram Studio*, implicată în proiecte culturale și acțiuni civice, alături de un grup de tineri arhitecți. Programul *Shrinking Cities*, care se referă la „viața după moarte” a localităților monoindustriale, a fost o revelație la nivel național.

Mina SAVA (n. 1971), **Vera MARIN**, **Corina CROITORU**, **Miruna GRIGORESCU**, **Claudia PAMFIL** și **Eliza YOKINA** au creat, în anul 2011, programul „*De-a arhitectura* - educație de arhitectură și mediu construit”, cu misiunea de a construi prin educație. „Vrem să sădim în mintea copiilor câteva principii de bază care să îi ajute să descifreze, să analizeze, să înțeleagă, să aprecieze mediul construit care îi înconjoară având un minim de elemente care lipsesc acum din cultura generală”. A devenit unul dintre cele mai meritorii și apreciate programe cu notorietate internațională.

UZINA DE APĂ SUCEAVA

Text și foto: Adrian SEMENIUC

Evenimentul care a spart gheața, deschizând calea spre reluarea activităților care au avut drept gazdă fosta Uzina de Apă, încă din luna martie, a fost vizita unui grup de elevi din țări ale Uniunii Europene, respectiv Croația, Italia, Grecia și Slovenia, dar și din Turcia, implicați într-un program de documentare și vizitare a unor obiective de interes educațional din țări vecine și prietene. Elevii implicați în acest program, de nivel gimnazial și liceal, erau angrenați atât în învățământul general, dar și în cel specific artelor vizuale sau altor domenii conexe, inclusiv tehnice. Au fost însoțiți de cadre didactice din fiecare dintre țările participante. La sugestia Inspectoratului Școlar Suceava, au dorit să viziteze Uzina de Apă, ca exemplu fanion de adaptare - conversie a unui vechi obiectiv industrial, într-un spațiu polivalent, considerat ofertant și inovativ. Elevii s-au dovedit deosebit de interesați de modalitatea de funcționare și transformare a locației, punând întrebări surprinzător de relevante și pertinente pentru niște adolescenți în plină formare.

Au fost prezenți responsabilii locali ai breslei, respectiv președintele sucursalei, arh. Ion Andriu, dar și arhitectul Constantin Gorcea, care a avut un dialog detaliat cu unele cadre didactice cu preocupări în domeniu, precum și colegile Iulia Cosovanu și Corina Roncea, care au preocupări directe în formarea tinerei generații. Elevii - deși plini de energie, cu un comportament zglobiu, dar decent - dovedind interes și preocupare. S-au arătat a fi totuși deosebit de disciplinați, curiozitatea și interesul lor lăsând impresia că lumea viitorului poate avea o bază solidă de continuitate și progres.

ERASMUS CONNECTING STUDENTS

RELIGIE, CULTURĂ ȘI SPIRITUALITATE

Alt moment semnificativ al sezonului de primăvară, care a implicat copii și elevi, a fost expoziția cu caracter religios „BIBLIA CĂLĂTOARE ȘI SFINȚITOARE”. Evenimentul a fost prilejuit de găzduirea Olimpiadei Naționale Interdisciplinare de Limba și literatura română și religie, de municipiul Suceava, moment care a fost încununat de o serie întreagă de alte evenimente cu caracter educațional și religios, precum vizite la diverse lăcașuri de cult istorice din Suceava, dar și la Muzeul Național al Bucovinei, Hanul Domnesc, Muzeul Satului, Cetatea de scaun a Sucevei, solemnități de premiere la care au participat reprezentanți ai cultelor, sistemului educațional și administrativ etc. Expoziția, deschisă pe 13 mai la sediul local al breslei arhitecților, a cuprins lucrări realizate în atelierul catehetic și de scriere reflexivă, unde s-au realizat deja primii 50 de metri de scrisoare-fluviu, ce cuprinde interpretări ale cuvântului scripturistic, eseuri libere sau structurate, texte reflexive și creative care valorifică mesajul biblic, reprezentări grafice ale valorilor morale

cuprinse și transmise de Sfânta Scriptură. Expoziția a fost realizată împreună cu Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților și Inspectoratul Școlar Județean Suceava. Au participat elevii de la Olimpiada Națională de Religie, Cultură și Spiritualitate românească, elevi de la Colegiul de Artă „Ciprian Porumbescu”, părinți, personal clerical, care au vizualizat cu interes mesajele biblice transpuse grafic.

LUMEA
COPIILOR
LA
CHIOJDU
ȘI
CALDERON

Text și foto: Silvia NICULAE

DE TREI ORI 1 IUNIE

Am petrecut 28, 29 mai și 1 iunie alături de elevii din Chiojdu și București!

Atelierele educaționale au avut scopul de a conecta tradiția cu inovația și de a genera un spațiu creativ, informal în care elevii să se dezvolte interdisciplinar printr-o abordare aplicată.

La atelierul de olărit am întâlnit participanți extrem de interesați de modelaj, alături de care am creat vase, animăluțe și multe alte obiecte. Am făcut o incursiune în istoria olăritului, în evoluția sa de-a lungul secolelor și, nu în ultimul rând, am experimentat diferite forme cu lut local. Împreună cu Gregorio Petru, specialistul în lut, elevii au plămădit forme creative, pe care le-au lăsat apoi la uscat.

Atelierul de robotică, inovare în design prin Lego Educațional, susținut de conf. dr. arh. Lorin Niculae, UAUIM, a fost primit cu multe zâmbete! După prelegerea inițială despre inovare în design, participanții s-au grupat în echipe care au explorat programarea mișcărilor, au cunoscut roboții Eli și Znap, iar apoi au construit mașini complexe care au participat la competiția de la final.

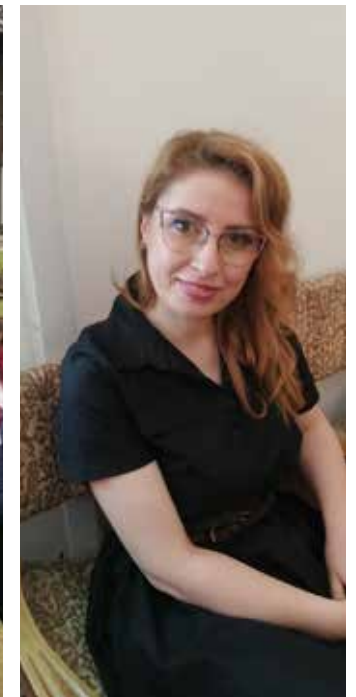
În final, la Chiojdu, îndrumați de lect. dr. univ. Valentina De Piante, UNATC, participanții au explorat arhitectura mișcării și și-au însușit spațiul curții Casei cu Blazoane într-o manieră cu totul nouă, prin dans și improvizație.

De 1 Iunie, la București, a fost susținut atelierul de inovare în design, unde elevii Colegiului „Ion Neculce” au învățat să programeze roboți Lego Educațional.

Ziua de 1 Iunie a fost încheiată cu workshopul Casa „Acasă” - atelier de arhitectură prin comunicare, susținut de arh. Iuliana Geliman.

Cine este Iuliana Geliman?

Pasionată de arhitectură, urbanism, design și povești interesante, Iuliana este arhitect în Bacău. A obținut gradul 1 în învățământul preuniversitar susținând

cursuri și workshopuri interesante, de lucru și voie bună, educaționale, în cadrul proiectului „Fabrica de curaj” - Big Idea Hub Design SRL - dedicate copiilor.

În același ton, ea propune explorarea percepției, imaginației și înțelegerii mediului înconjurător, prin diverse modalități holistice. Workshopul Casa-Acasă are scopul de a redescoperi și reinterpretă spațiul domestic. Pe parcursul a câteva ore, participanții sunt rugați să reflecteze asupra propriei condiții prin generarea, cu ajutorul imaginației, a propriei locuințe.

Atelierele au fost bine receptate atât la Chiojdu, cât și la București - elevii au venit cu multe idei, voie bună și spor, și au plecat nu doar cu informații și cadouri, ci și cu noi prietenii.

Atelierele au fost susținute de conf. dr. arh. Lorin Niculae, artist în lut Gregorio Niculae, lect. dr. univ. Valentina De Piante și arh. Iuliana Geliman. Atelierele au fost organizate la Casa cu Blazoane, Chiojdu (28-29 mai) și la Centrul de Cultură Arhitecturală (1 Iunie), de Uniunea Arhitecților din România, Asociația ArhiPera, Din Lut Românesc (www.dinlut.ro) și Big Idea Hub, în parteneriat cu Școala Gimnazială „Constantin Giurescu” din Chiojdu și Colegiul „Ion Neculce” din București. Cadourile au fost oferite de EMBLEMA Retail Solutions. Întreaga activitate a fost documentată vizual de stud. arh. Silvia Niculae.

Mulțumim participanților, profesoarelor Școlii „Constantin Giurescu” și Colegiului „Ion Neculce”, precum și părinților care au venit să-i susțină pe elevi. Mulțumim domnului Florin Drăguliu, domnului George și echipei Casei cu Blazoane.

**NICOLAE
GEORGESCU
(1892-1987)**

**PASCAL
GEORGESCU
(1905-1975)**

Text: Sidonia TEODORESCU

FRAȚI DE ARHITECTURĂ

Nicolae Georgescu rămâne unul dintre cei mai importanți, talentați și prolifici arhitecți români, principalele sale realizări fiind edificii publice, devenite repere ale arhitecturii interbelice, locuințe, alături de lucrări civile și industriale, stilurile abordate fiind eclectismul de școală franceză, stilul neoromânesc, modernismul cu influențe Art Deco, expresia clasicizantă sau funcționalismul.

Arhitectul Nicolae Georgescu s-a născut la București la 17 noiembrie 1892, a urmat școala primară în București și Liceul „Matei Basarab”, absolvind în 1911, an în care s-a înscris la Școala Superioară de Arhitectură din București, pe care a urmat-o cu întrerupere din cauza războiului și pe care a finalizat-o în 1919, când a obținut diploma.

În perioada 1916-1918, a fost mobilizat și trimis pe front (la Mărășești). În paralel, a absolvit Școala Militară de Geniu din Iași, primind în 1917, gradul de sublocotenent în Regimentul 1 Căi Ferate¹.

În anul 1919, s-a angajat arhitect la Societatea „Construcția Modernă” din București, unde a funcționat până în anul 1923, când a demisionat, deschizându-și propriul birou de arhitectură, pe care l-a condus până în anul 1938. A desfășurat „o intensă activitate profesională, întocmind proiectele a numeroase clădiri publice, multe dintre acestea conținând printre lucrările monumentale, ce înfrumusețează atât Bucureștiul, cât și orașele regiunilor noastre” (Duliu Marcu, Arhiva UAR). A fost bibliotecar al Societății Arhitecților Români (1924, 1925, 1928-1930), secretar al Comitetului de Redacție al revistei *Arhitectura* (1924-1925), colaborator al revistei *Arhitectura*, membru titular al Societății Arhitecților Români, membru în Consiliul Corpului Arhitecților din România (între anii 1932-1935).

Între anii 1938-1939, a fost arhitect-șef la Societatea „Construcții Civile” din București, după care a fost mobilizat și concentrat la diferite unități militare

până în anul 1944, cu gradul de căpitan. Între anii 1943-1949, a lucrat diferite proiecte, împreună cu alți arhitecți colaboratori.

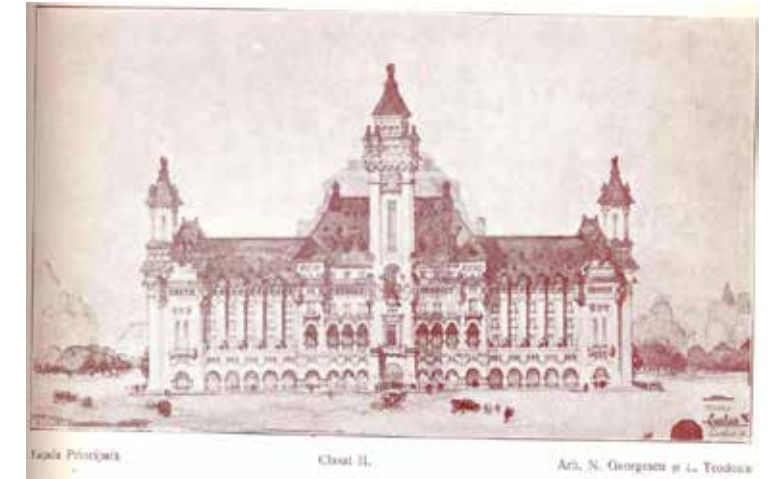
În 1949, s-a angajat la Întreprinderea Șantier M1 din București, în calitate de arhitect-șef. După 1950, a lucrat la Institutul de Proiectări pentru Construcții (I.P.C.), devenit apoi Institutul de Proiectări pentru Construcții și Materiale de Construcții (I.P.C.M.B.), proiectând construcții civile și industriale.

Ca recunoaștere a meritelor sale deosebite, a fost decorat cu Crucea Comemorativă de Război, cu Medalia Victoria și cu Ordinul Steaua Republicii clasa IV, iar pentru activitatea profesională în domeniul arhitecturii, în 1936, cu Coroana României în gradul de cavaler.

Înainte de 23 August 1944, avea în proprietate: un imobil cu mai multe camere în str. Pictor Mirea nr. 10, un apartament în Calea Victoriei nr. 143, o garsonieră în Str. Occidentului (fostă str. Basarabia) nr. 42, o casă la Sinaia, str. Kogălniceanu nr. 12 (naționalizate conform Decretului nr. 92, din 19 aprilie 1950). Domiciliul său, între 1924-1925, era str. Carol nr. 19, în 1926 - str. Potași nr. 29, în 1933 - Bd. Banu Manta nr. 79. Între 1951-1961, a locuit pe str. Columb nr. 5.

Fratele său, Pascal Georgescu (1905-1975), absolvent al Facultății de Arhitectură din București în 1933, a fost arhitect în Direcția Lucrări Noi a Municipiului București, în 1939 a fost numit arhitect-șef la Sectorul 1 Verde, după ianuarie 1941 a fost desemnat arhitect-șef coordonator al Capitalei, între 1949-1953, a activat ca director general arhitect pe șantierul Canalului Dunăre-Marea Neagră, apoi, arhitect-șef al regiunii Constanța. În 1957, a obținut Premiul III la Concursul pentru sistematizarea Pieței Nicolae Bălcescu. În 1961, Pascal Georgescu era arhitect proiectant șef la Institutul Proiect București și locuia în Bd. Banu Manta nr. 79, iar la începutul anilor '60 a activat în București, ca arhitect proiectant principal la Institutul de Proiectări Construcții Tehnice (I.P.C.T.), apoi, între 1969-1975, a fost arhitect-șef al regiunii Pitești².

La moartea lui Pascal Georgescu, dr. arh. Radu Patrulius îl caracteriza astfel în revista *Arhitectura*: „Despre acest coleg

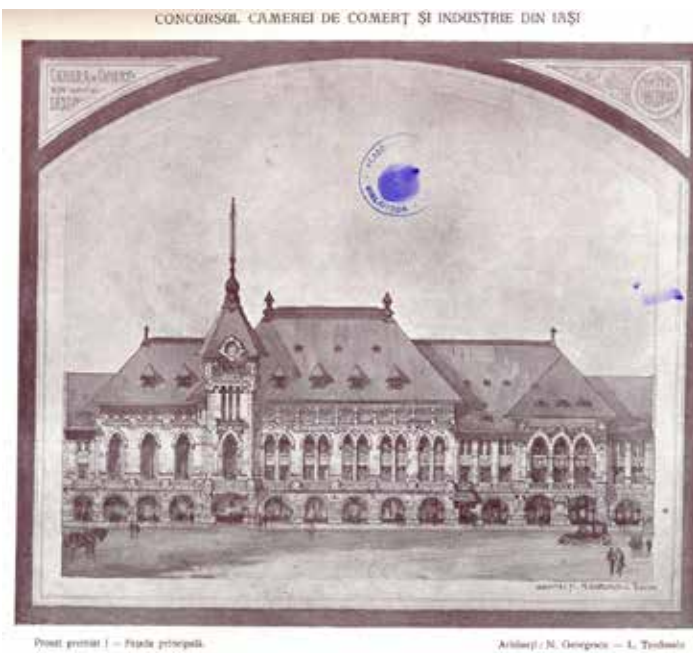
Palatul comunal București

Palatul Primăriei de Verde, sector 1

Sala Festivă Palatul Primăriei Sector 1

Camera de Comerț Iași

care ne-a părăsit de curând nu se va vorbi poate niciodată pe măsura talentului său. El și-a dedicat aproape în întregime activitatea orașului București. Era încă tânăr student când își ajută fratele - arhitectul Nicu Georgescu - la realizarea palatelor comunale ale timpului: primăriile din b-dul Banu Manta și Piața Amzei. [...]

De prin 1930 a lucrat sute de locuințe, case de oaspeți, ca și concursuri de breaslă: ansamblul Ucea, Teatrul Național din București, Piața Bălcescu, Monumentul Eroilor Libertății etc. Revista Arhitectura i-a publicat realizări ca: sediul I.P.C.T.-ului, case de cultură, printre care cea din Medgidia, locuințe tip pentru mediul sătesc, blocuri cu puține etaje etc.”³.

Principalele lucrări de arhitectură proiectate de arhitectul Nicolae Georgescu:

În București:

- Primăria Sectorului 1, Bd. Banu Manta nr. 9 (1927-1936, 1933, fostă Primăria Sectorului Verde), realizată în urma câștigării unui concurs, în colaborare cu arhitectul George Cristinel - monument istoric cod LMI 2015: B-II-m-B-18073;
- Primăria din Piața Amzei (fostă Primăria Sectorului Galben) cu sală de teatru și clădiri administrative (Blocul Edilitar Comunal Piața Amzei, în prezent, Direcția Generală de Impozite și Taxe a Sectorului 1 și Teatrul „Ion Creangă”, fostul Teatru „Studio”, str. Piața Amzei nr. 13, 1935-1936), realizată sub antrepriza ing. C. M. Vasilescu. Blocul edilitar cuprindea în parter 60 de prăvălii cu instalație modernă, un teatru comunal de 900 de locuri, două judecătoria de ocol, o bibliotecă populară comunală, 100 de birouri comerciale la etaje (*Arhitectura*, 1935, nr. 3-4, pp. 22-23).
- Halele și Piața Domenii (1933-1934) - Antrepriza Societatea „Edilitatea”;
- casa Morărescu-Adria, Parcul Bonaparte, cu arh. Lucian Teodosiu⁴ (1925);
- locuință, str. Olteni nr. 27 (cu arh. Grigore Cerkez, 1923, demolată în 1986);
- casa prof. Em. Antonescu (1924);
- casa J. Czernovitzer, str. Sf. Ștefan nr. 26 (1925, cu arh. Lucian Teodosiu);
- casă/vilă, Calea Dorobanților nr. 49 (1929);
- casa Jean Petrescu, str. Cornelia (1931);

Facultatea de Farmacie

Conacul Moșiei Domnești-Pufești

Imobilul Radu Teodorescu

- imobilul de locuințe Radu Teodorescu (1933) - str. Popa Tatu nr. 22;
 - Cercul Militar din Cluj (Casa Armatei, 1933);
 - imobilul de locuințe Al. Procop Dumitrescu (1934);
 - imobil de locuințe, Calea Moșilor nr. 115, inginer Edgar Herivan (1934);
 - conacul Ion Săbăreanu din Domnești-Pufești, județul Vrancea (1933). Cu inginerul Ion Săbăreanu, fost primar la Primăriei Sectorului I Galben, a colaborat în 1936-1939, amândoi fiind membri ai Partidului Național Liberal. La comanda acestuia, au fost realizate Blocul Edilitar Comunal Piața Amzei și Hala din Parcul Domeniilor, proiectate de arhitectul Nicu Georgescu.
 - 1926 - Dispensar în incinta Institutului Național de Endocrinologie „C. I. Parhon” (fostul Sanatoriu Saint Vincent de Paul), str. Căpitan Gheorghe Demetriade (fostă Aleea Gherghel)⁵.
 - 1934-1937 - Monumentul Infanteriei - sculptor Ion Jalea, arhitecți Nicolae și Pascal Georgescu, amplasat în Piața Salonului Oficial al Artelor (Șoseaua Kiseleff)⁶.
- „Din nefericire, în anul 1940, măsurile dictate de procesul de sistematizare a Pieței Victoriei în concordanță cu finalizarea Palatului Consiliului de Miniștri și a amplasamentului statuii ecvestre a regelui Ferdinand Întregitorul, pe vatra Pavilionului Artelor, demolat în acest scop, Monumentul Infanteriei a fost condamnat să dispară. Soclul a fost demolat, iar piesele metalice, deși demontate și depozitate, au dispărut în timpul celui de-al Doilea Război Mondial” (Marian Moșneagu, „Căpitanul de rezervă arhitect Nicolae Georgescu, coautor al Monumentului Infanteriei”, în Document. Buletinul Arhivelor Militare Române, Anul XVIII, nr. 4 (70)/ 2015, p. 51).
- Vile/ case ale familiei proprii, Bd. Banu Manta 79-79A.

În Sibiu:

- vilă (1927) pe Bd. Victoriei (a găzduit sediul Consulatului Suediei la Sibiu în perioada interbelică), în stil neoromânesc.
- Alte tipuri de programe arhitecturale:
- lucrări industriale - fabricile de ciment din Medgidia și Bicăz, fabricile de cărămizi din Mureșeni, Roman, Doaga, atelierele de prefabricate de la Turda și Brașov, crame industriale la Valea Călugărească și Tohani, clădiri școlare, hală comercială

în Râmnicu Sărat.

Din octombrie 1958, devine arhitectul-șef al sectorului de arhitectură la I.P.C.I. (Institutul de Proiectare a Construcțiilor Industriale) și apoi, la I.P.C.M.B., unde a coordonat proiectarea a 3.500 de apartamente din București - ansamblul Pieptănari, ansamblul Mărășești-Șincai⁷ (Bd. Cantemir) - 1961 și completarea ansamblului de blocuri din jurul Sălii Palatului (blocurile 15, 16, 18A și 18B). Pentru ansamblul de 2.500 de apartamente pe Magistrala Nord-Sud-București, coordonează proiectul în cadrul I.P.C.I., șef de atelier și șef al ansamblului fiind arhitectul Bogdan Cotaru⁸. În 1958, în cadrul I.P.C., este șef de atelier pentru Fabrica de mobilă UCECOM, autori fiind arhitecții Rodica Vrancu, Nicolae Petrașincu și Edgar Walter.

În 1959, în calitate de arhitect-șef al atelierului de arhitectură al Institutului de Proiectare a Construcțiilor Industriale, împreună cu arhitectul George (Gheorghe) Cristinel - șef de colectiv - proiectează Fabrica de geamuri din Scăeni⁹.

Este autor al proiectelor de sistematizare pentru orașele Sf. Gheorghe și Ucea (azi, Victoria).

Pentru meritele sale, în 1961, președintele Uniunii Arhitecților din România, acad. prof. arh. Duiliu Marcu, îl propune pe arhitectul Nicolae Georgescu pentru obținerea unei pensii de merit, printr-o scrisoare adresată Secretariatului General al Consiliului de Miniștri al R.P.R.¹⁰

Concursuri și premii

A participat la numeroase concursuri publice, unde obține premii, astfel:

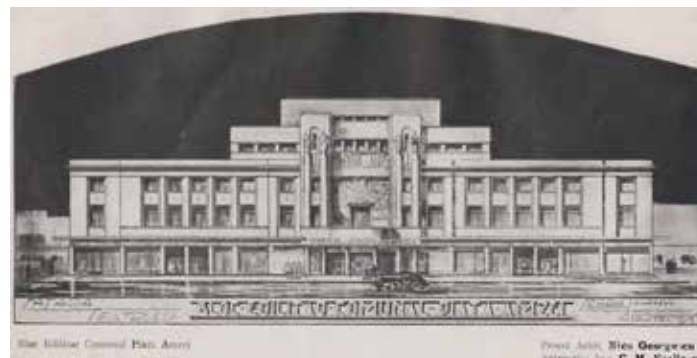
- 1924 - Concursul Internatului de băieți pentru orașul Năsăud - Premiul al II-lea, la care echipa Nicolae Georgescu - Lucian Teodossiu a câștigat singurul premiu (juriul a clasificat un singur proiect, din 8 prezentate, cel al echipei N. Georgescu - L. Teodossiu, care a obținut premiul II, în valoare de 20.000 lei).
- Palatul Camerei de Comerț și Industrie din Iași (1925, împreună cu arh. Lucian Teodossiu) - Premiul I; la acest concurs, s-au prezentat 7 proiecte, care au fost jurizate de juriul compus din arhitecții Nicolae Ghika-Budești și Ion D. Berindey;
- Concurs pentru Camera de Comerț și Industrie din Timișoara (1925, împreună cu arh. Lucian Teodossiu).
- Proiect pentru Facultatea de Farmacie din București cu arh. Lucian Teodossiu
- Primăria din Făgăraș (1925, în colaborare cu arh. Lucian Teodossiu), proiect premiat.

Arh. N. GEORGESCU
Noul Palat al Primăriei de Galben
Intrarea principală

Antr. Ing. C. M. Vasilescu

Noul Palat al Primăriei de Galben,
Arhitectura, nr. 1, ianuarie-martie, 1941

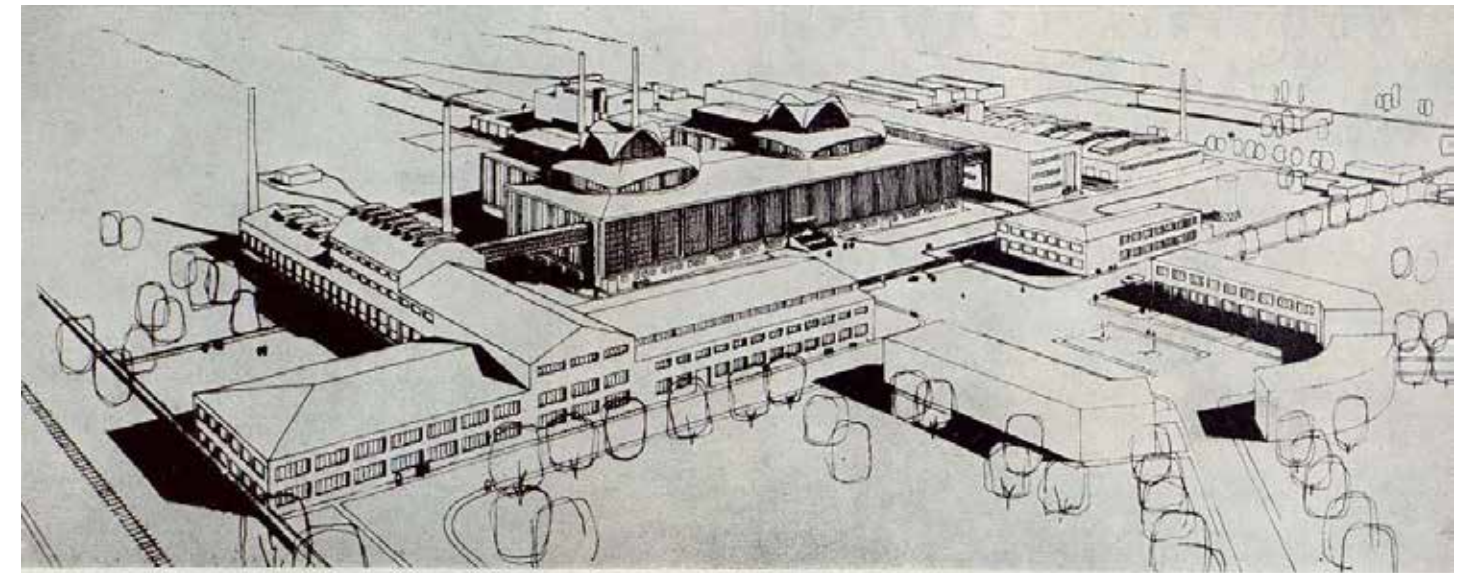

Bloc Edilitar Piața Amzei

- Concurs pentru Palatul Comunal din București (1926, în colaborare cu arh. Lucian Teodossiu), clasat al II-lea, concurs nefinalizat.
- În 1926, are loc concursul organizat de Academia Română pentru localul acesteia (Palatul Academiei Române), la care s-au prezentat 10 proiecte, s-au acordat următoarele premii: premiul II - 20.000 lei - Duiliu Marcu, premiul III - 100.000 lei - Gheorghe Negoescu și despăgubiri arhitecților: Ioan Șt. Burcuș - 70.000 lei, A. H. Lorenz - 50.000 lei și N. Georgescu și L. Teodosiu - 50.000 lei. Acest proiect nu se va materializa¹¹.

În 1971, Nicolae Georgescu, fost ucenic al arhitectului Cristofi Cerchez¹², scrie capitolul dedicat acestuia, în volumul „Mari arhitecți”, împreună cu Cristina Cerchez Colbazi, fiica arhitectului Cristofi Cerchez (Editura Meridiane, București), dovedind pasiune pentru studiul arhitecturii înaintașilor săi.

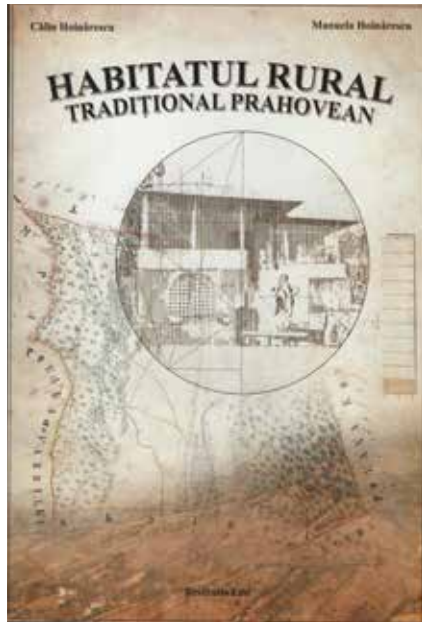
Principalele surse documentare ale acestui articol au fost dosarul aflat în arhiva Uniunii Arhitecților din România, realizat în anul 1961, pentru acordarea unei pensii de merit arhitectului Nicolae Georgescu și revistele Arhitectura, studiate în Biblioteca Uniunii Arhitecților din România.

Fabrica de geamuri din Scăeni

NOTE

- 1 Pentru detalii vezi: comandor dr. Marian Moșneagu, „Căpitanul de rezervă arhitect Nicolae Georgescu, coautor al Monumentului Infanteriei”, în *Document. Buletinul Arhivelor Militare Române*, Anul XVIII, nr. 4 (70)/ 2015, pp. 46-51.
- 2 Comandor dr. Marian Moșneagu, „Locotenentul de rezervă Pascal Georgescu”, în *Document. Buletinul Arhivelor Militare Române*, Anul XIX, nr. 2(72)/2016, pp. 88-91.
- 3 Dr. arh. Radu Patrulius, „Arhitectul Pascal Georgescu (1905-1975)”, în *Arhitectura*, nr. 1, 1976, p. 8.
- 4 Arhitectul Lucian Teodossiu (Teodosiu) a fost fratele soției arhitectului Nicolae Georgescu, Virginia Teodosiu.
- 5 Istoric de artă dr. Oana Marinache (coordonar cercetare și autor text), *Parcul Filipescu: 100 de ani de arhitectură românească*, Editura Istoria Artei, 2018, pp. 1004-1005.
- 6 Comandor dr. Marian Moșneagu, op. cit., 2015, pp. 46-51.
- 7 Arh. B. Cotaru, „2.500 de apartamente pe Magistrala Nord-Sud, București”, în *Arhitectura*, nr. 3/1961, pp. 39-47.
- 8 Ibidem.
- 9 „Dezvoltarea Fabricii de geamuri din Scăeni”, în *Arhitectura*, 1959, nr. 1, pp. 38-39.
- 10 Arhiva Uniunii Arhitecților din România. Fișa arhitectului Nicolae Georgescu.
- 11 Nicolae Șt. Noica, *Istoria clădirii Academiei Române*, la 120 de ani, Editura Vremea, București, 2018, pp. 99-100.
- 12 Istoric de artă dr. Oana Marinache (coord.), op. cit., p. 644.

Text: Institutul Național
al Patrimoniului

CĂLIN HOINĂRESCU (1944-2022)

Arhitectul Călin HOINĂRESCU și-a dedicat cea mai mare parte a celor peste 50 de ani de activitate studierii, protejării, conservării patrimoniului construit, cu precădere a celui de pe teritoriul județului Prahova.

Cu o solidă cultură privind domeniul patrimoniului construit, atât cel specific cultelor, cât și cel civil sau vernacular, cu o bogată experiență a lucrului pe șantierele de restaurare, a putut fi un practician de marcă în domeniul restaurării monumentelor istorice. În calitatea sa de „vindecător” al monumentelor, cum deseori menționa despre sine și expert al Ministerului Culturii în domeniul protejării monumentelor istorice, s-a implicat în cele mai variate și dificile proiecte de restaurare, între care menționăm doar o parte: ansamblul fostei Mănăstiri Apostolache, Palatului Culturii din Ploiești, Mănăstirea Turnu, restaurarea și consolidarea Muzeului Ceasului „Nicolae Simache” din Ploiești, Biserica veche a Mănăstirii Sinaia, Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Prahova, Conacul Bellu de la Urlați, Biserica „Sfânta Vineri” din Ploiești, Casa cu blazoane din Chiojdu.

Activitatea sa de restaurator al monumentelor istorice a fost completată în permanență de cea de militant pentru crearea unei bresle a restauratorilor prin eforturile sale fiind creată Uniunea Națională a Restauratorilor de Monumente Istoric (UNRMI), organizație profesională neguvernamentală a celor mai activi specialiști și experți din domeniul patrimoniului construit și din domeniile conexe din România, al cărei președinte a fost pentru mulți ani.

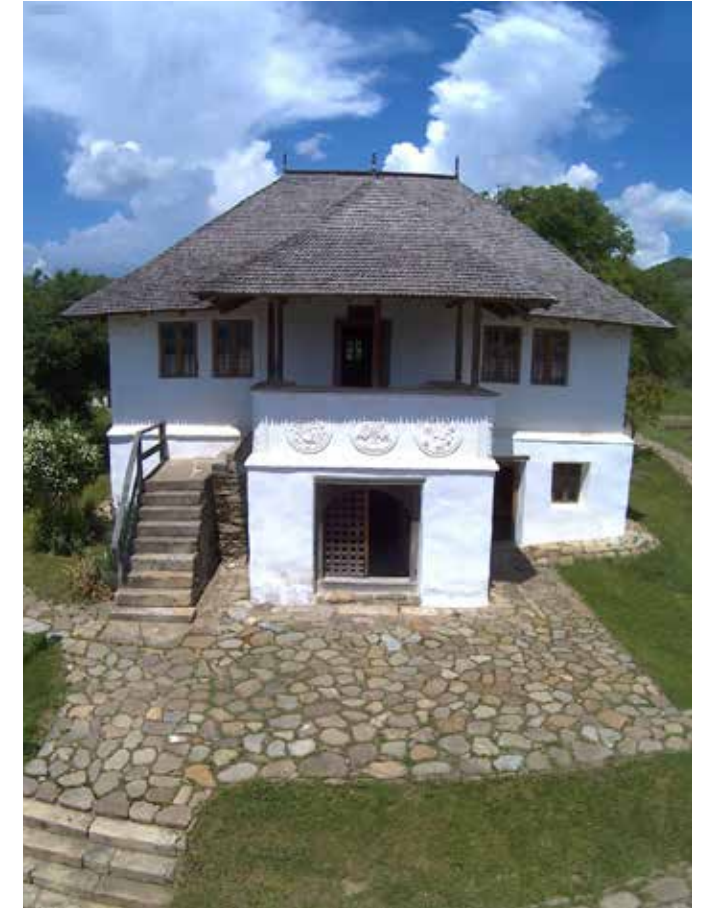
În perioada 1982-1986, într-o vreme în care satele românești erau amenințate de sistematizare prin restrângerea vetrei satelor, de comasare sau chiar desființare, a coordonat un studiu de inventariere a locuințelor din mediul rural. Studiile efective privind arhitectura sătească le-a început în jurul anului 1978, coordonând editarea lucrării „Locuința sătească din România”, la care a colaborat cu specialiști și colective interdisciplinare complexe.

După 1990, Călin Hoinărescu a contribuit la elaborarea Listei Monumentelor Istoric prin completarea acesteia cu numeroase obiective care constituie și astăzi baza evidenței monumentelor din județul Prahova.

În anul 2013, în colaborare cu soția sa, arhitect Manuela Hoinărescu, a publicat lucrarea „Habitatul rural tradițional prahovean”, o lucrare de referință pentru evoluția tipurilor de proprietate moșnenească, boierească și mănăstirească, de-a lungul secolelor XV-XIX. La aceasta se adaugă articolele publicate în „Revista muzeelor și monumentelor - Monumente istorice și de artă”, „Revista monumentelor istorice” sau în „Revista UNRMI”.

Competența sa profesională l-a recomandat ca membru în Comisia zonală Muntenia a Comisiei Naționale a Monumentelor Istoric și în Comisia de atestare a specialiștilor și experților în domeniul monumentelor istorice - CADMI. În anul 2003, activitatea sa a fost recunoscută la nivel european prin decernarea Premiului Serviciul Dedicat acordat de Europa Nostra pentru „35 de ani de serviciu ca arhitect pentru cauza conservării, atât în momente critice pentru patrimoniul arhitectural al zonelor rurale ale României, cât și mai recent, în contribuția la dezvoltarea unui sprijin eficient al societății civile pentru conservarea patrimoniului”.

Călin Hoinărescu a readus la viață Casa cu Blazoane

Inițial, Casa cu Blazoane a fost gospodăria unei familii înstărite din Chiojdu, apoi a căzut în paragină până când Uniunea Arhitecților din România a achiziționat-o și a restaurat-o după toate regulile artei, completând ansamblul cu un mic centru cultural și transformând întregul într-un complex muzeal. Restaurarea se datorează arhitecților Călin și Daniel Hoinărescu, de mare finețe și redă casei eleganța și suplețea formelor inițiale.

Casa cu Blazoane a fost cumpărată de Uniunea Arhitecților din România în 2009. UAR a atras fonduri europene pentru recondiționarea casei, salvând monumentul istoric de la o pieire sigură. Casa cu Blazoane a fost redeschisă publicului în anul 2015.

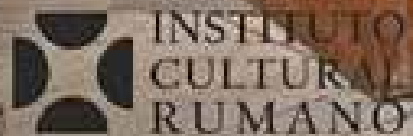
COLECTIVUL UAR CENTRAL
VĂ UREAZĂ
MULT SUCCES!

La mujer que soy

7 arquitectas rumanas y sus obras

3-27 de marzo de 2022
Logroño, España

La mujer que soy

3-27 de marzo de 2022
Logroño, España

arquitectas rumanas y sus obras

Reina María de Rumanía

Virginia Haret-Andreescu

Henrietta Delavrancea-Gibory

Ioana Grigorescu

Eliza Yokina

Silvia Demeter-Lowe

Ilinca Păun-Constantinescu

**BULETINUL
INFORMATIV
AL UNIUNII
ARHITECTORILOR
DIN ROMANIA**

Echipa redacțională:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR
Răzvan Hatea - tehnoredactare și fotografie
arh. Ioana Alexe - redactor
Andy Arif - redactor
Claudia Ștefănescu - corectură

coordonator:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR

www.uniuneaarhitectilor.ro/BIUAR
ISSN 1582-2117

arh. Marina Macarie - sigla BIUAR

Se distribuie gratuit.

Contact

Centrul de Cultură Arhitecturală /
Secretariat /
Revista Arhitectura / Biblioteca
str. Jean Louis Calderon, nr. 48, București,
sectorul 2, cod 020038

Secretariat: tel. 021.315.60.73,
0737.017.785,
uar_contact@yahoo.com,
secretariat@uniuneaarhitectilor.ro

Revista Arhitectura: tel. 0768.198.178,
0768.198.179,
office@arhitectura-1906.ro

Biblioteca (program cu publicul):
L-V - 10:00-16:00, tel. 021.310.91.94,
biblioteca@uniuneaarhitectilor.ro

**ARHITECTURA LUI MARCEL IANCU
LA
ART SAFARI**